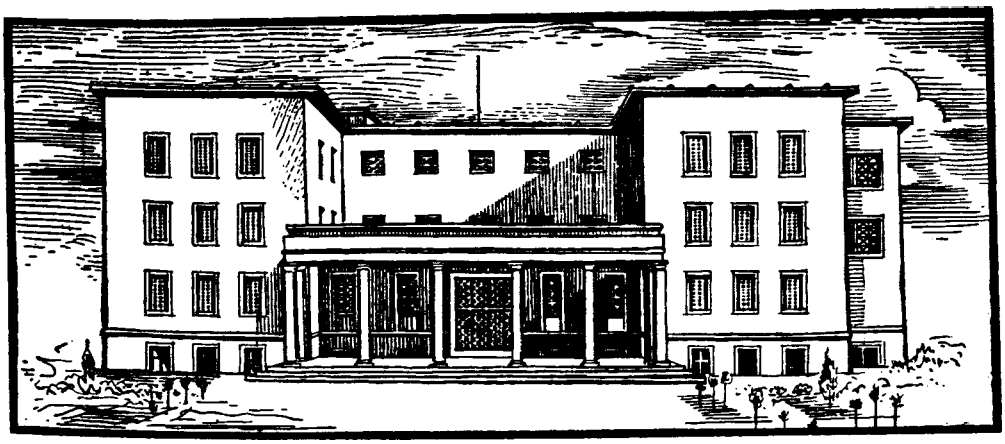
ΠΑΝΤΕΙΟΣ
ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Τὴν 18ην Νοεμβρίου 1955, ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συνεπλήρωσε βίον εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν. Ἡ πρώτη αὕτη εἰκοσιπενταετία διηνύθη ἐν ἀρχῇ ἐν μέσῳ ταλαντεύσεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀρχικῶς διῆλθεν ἡ Σχολή, κατὰ τὰ πρῶτα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἔτη, διὰ νὰ εἰσέλθῃ ταχέως εἰς μίαν σταθερὰν πορείαν καὶ νὰ καταλήξῃ τελικῶς εἰς τὴν σημερινὴν μορφὴν Ἀνωτάτης Κρατικῆς Σχολῆς.

Αἱ πρῶται ρῖζαι τῆς ἰδέας ἱδρύσεως μιᾶς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀναφέρονται εἰς σκέψεις τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ὁ ὁποῖος, ὀνειρευόμενος τὴν ἀνασύνταξιν τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἐπίστευεν ὅτι μία Σχολὴ παρέχουσα πολιτικὴν μόρφωσιν, ἤθελε συντελέσει μεγάλως εἰς τὴν ἀνασύνταξιν ταύτην. Ἐὰν αἱ τύχαι τῆς πολιτικῆς δὲν εἶχον ἐπιφέρει προώρως τὴν πτῶσιν τοῦ μεγάλου ἐκείνου πολιτικοῦ, ἴσως ἡ Σχολὴ αὕτη θὰ εἶχεν ἱδρυθῇ ἤδη ἀπὸ τῶν ἡμερῶν του.

Ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἰδέα ἀπησχόλει μετά τινας δεκαετηρίδας καὶ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος, προβαίνων ταχέως εἰς ἀποφάσεις, ἔφερε πρὸ τῆς Βουλῆς, ἐν ἔτει 1911, διὰ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Α. Ἀλεξανδρῆ, νομοσχέδιον περὶ ἱδρύσεως Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἐκθύμως δὲ προσεφέρθη τότε νὰ καταβάλῃ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τοῦτο δαπάνην ὁ ἐκ Σπετσῶν ἀείμνηστος εὐεργέτης Ἀνάργυρος, οἱ ἐπελθόντες

ὅμως βαλκανικοὶ πόλεμοι ἀνέστειλαν τὰς σχετικὰς προσπαθείας. Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐθνικῆς αἴγλης τῶν πολέμων ἐκείνων, ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀείμνηστος εὐεργέτης Κοργιαλένιος κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 30 χιλ. λιρῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Πλὴν ὅμως, τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀποσταλὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, μετετράπη, λόγω τῶν νομισματικῶν συνθηκῶν, εἰς ἑκατοντάδας μόνον χιλιάδων δραχμῶν, παρεδόθη δὲ εἰς τὸν Ἀνάργυρον, ὅστις, ἐν τῷ μεταξύ, ἀφιέρωσε τὴν περιουσίαν του εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ γνωστοῦ ἐν Σπέτσαις εὐδοκιμοῦντος Σχολείου.

Ἐν ἔτει 1924, ὁ ἐκ Κύπρου ῥέκτης πολιτικὸς ἀνὴρ Γεώργιος Φραγκούδης, γενόμενος βουλευτὴς Ἀθηνῶν καὶ θερμαινόμενος ὑπὸ τοῦ πόθου τῆς πολιτικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπλάσεως τοῦ Ἔθνους, ἵδρυσεν ἐξ ἐπιλέκτων τὸ σωματεῖον « Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις », τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς παρ' ἡμῖν παιδείας ἐν γένει. Ἐσκέφθησαν τότε οἱ ἀποτελοῦντες τὸ σωματεῖον τοῦτο, ὅτι τελεσφορώτερον παντὸς ἄλλου μέσου πρὸς τοιαύτην ἀνόρθωσιν θ' ἀπετέλει ἡ ἵδρυσις Σχολῆς σκοπούσης ἀκριβῶς τὴν μόρφωσιν πολιτικῶν στελεχῶν, δυναμένων, ἐν καιρῷ, νὰ ἐπωμισθῶσι τὸ ἔργον τῆς ἀναπλάσεως.

Ἀναζητῶν ὁ Γεώργιος Φραγκούδης, τρόπους καὶ βοηθείας διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὀνείρου του, ἐπεσκέφθη καὶ τὸν εἰς Παρισίους μονάζοντα τότε Ἐλευθέριον Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν ἐπιταγὴν ἐκ 200 λιρῶν Ἀγγλίας, ὡς εἰσφοράν του διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς, ἐδήλωσεν ὅτι εὐχαρίστως ἐδέχετο νὰ διδάξῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Σχολὴν ἓν μάθημα, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ἀνετίθετο. Οὕτω ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἀπέβη συμβολικῶς ὁ πρῶτος δωρητὴς καὶ ὁ πρῶτος καθηγητὴς τῆς Σχολῆς. « Μὲ τὸ διπλοῦν αὐτὸ ὅπλον, — ἀφηγεῖται ὁ ἱδρυτὴς τῆς « Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως », — τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὴν ὑπόσχεσιν, ἤρχισα ἀμέσως τὸν σκληρὸν ἀγῶνα ». Καὶ ὑπῆρξε πράγματι σκληρὸς ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ. Ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ὁ πολὺς Νικόλαος Πολίτης ὑπῆρξε θερμὸς συμπαραστάτης αὐτοῦ, οἱ δὲ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ προσέφερον προθύμως, ἀλλ' οὐχὶ ἐπαρκῶς, διὸ καὶ ὁ μόχθος τοῦ Γ. Φραγκούδη παρετάθη ἐπὶ μακρόν.

Ἐν τούτοις, μόλις μετὰ τριετίαν, κατὰ Ἰανουάριον 1927, κατετίθετο ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάρου τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου, ἐπὶ Ὑπουργοῦ Παιδείας Α. Ἀργυροῦ. Τοῦτο ἀπετέλει ἁπλῶς ἕνα σταθμὸν εὐτυχῆ, ἀλλὰ βεβαίως ὁ μόχθος δὲν εἶχε τελειώσει. Ἐχρειάσθη νέα

ἀποστολικὴ προσπάθεια τοῦ Γ. Φραγκούδη εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου κατώρθωσε νὰ συλλέξῃ τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ηὐξήθη εἰς δύο ἑκατομμύρια δι' ἐνυποθήκου δανείου τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, καὶ τέλος, εἰς τρία ἑκατομμύρια διὰ τῆς γενναίας τοῦ Κράτους εἰσφορᾶς, ἥτις, ἐν μέσῳ σφοδρᾶς ἀντιδράσεως, ἐδόθη διὰ νόμου ἐν ἔτει 1930, ἐπὶ Ὑπουργοῦ Παιδείας Γ. Παπανδρέου.

Οὕτω, μετὰ νέαν τριετίαν, οἱ ἀγῶνες τοῦ Γ. Φραγκούδη ἔφθασαν εἰς τὸ εὐτυχὲς τέρμα των τὴν 18ην Νοεμβρίου 1930, ὅτε ἐγένοντο τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν τελετὴν ἐκείνην, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ σωζομένου προγράμματος, ἐγένετο πρῶτον ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου Σπουδῶν, καθηγητοῦ Σ. Σεφεριάδη ἐκ μέρους τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως», βουλευτοῦ Σερρῶν Ν. Κωνσταντοπούλου, προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ Ἠλ. Λιακοπούλου καὶ τοῦ καθηγητοῦ Α. Κεραμοπούλου, ἐπίσημον ἄνοιγμα τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἐλ. Βενιζέλου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας Γ. Παπανδρέου, ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Γ. Φραγκούδη καὶ τέλος ἔναρξις τῶν μαθημάτων, μὲ πρῶτον καθηγητήν, κατὰ τὸ ὡρολόγιον πρόγραμμα τῆς ἡμέρας, τὸν Κ. Βαρβαρέσον.

Οὕτως ἤρξατο λειτουργοῦσα ἡ Σχολή, ὑπὸ Συμβούλιον Σπουδῶν, ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν Σ. Μενάρδου, Κ. Βαρβαρέσου, Α. Κεραμοπούλου, Α. Ἀμάντου, Ν. Λούβαρι, Δ. Καλιτσουνάκη, Ν. Μοσχοπούλου, Π. Σκουριώτη, Π. Ροζάκη καὶ Γ. Φραγκούδη.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, ἐνεγράφησαν 200 σπουδασταί, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 100 περίπου ἦσαν δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ἔκτοτε ἡ Σχολὴ εἶχε καθιερώσει τὸ καὶ σήμερον τηρούμενον πρόγραμμα ἀπογευματινῶν μόνον μαθημάτων, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργαζομένων σπουδαστῶν.

Κατὰ Ἰούνιον 1930, ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ εὐγενὴς βλαστὸς τοῦ Πηλίου Ἀλέξανδρος Πάντος. Ὁ Ἀλέξανδρος Πάντος εἶχε γεννηθῆ ἐν Βόλῳ τῷ 1888, ἀποφοιτήσας δὲ ἐκ τοῦ Γυμνασίου Βόλου, ἐσπούδασε τὰ Νομικὰ ἐν Ἀθήναις καὶ εἶτα ἐνεγράφη εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἐλευθέραν Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Φλεγόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδῃ διαδιδομένην τὴν σπουδὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος, παρὰ τὴν προώρως κλονισθεῖσαν ὑγείαν του, ἐπεδόθη, ἔσχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν του διὰ τὴν ἐν τῇ πατρίδι του ἵδρυσιν

Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Διὰ διαθήκης αὐτοῦ, δημοσιευθείσης τὴν 24ην Ἰουνίου 1930, κατέλιπεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεως Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Ἐλευθέρας Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων.

Ἐκρίθη ὅμως τότε ὅτι ἡ καταλειφθεῖσα περιουσία δὲν ἐξήρκει διὰ τὸν προβλεπόμενον σκοπόν. Ἀφ' ἑτέρου, ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε πραγματοποιηθῇ ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς « Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως », ἐκρίθη ὅτι θὰ ἦτο ἀδόκιμος ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία δευτέρας Σχολῆς, ὁμοίου τύπου καὶ προορισμοῦ.

Τότε, ἡ « Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις » ὑπέβαλε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ὡρίζετο ἐν τῇ Διαθήκῃ Πάντου ὡς ἐκτελεστὴς αὐτῆς, πρότασιν περὶ συγχωνεύσεως τῆς παρ' αὐτῆς ἱδρυθείσης Σχολῆς πρὸς τὸ Πάντειον Κληροδότημα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀπαρτισθῇ μία ἐνιαία Σχολή, ἰσχυρὰ οἰκονομικῶς καὶ δυναμένη νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν προορισμόν της. Ἡ πρότασις αὕτη, ἐνεργείαις Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Ν. Κωνσταντοπούλου, Ε. Φωτάκη καὶ Στ. Πιστολάκη, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καί, οὐχὶ ἄνευ σημαντικῶν ἀντιδράσεων καὶ ἀντιρρήσεων, ὑπεγράφη τὴν 5 Ἰουνίου 1931 συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Ἐλ. Βενιζέλου, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς Διαθήκης Πάντου ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ Γ. Φραγκούδη, ὡς προέδρου τῆς « Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως » καὶ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀφ' ἑτέρου. Δυνάμει τοῦ συμβολαίου τούτου, ἡ « Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις » προσέφερεν εἰς τὸ Πάντειον Κληροδότημα τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ Μέγαρον τῆς Σχολῆς, μετὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ του, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συστάσεως ἐνιαίας Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ὁποίας θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ μετέχῃ, δι' ἐκπροσώπων αὐτῆς ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τῆς Σχολῆς. Ἡ νέα αὕτη Σχολὴ ὠνομάσθη « Π ά ν τ ε ι ο ς Σ χ ο λ ὴ Π ο λ ι τ ι κ ῶ ν Ἐ π ι σ τ η μ ῶ ν ».

Ὑπὸ τὴν νέαν αὐτὴν μορφήν, ἡ Πάντειος Σχολὴ ἤρξατο λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ 1932, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑξαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς προέδρου, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκλεγέντος ὡς τοιούτου τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου Στ. Σεφεριάδη, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἐκλεγέντος ὡς τοιούτου τοῦ Συμβούλου Ἐπικρατείας Φ. Παπαγεωργίου, τοῦ γερουσιαστοῦ Ε. Φωτάκη, τοῦ βουλευτοῦ Ν. Κωνσταντοπούλου, καὶ τοῦ Γ. Φραγκούδη, ὅστις παρέμεινε καὶ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συμβάσεως ἤρξατο ἀμέσως, ἀλλὰ τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς νέας Σχολῆς φέρονται ὡς γενόμενα κατὰ Μάρτιον 1934, παρουσίᾳ πολλῶν ἐπισήμων.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ἡ Σχολὴ ἀπετέλει κοινωφελὲς ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα, ἀλλὰ δὲν ἦτο κρατική, ἐλειτούργει δὲ κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐλευθέρας Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων.

Συμφώνως πρὸς δημοσιευομένας εἰς τὸν τύπον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀνακοινώσεις, οἱ διοικοῦντες τότε τὴν Σχολὴν ἀπέβλεπον εἰς αὐτήν, ὡς εἰς «Σχολὴν πρακτικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως »τοῦ φρονήματος τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ συγχρόνως Ἀκαδημίαν με»λέτης τῶν ἐθνικῶν προβλημάτων καὶ βῆμα ἐλεύθερον, ἔξω ἀπὸ τὴν στα»σιμότητα τῶν κρατικῶν σχολῶν. Ἡ Σχολὴ ἐσκόπει τὴν ταχυτέραν βελ»τίωσιν τοῦ ποιοῦ τῶν ἰθυνουσῶν τάξεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας στρατολογεῖται »τὸ προσωπικὸν τοῦ Κοινοβουλίου, τῆς δημοσιογραφίας, τῆς κρατικῆς »ἱεραρχίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν. Οὕτω, ἔλεγον, θὰ σχημα»τισθῇ ὑγιὴς κοινὴ γνώμη καὶ ἡ ἐκπαίδευσις βαθμηδὸν θ' ἀποσπασθῇ ἀπὸ »τὰς χεῖρας τῶν κομμάτων».

Ὁ κύκλος τῶν διδασκομένων τότε μαθημάτων περιελάμβανε, κατὰ τὸ ἀρχικὸν πρόγραμμα τῆς 3 Ἰουλίου 1930, πέντε κλάδους, ἤτοι α) Πολιτικὴν (πολιτικὴ καὶ διπλωματικὴ ἱστορία, φυλετικοὶ ἀγῶνες τοῦ ἑλληνισμοῦ), β) Δίκαιον (ἀρχαῖον ἑλληνικὸν δίκαιον, φιλοσοφία τοῦ δικαίου, πολιτειολογία, συνταγματικόν, διοικητικόν, ποινικὸν καὶ διεθνὲς δίκαιον), γ) Οἰκονομικὰς ἐπιστήμας, δ) Κοινωνιολογίαν, ἐγκληματολογίαν καὶ σωφρονιστικήν, ε) Δημοσιογραφίαν, γεωγραφίαν καὶ φιλοσοφίαν, προσετίθετο δὲ καὶ σειρὰ διαλέξεων ἐπὶ θεμάτων τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους. Τέλος, προεβλέπετο καὶ ἡ λειτουργία «Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου».

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγράμματος τούτου λειτουργοῦσα ἡ Σχολὴ καὶ περιλαβοῦσα πολυάριθμον διδακτικὸν προσωπικόν, διήνυε μίαν σταδιοδρομίαν λίαν εὐδόκιμον καὶ ἐκίνει διαρκῶς περισσότερον τὴν προσοχὴν καὶ τὴν στοργὴν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

Μεταξὺ τῶν διδαξάντων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀναφέρονται οἱ Μ. Βολονάκης, Σ. Κουγέας, Α. Ἄμαντος, Α. Κεραμόπουλος, Ἰ. Συκουτρῆς, Χ. Σγουρίτσας, Θ. Τσάτσος, Κ. Τσάτσος, Γ. Πετρόπουλος, Π. Κιλίμης, Α. Σπουργίτης, Α. Σίδερης, Π. Κανελλόπουλος, Θ. Κουτούπης, Σπ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Κ. Παπαλεξάνδρου, Β. Λαμπρινάκης, Κ. Μαλαματιανός, Π. Σκουριώτης, Μ. Μπακατσούλας, Ἠλ. Λιακόπουλος, Ν. Φωτήλας, Μ. Ἀλεβιζᾶτος, Β. Ἀρτεμιάδης, Θ. Τζωρτζάκης, Σ. Πρω-

τονοτάριος, Α. Μυράτ, Ν. Λούβαρις, Α. Τζάρτζανος, Β. Γεωργαντᾶς, Ι. Λαμπαδάριος, Ν. Μοσχόπουλος, Ι. Θεοχάρης, Σιμωνίδης, Παπαγρηγοριάδης, 'Αρβανιτάκης, Τσορμπαντζῆς καὶ Σαβανῆς.

ξ ἄρθρων δημοσιευομένων εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς ἐποχῆς, προκύπτει ὅτι ἡ Σχολή, ἤδη ἀπὸ τοῦ 1934 ἤρχισε νὰ μὴ ἱκανοποιῆται ἀπὸ τὸν ἀμιγῆ τύπον τῆς ἰδιωτικῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν παρὰ τοῦ Κράτους ἀναγνώρισιν τοῦ πτυχίου της καὶ τὴν κατάταξιν αὐτῆς μεταξὺ τῶν κρατικῶν 'Ανωτάτων Σχολῶν.

Πρῶτος ὁ βουλευτὴς Θεμ. Τσάτσος ὑπέδειξε δι' ἄρθρου του κατὰ Νοέμβριον 1934, ὅτι ἡ Πάντειος Σχολὴ ἔδει ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς Σχολὴ ἐκπαιδεύσεως δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων. Τὴν 3 Μαρτίου 1936, ὑπεγράφη μεταξὺ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Κ. Δεμερτζῆ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς 'Εκπαιδευτικῆς 'Αναγεννήσεως Γ. Φραγκούδη νέα σύμβασις, συμπληρωματικὴ τῆς ἐν ἔτει 1931 ὑπογραφείσης, ἐπηκολούθησε δὲ ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος 205 τοῦ 1936, διὰ τοῦ ὁποίου ὡρίσθησαν κυρίως τὰ ἑξῆς: α) ἡ Σχολὴ ἀνεγνωρίσθη ὡς « αὐτοτελὲς ἐλεύθερον ἵδρυμα 'Ανωτάτης 'Εκπαιδεύσεως » καὶ β) ἐρρυθμίσθησαν τὰ τῆς διοικήσεως αὐτῆς, ὁρισθέντος ὅτι τὸν Διευθυντὴν διορίζει ὁ 'Υπουργὸς τῆς Παιδείας, ὅτι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ 'Υπουργὸς τῆς Παιδείας, ὅτι αἱ λεπτομέρειαι τῆς διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως τῆς Σχολῆς ρυθμίζονται ἐπίσης δι' ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ 'Υπουργοῦ καὶ τέλος ὅτι τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ἀναγνωρίζεται ὡς παρέχον δικαίωμα προτιμήσεως εἰς τὰς περιπτώσεις διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς εἰς τὰς θέσεις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου, ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς ἐτέθη κατ' οὐσίαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ ἐγένετο μέγα βῆμα πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς κρατικοποιήσεως αὐτῆς.

Κατὰ 'Ιανουάριον 1937, ἀποχωρήσαντος τοῦ Διευθυντοῦ Γ. Φραγκούδη, ἀνέλαβε προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς ὁ καθηγητὴς Ν. Λούβαρις, τότε δὲ ὁ 'Υπουργὸς τῆς Παιδείας Κ. Γεωργακόπουλος, συνεκρότησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ 'Υπουργείου Ν. Προεστοπούλου καὶ τῶν καθηγητῶν Ξ. Ζολώτα καὶ Κ. Τσάτσου, ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Σχολῆς. Μεθ' ὃ ἐδημοσιεύθη ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος 886, τῆς 2 'Οκτωβρίου 1937, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνηγορεύθη ἡ Σχολὴ εἰς "Ιδρυμα 'Ανωτάτης 'Εκπαιδεύσεως, ὑπὸ μορφὴν νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὑφ' ἣν μορφὴν ἀνέκαθεν λειτουρ-

γοῦσι παρ' ἡμῖν τὰ 'Ανώτατα 'Εκπαιδευτήρια τοῦ Κράτους, καὶ ὠνομάσθη « Πάντειος 'Ανωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν ». 'Η ὑπὸ τὸν τύπον τοῦτον ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2026 τῆς 19ης 'Οκτωβρίου 1939.

Οὕτως εἶχεν ὁλοκληρωθῆ ἡ ἀναγνώρισις τῆς Σχολῆς ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὰς 'Ανωτάτας Σχολὰς τοῦ Κράτους εἰς πανηγυρικὴν ἐπίστεψιν τῶν κατὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῆς μόχθων καὶ ἐλπίδων. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1939, ἀπέθανεν ὁ Γ. Φραγκούδης, μὲ τὴν ἱκανοποίησιν, τὴν ὁποίαν ἡ ζωὴ σπανίως παρέχει εἰς τοὺς θνητούς, ὅτι εἶχε προφθάσει νὰ ἴδῃ ὁλοκληρούμενον τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσει, παρὰ τὰς πικρίας, τὰς ὁποίας εἶχε κατὰ τὰς προσπαθείας του γνωρίσει.

Κατὰ τοὺς ὀργανικοὺς τούτους νόμους (οἵτινες, τροποποιηθέντες ἰδίως διὰ τῶν νόμων 696 τοῦ 1941 καὶ 540 τοῦ 1943, ἐξακολουθοῦν κατὰ βάσιν νὰ διέπουν τὴν Σχολήν), ἡ Πάντειος 'Ανωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, εἶναι Σχολὴ ἰσότιμος πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰς ἄλλας 'Ανωτάτας Σχολάς, τασσομένη ἱεραρχικῶς μετὰ τὴν 'Ανωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εμπορικῶν 'Επιστημῶν, τὸ δὲ πτυχίον αὐτῆς εἶναι ἐπίσης ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῆς τελευταίας ταύτης Σχολῆς καὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ὡς πρὸς τὴν κατάληψιν θέσεως εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἢ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς διωρίσθη τῷ 1937 ὁ Δημ. Σταύρου, καθηγηταὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1939 γενομένης ἀναδιοργανώσεως, διετέλεσαν οἱ Σ. 'Ανδρεάδης, Π. Βάλληνδας, Δ. Βεζανῆς, Ν. Βλάχος, Α. Γαζῆς, 'Ηλ. Γάφος, Ι. Γεωργάκης, Γ. Δασκαλάκης, Δ. Δεληβάνης, Π. Δερτιλῆς, Δ. 'Ελευθεριάδης, Χρ. Εὐελπίδης, Κ. Εὐσταθιάδης, Δ. Ζακυθηνὸς, Δ. Καλλιτσουνάκις, Α. Καλλιαβᾶς, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Α. Καμπάνης, Κ. Καραβᾶς, Γ. Κασιμάτης, Σ. Κατηφόρης, Σ. Κουγέας, Ν. Κούμαρος, Β. Λαμπρινάκης, Ν. Λούβαρις, Γ. Μαντζούφας, Β. Παπαδάκης, Γ. Παπαχατζῆς, Π. Πέρδικας, Ι. Πίντος, Ν. Ρωμανός, Ι. Σόντης, Ι. Σπανδανόπουλος, Μ. Στασινόπουλος, Δ. Σταύρου, Γ. Τενεκίδης, καὶ Ν. Φωκᾶς. 'Η Σχολὴ περιλαμβάνει ἤδη 16 ἐν ὅλῳ καθηγητὰς (βλ. κατωτ. ἐν τέλει τοῦ παρόντος τεύχους).

'Ο κύκλος σπουδῶν περιλαμβάνει τρία ἔτη, τὰ δὲ μαθήματα διακρίνονται εἰς τρεῖς ὁμάδας, ἤτοι α) τὰ ἱστορικοφιλοσοφικὰ (πολιτικὴ ἱστορία, ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ, εἰσαγωγὴ εἰς τὴν φιλοσοφίαν), β) τὰ νομικὰ καὶ

γ) τὰ οἰκονομικά. Ἰδιαιτέρως ἐκτεταμένη εἶναι ἐν τῇ Σχολῇ ἡ διδασκαλία τοῦ Δημοσίου Δικαίου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Διοικητικοῦ καὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Ἐν ἔτει 1950, διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 25 Ἰανουαρίου 1950, περιωρίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκομένων μαθημάτων καὶ ἱδρύθησαν ἐν ὅλῳ 21 ἕδραι, αἵτινες, περιοριζόμεναι σὺν τῷ χρόνῳ ,ἀνέρχονται σήμερον εἰς 17.

Ἐν ἔτει 1951, ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1951 Β. Διάταγμα «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς Συγκλήτου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», ὅπερ ἀπένειμεν εἰς τὸν Πρύτανιν καὶ τὴν Σύγκλητον τῆς Σχολῆς ἀντιστοίχως ἁπάσας τὰς ἁρμοδιότητας καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

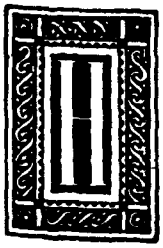
Ἀφ' ἑτέρου, διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1951 Β. Διατάγματος «περὶ ἀπονομῆς διδακτορικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», ἀνεγνωρίσθη εἰς τὴν Σχολὴν τὸ δικαίωμα ἀναγορεύσεως διδακτόρων καὶ ἀπονομῆς διδακτορικοῦ διπλώματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Πρόεδροι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν πρώτην εἰκοσιπενταετίαν καὶ δὴ ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1937 γενομένης ἀναγνωρίσεως αὐτῆς, διετέλεσαν οἱ Δ. Λάμψας (1937-1939), Β. Παπαδάκης (1939-1941), Ν. Λούβαρις (1941-1943), Χρ. Εὐελπίδης (1944-1946), Σ. Κουγέας (1946-1948), Π. Πέρδικας(1948-1950), Χρ. Εὐελπίδης (1950-1951) καὶ Μ. Στασινόπουλος (1951-1956).

Ἐκπρόσωποι τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» παρὰ τῇ Διοικήσει τῆς Σχολῆς ὑπῆρξαν, κατὰ χρονολογικὴν σειράν, οἱ Σ. Παπαβασιλείου, Ε. Φωτάκης, Ν. Κωνσταντόπουλος καὶ Μ. Μπακατσούλας.

Ἀπὸ ἀπόψεως κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων, ἡ Σχολὴ ἐπετέλεσε μεγάλην πρόοδον. Εἰς τὸ παλαιὸν κτίριον αὐτῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ, προσετέθη νέα πτέρυξ τῷ 1949, ἐπὶ προεδρίας τοῦ καθηγητοῦ Π. Πέρδικα, ἐγκαινιασθεῖσα ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου, ἐν ἔτει δὲ 1951, ἐπὶ πρυτανείας τοῦ καθηγητοῦ Μ. Στασινοπούλου, τὸ ὅλον κτίριον διηυρύνθη καὶ ἐδιπλασιάσθη εἰς ἔκτασιν καὶ ὄγκον, ἐπὶ οἰκοπέδου νεωστὶ προσκτηθέντος καὶ τριπλασίου περίπου τοῦ παλαιοῦ, διαμορφωθὲν εἰς τὸ κοσμοῦν ἤδη τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ περίλαμπρον μέγαρον, οἰκοδομηθὲν ἐπὶ σχεδίων τοῦ ἀρχιτέκτονος Ρ. Κουτσούρη, τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ τότε ἀντιπρυτάνεως Ι. Παπαζαχαρίου καὶ τοῦ καθηγητοῦ Ι. Γεωργάκη, θεωρούμενον δὲ ὡς ἓν ἐκ τῶν πολεοδομικῶν κοσμημάτων τῆς πρωτευούσης. Εἰς τὸ νέον τοῦτο κτίριον ὑπάρχουν ἤδη νέαι ἐγκαταστάσεις,

νέαι εὑρύταται αἴθουσαι διδασκαλίας, μεγαλοπρεπὲς ἀμφιθέατρον, σπουδαστήρια, λέσχη φοιτητῶν κλπ., ἐξυπηρετουμένης ἤδη κατὰ τρόπον ἀσυγκρίτως πληρέστερον τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς.

δη, ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῖν Πανεπιστήμια καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Κράτους (Πολυτεχνεῖον, Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν), λειτουργεῖ δ' ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξάνδρου Πάντου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον καὶ ἰσοδύναμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διὰ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν ὡσαύτως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς κοινωφελῆ ἱδρύματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγήν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιωδῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα. Μολονότι περιέχει ἕδρας τινὰς ἀντιστοιχούσας πρὸς ἕδρας ἑτέρων Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἐν τούτοις ἔχει ἀλλοίαν ἀποστολήν. Περιλαμβάνει δὲ μαθήματα νομικῆς (ἰδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως, ὡς ἀπαραίτητον περιεχόμενον μιᾶς ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἡ ὀργανικὴ τῆς Σχολῆς νομοθεσία τηρεῖ ἑαυτήν, καὶ κατὰ συνταγματικὴν ἄλλως τε ἐπιταγήν, ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν θέλησιν τῶν ἱδρυτῶν τῆς Σχολῆς. Οὗτοι ἀντελαμβάνοντο ὡς σκοποὺς τῆς Σχολῆς τὴν πολιτικὴν τῶν νέων ἀγωγήν, τὴν εὑρεῖαν κατάρτισιν αὐτῶν εἰς τοὺς κλάδους τῶν κοινωνικῶν, τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, τὴν ἐκπαίδευσιν δημοσιοϋπαλλήλικῶν στελεχῶν ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ ἤθους, τὴν διαμόρφωσιν ἐν γένει προσωπικοτήτων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξυψώσεως τῆς στάθμης τοῦ δημοσίου βίου καὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπίστευον δ' ὅτι Σχολή, τοιαύτην ἔχουσα ἀποστολήν, εἶναι ἀπαραίτητος ἐν χώρᾳ, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ πατρὶς τοῦ Ἀριστοτέλους,

πατρὸς τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, καὶ ἡ φωτεινὴ πηγὴ τοῦ παγκοσμίου πνεύματος τῶν συγχρόνων καιρῶν.

Διὰ τοῦτο ἡ Πάντειος Σχολὴ ἔχει τάξει εἰς ἑαυτὴν τοὺς ἑξῆς σκοπούς :

α) Τὴν παροχὴν ἀνωτέρας πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν συγκρότησιν ἡγετικῶν στελεχῶν, μὲ ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς εὐθύνης αὐτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον ἐν γένει τῆς Πατρίδος.

β) Τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν δημοσίων ὑπαλλήλων.

γ) Τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνύψωσιν τῶν δημοσιογραφικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ Πάντειος Σχολὴ συμπληροῖ καὶ ὁλοκληροῖ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πολιτικάς, κοινωνικάς καὶ δημοσιογραφικὰς ἐπιστήμας, καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν στελεχῶν τῆς δημοσίας λειτουργίας, ἐκπληροῦσα ἰδίαν ἀποστολὴν καὶ ἴδιον προορισμὸν διάφορον ἐκείνου, ὃν ἐπιδιώκουσιν ἕτεραι Σχολαὶ πανεπιστημιακῆς τάξεως.

Οὕτω διαπαιδαγωγεῖ τοὺς φοιτητάς αὐτῆς εἰς τὸ νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα οὐχὶ ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἢ νομικῆς μόνον πλευρᾶς, ἀλλ' ὡς εἰς ζωντανὴν σύνθεσιν, ἤτοι συνισταμένην καὶ συνάρτησιν τῶν ἀνταγωνιζομένων κοινωνικῶν, ἱστορικῶν καὶ οἰκονομικῶν δυνάμεων. Διὰ τοῦτο, εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς κατέχουν θέσιν καὶ τὰ ἱστορικά, φιλοσοφικὰ καὶ κοινωνιολογικὰ μαθήματα, ὡς ἡ πολιτικὴ ἱστορία, ἡ ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ἡ κοινωνικὴ βιολογία, ἡ κοινωνικὴ παθολογία, ἡ ἐγκληματολογία κλπ., ἅτινα εὐρύνουσι τὸν πνευματικὸν ὁρίζοντα τοῦ σπουδάζοντος νέου καὶ προφυλάττουσιν οὕτως ἀπὸ τῆς μονομερείας καὶ τῆς μονοπλεύρου ἀντιλήψεως τῶν ζητημάτων. Ἡ Πάντειος Σχολὴ φιλοδοξεῖ νὰ συμβάλῃ, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών της, εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ ἀναθημιουργίαν, καλλιεργοῦσα τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἰδεώδη, ἡ θεραπεία τῶν ὁποίων ἀναδεικνύει τοὺς ἐναρέτους ἀνθρώπους καὶ πολίτας. Θέλει, διὰ τῆς ἐν αὐτῇ παρεχομένης διδασκαλίας, νὰ ἀσκήσῃ παιδαγωγικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν φοιτητῶν αὐτῆς, ὥστε νὰ ἀποκτήσωσιν οὗτοι ἀνώτερα ἰδανικὰ ζωῆς, καὶ νὰ λάβωσι συνείδησιν τῆς εὐθύνης αὐτῶν διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ὡς προσήκει εἰς ἐκείνους, οἵτινες παρασκευάζονται διὰ νὰ ἀποτελέσωσι τὴν ἡγέτιδα τάξιν εἰς ἓν ἔθνος πρωτοπόρον ἐν τῷ πολιτισμῷ, ὡς εἶναι τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικόν.

Ἡ Πάντειος Σχολὴ εἶναι τὸ μόνον ἵδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ μορφωθῶσι πλήρως ὑπάλληλοι δημόσιοι, δη-

μοτικοὶ ἢ ἄλλοι. Τοῦτο ἀκριβῶς ἀποτελεῖ ἕνα τίτλον τῆς Σχολῆς, ὑψίστης σημασίας διὰ τὸν δημόσιον βίον τῆς χώρας. Εἰς τὸν τομέα τοῦτον, ἡ εὐδοκίμησις τῆς Σχολῆς ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν, καὶ δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Σχολή, χάρις εἰς τὴν παρεχομένην ἐν αὐτῇ εἰδικὴν μόρφωσιν, τείνει ὁλονὲν νὰ « κατακτήσῃ » τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰς τὰς ὁποίας παρέχει διαρκῶς περισσότερα καὶ ἐπίλεκτα στελέχη ἐκ τῶν ἀποφοίτων αὐτῆς. Εὔγλωττον εἶναι τὸ ὑπ' ἀριθ. 50564 ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1955 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν Σχολήν, δι' οὗ ἀνεκοινώθη ὅτι, κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα ἐν ἔτει 1955 διαγωνισμὸν διὰ τὴν πλήρωσιν θέσεων διοικητικῶν γραμματέων τῶν Νομαρχιῶν, ἐκ τῶν 120 ἐπιτυχόντων, οἱ 89 ἦσαν πτυχιοῦχοι τῆς Παντείου Σχολῆς.

Οὕτως ἡ Σχολή, διὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦ μόχθου ἱδρυθεῖσα, συνετῶς διοικηθεῖσα, καὶ εὐσυνειδήτως ἐν γένει πολιτευθεῖσα, διήνυσε τὸ πρῶτον τέταρτον αἰῶνος τοῦ ἑαυτῆς βίου, βαίνουσα ἀπὸ προόδου εἰς πρόοδον.

Πανηγυρίζουσα ἤδη τὸν σημαντικὸν τοῦτον σταθμὸν τῆς σταδιοδρομίας της, ἀντλεῖ δυνάμεις ἐκ τῆς προθύμου καὶ ὁμοθύμου ἐπιδοκιμασίας, τὴν ὁποίαν, ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ, ἀπένειμεν αὐτῇ ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς χώρας καὶ στρέφει μετ' ἐλπίδος θερμῆς τὸ βλέμμα πρὸς ἓν ἔτι εὐτυχέστερον μέλλον, πλῆρες ἐργασίας γονίμου καὶ ἐπωφελοῦς διὰ τὸ ἔθνος.

Μ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀθήνησι, μηνὶ Μαΐῳ 1956.

Η

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΖΕΙ

Ο ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Βασιλικὰ Ἀνάκτορα, τὴν 19ην Ὀκτωβρίου 1956

Ἀριθ. Πρωτ. 3804/1.

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Λίαν εὐχαρίστως σᾶς ἀποστέλλω τὴν φωτογραφίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, ἣν Οὗτος ηὐδόκησε νὰ ὑπογράψῃ ἰδιοχείρως δι' ὑμᾶς προσωπικῶς.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς μὲ ἐπεφόρτισε νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι δύνασθε νὰ ἀνατυπώσητε τὴν φωτογραφίαν ταύτην εἰς τὸν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Παντείου Σχολῆς ἐκδιδόμενον τόμον, καὶ νὰ σᾶς διαβιβάσω τὰς εὐχάς Του διὰ τὴν ἐπιτυχῆ συνέχισιν τοῦ μορφωτικοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

Μετὰ πάσης τιμῆς
εἰλικρινῶς Ὑμέτερος
Ν. ΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐπιτελεῖ ἀξιόλογον ἔργον, συμβάλλουσα ἤδη ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ εἰς τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῶν στελεχῶν τῆς Διοικήσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἀναμόρφωσις ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς Σχολῆς, ἀπευθύνω εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ τοὺς σπουδαστὰς αὐτῆς τὸν θερμότερον χαιρετισμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ὁλοψύχως συγχαίρω τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετοῦς βίου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνεπτύχθη καὶ ἠνδρώθη καὶ ἐξειλίχθη εἰς περιωπὴν Ἀνωτάτου Ἱδρύματος, καταλαβοῦσα ἐπίλεκτον θέσιν μεταξὺ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Κράτους.

Εὔχομαι ὅπως, μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν ἐξακολουθήσῃ τὴν πνευματικὴν σταδιοδρομίαν της, προσφέρουσα πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πολιτικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων ἐπιστημόνων μας καὶ ἰδίᾳ ἐκείνων, ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ ἀποτελέσουν στελέχη τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους. Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Παντείου Σχολῆς κατέχουν ἤδη, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, λίαν ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ τῶν κρατικῶν αὐτῶν στελεχῶν.

Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Ανήκω εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῶν πρωτοπόρων, οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν νὰ διδάξουν εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς λειτουργίας της. 'Εξεκινήσαμεν τότε μέσα εἰς τὴν γενικὴν δυσπιστίαν. Εἰς τοὺς φοιτῶντας δὲν παρεῖχε τότε τὸ δίπλωμα τῆς Σχολῆς τυπικὰ προσόντα. Εἰς τοὺς διδάσκοντας οὐδὲν σχεδὸν παρείχετο ὑλικὸν πλεονέκτημα. 'Ηθικῶς ὅμως, σπουδασταὶ καὶ διδάσκαλοι εὕρισκον εἰς τὴν Σχολὴν πολλά· κυρίως εὕρισκον οἱ σπουδασταὶ τὴν ἀγάπην τοῦ διδάσκειν καὶ οἱ καθηγηταὶ τὴν ἀγάπην τοῦ διδάσκεσθαι.

'Επὶ μίαν ὀκταετίαν διδάσκων εἰς τὴν Πάντειον ἀνελλιπῶς, ἔζησα τὴν ἄνοδον τῆς Σχολῆς, ὁπότε λόγοι ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεώς μου μὲ ἀπεμάκρυναν ἀπὸ αὐτήν. "Εκτοτε δὲν ἔπαυσα παρακολουθῶν ἐκ τοῦ μακρόθεν μὲ θερμὸν ἐνδιαφέρον τὴν ἁλματώδη πρόοδόν της, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Τῆς Σχολῆς ἡ ὕπαρξις σήμερον δὲν εἶναι πλέον προβληματική, εἶναι δεδομένη. 'Απαιτεῖται ἴσως μία πλέον ὀρθολογιστικὴ τοποθέτησίς της μέσα εἰς τὸ σύνολον τῶν 'Ανωτάτων Σχολῶν, ὥστε καὶ ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς νὰ καταστῇ ἔτι μεγαλυτέρα.

Μὲ τὰς δυνάμεις ὅμως τὰς ὁποίας διαθέτει, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ τὰ περαιτέρω βήματα αὐτῆς θὰ εἶναι τόσον ἐπιτυχῆ, ὅσον καὶ τὰ σημειωθέντα μέχρι σήμερον.

'Υπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους, δύναται ὁμολογουμένως ἡ Πάντειος Σχολὴ νὰ ἀνασκοπῇ μεθ' ὑπερηφανείας τὸν διαδραμόντα χρόνον καὶ νὰ προσβλέπῃ μὲ πεποίθησιν τὸ μέλλον, νὰ εἶναι δὲ μετ' αὐτῆς ὑπερήφανοι καὶ οἱ κατὰ τὰ 25 αὐτὰ ἔτη ἐργασθέντες ὑπὸ τὴν σκέπην της.

Κ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΕΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΥ

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἔχει ἤδη εἴκοσι πέντε χρόνια ζωῆς.

Ἐπέρασε, στὸ διάστημα αὐτό, πολλὲς μεταμορφώσεις. Ἀπὸ « Ἐλευθέρα » Σχολὴ ποὺ ἄρχισε, ἐξειλίχθη ἔπειτα, σὲ ἐπίσημον ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα, καί, ἀφοῦ ἐπέρασε ἕνα στάδιον ὡς Σχολὴ Δημοσίων Ὑπαλλήλων, διεμορφώθη ἔπειτα σὲ μία Σχολὴ Νομικῶν, Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ποὺ ἀποτελεῖ στὴν οὐσία μία δεύτερη Πανεπιστημιακὴ Νομικὴ Σχολή.

Εἶμαι κι' ἐγὼ ὑπεύθυνος γι' αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν, γιατὶ συνειργάσθην δύο φορές, τὸ 1937 καὶ τὸ 1941, στὴν κατάρτισιν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ἐπιλογὴν τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Μολοντοῦτο δὲν ξέρω ἂν αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ τελικὴ μορφὴ τοῦ Ἱδρύματος.

Αὐτὸ ὅμως εἶναι ζήτημα τοῦ μέλλοντος. Σήμερα ἔχουμε χρέος νὰ θυμηθοῦμε καὶ νὰ πανηγυρίσουμε τὸ παρελθόν.

Νὰ θυμηθοῦμε τοὺς δύο Ἱδρυτές, τὸν Πάντο καὶ τὸν Φραγκούδη. Στὸν ἰδεαλισμὸ τοῦ πρώτου καὶ στὴν ἐπιμονὴ τοῦ δευτέρου ὀφείλεται, δὲν πρέπει νὰ τὸ ξεχνᾶμε, ἡ ὕπαρξις τῆς Σχολῆς.

Καὶ ἂς μὴ παραμελήσουμε νὰ τονίσουμε τὶς μεγάλες, τὶς πολὺ μεγάλες ὑπηρεσίες ποὺ προσέφερε, ἰδίως ἀπὸ τὸ 1937 καὶ ὕστερα ἡ Σχολή. Ἐπέτρεψε τὴν συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεως χιλιάδων Ἑλλήνων ποὺ εἶχαν ἀρχίσει νὰ σταδιοδρομοῦν μὲ ἐλλιπῆ ἐφόδια καὶ ποὺ προχωροῦσαν μέν, χάρις στὶς ἱκανότητές τους καὶ στὸ θλιβερὸ σύστημα τῆς καθολικῆς παντοδυναμίας τῆς ἀρχαιότητος, στὴν ἱεραρχία τῆς ζωῆς, μὰ δὲν εἶχαν τὰ ἐφόδια γιὰ πραγματικὰ δημιουργικὴν ἀπόδοσιν. Καὶ ταὐτόχρονα, ἄνοιξε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστήμης σὲ πλατύτερα λαϊκὰ στρώματα, συνετέλεσε δηλαδὴ ἀναμφισβήτητα στὴν δημοκρατοποίησιν τῆς μορφώσεως στὴ χώρα μας.

Στὴν χαρούμενη αὐτὴν ἐπέτειο, ἂς δοῦμε μόνο τὰ ὅσα καλὰ ἔγιναν καὶ ἂς εὐχηθοῦμε νὰ ὑπάρξουν πολλαπλάσια εἰς τὸ μέλλον.

Πιστεύω στὴν ἀναγκαιότητα τῆς εὐχῆς αὐτῆς — ὄχι μονάχα

γιὰ τὴν Πάντειον — βαθύτατα. Εἴμαστε πίσω, εἴμαστε κάτω ἀπ' τὸ ἐπίπεδον τῶν ἱκανοτήτων καὶ τῆς ψυχικῆς δυνάμεως τοῦ λαοῦ μας, στὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα. Μεριμνῶμεν καὶ τυρβάζομεν περὶ τὰ μικρά.

Θὰ ἤθελα νὰ εὐχηθῶ μὲ ὅλην μου τὴν ψυχήν, ἡ Πάντειος Σχολή, ποὺ ἀντιπροσωπεύει γιὰ μένα ἕνα κομμάτι τῆς ζωῆς μου, νὰ μπορέσῃ νὰ γίνῃ ὁ πρωτοπόρος τῆς ἀπαραίτητης ἀναγεννήσεως.

ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο κ. ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

'Απευθύνω τὰ πλέον ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ τὰς πλέον θερμάς μου εὐχὰς εἰς τὴν Πάντειον 'Ανωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει μιᾶς εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της.

Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ μιᾶς τυπικῆς ἐπετείου. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ Σχολὴ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μίαν δραστηριότητα, μίαν ἐξέλιξιν καὶ γενικώτερα ἕνα ἀπολογισμόν, διὰ τὸν ὁποῖον δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος. Παράλληλα μὲ τὰ ἄλλα ἀνώτατα πνευματικά μας 'Ιδρύματα, ἐπλούτισε τὴν ἡγέτιδα τάξιν τῆς χώρας μὲ νέα ζωντανὰ στελέχη καὶ συνέβαλεν εἰς τὴν πληρεστέραν ἀξιοποίησιν τοῦ πνευματικοῦ μας δυναμικοῦ.

Τῆς ὀφείλομεν μίαν γενναίαν εἰσφορὰν εἰς τὴν ποιοτικὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Καὶ τῆς ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου ἡ τιμή, ὅτι εὑρέθη εἰς μίαν πλήρη ἀνταπόκρισιν πρὸς τὰς ηὐξημένας ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου παιδείας καὶ ὅτι ὑπῆρξε πάντοτε πρωτοπόρος εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν των.

Εἰς ὅσους πιστεύουν ὅτι τὸ μέλλον τῆς χώρας μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ τὴν διαρκῆ ἀνανέωσιν τῆς ἡγέτιδος τάξεως, ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ἀπολογισμὸς τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, δημιουργεῖ ἓν πρόσθετον αἴσθημα αἰσιοδοξίας.

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ο κ. ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Κύριε Πρύτανι,

Αἰσθάνομαι εἰλικρινῶς ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν συμμετέχων εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 25ετηρίδος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἑορτασμόν, τὸν ὁποῖον δικαίως ἀπεφάσισεν ἡ Σχολή, διότι ἡ δρᾶσις της, κατὰ τὸ βραχύ σχετικῶς τοῦτο διάστημα, ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε καὶ τὸ Κράτος νὰ τὴν περιβάλῃ μὲ ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην, χρησιμοποιοῦν τοὺς ἀποφοίτους της εἰς δημοσίας θέσεις καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν διοικητικὸν κλάδον, ὅστις, οὕτως, ἐβελτιώθη αἰσθητῶς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπιστημονικός μας κόσμος κατέταξεν αὐτήν, ἐπαξίως, μεταξὺ τῶν Ἀνωτάτων Ἐπιστημονικῶν Καθιδρυμάτων τῆς Χώρας μας καί, ἐπὶ πλέον, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τὴν περιέβαλε μὲ ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν καὶ στοργήν, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν νέων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ φοιτήσωσιν εἰς αὐτήν.

Διὰ τὴν ὅλην, ὅθεν, τόσον ἐπιτυχῆ δρᾶσιν τῆς Σχολῆς, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε ὑμεῖς καὶ νὰ διαβιβάσητε τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικόν σας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς προϋπηρετήσαντας εἰς τὰς θέσεις αὐτάς, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, οἵτινες πάντες διὰ τῶν ἀτρήτων κόπων σας καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν σας προσπαθειῶν ἀνεδείξατε ταύτην εἰς τὴν σημερινὴν περιωπήν της.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, κρίνω δίκαιον νὰ ἀπονεμηθῇ ὁ ἁρμόζων ἔπαινος καὶ εἰς τὸν μακαρίτην Κύπριον πατριώτην, πολιτευτὴν καὶ ἐπιστήμονα Γεώργιον Φραγκούδην, ὁ ὁποῖος μὲ ἀτομικήν του πρωτοβουλίαν, ἵδρυσεν, ὑπὸ κλίμακα βεβαίως, παρομοίαν Σχολήν, ἥτις καὶ βραδύτερον συνεχωνεύθη μὲ τὴν Ὑμετέραν.

Εὔχομαι ὁλοψύχως νὰ ἑορτάσῃ ἡ Σχολή σας πολλὰς 25ετηρίδας μὲ αὔξουσαν διαρκῶς τὴν πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας δρᾶσιν της, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους.

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Ο κ. Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

'Αξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

'Επὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου.

Διὰ τῆς λειτουργίας της ἀνεπλήρωσεν ἕνα μεγάλο κενόν, τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν εἰς τὴν χώραν μας, ἰδιαίτατα δὲ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως τῶν στελεχῶν τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς μας τάξεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ Κράτους.

'Αλλὰ γενικώτερον, ἡ δημιουργία ἑνὸς ἀκόμη ἀνωτάτου πνευματικοῦ 'Ιδρύματος καὶ μιᾶς κυψέλης ἐπιστημονικῆς δράσεως οἵα ἡ Πάντειος Σχολή, ἀναμφισβητήτως συνετέλεσεν εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῆς 'Ελλάδος.

Εὔχομαι ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην Διεύθυνσίν Σας Σχολὴ αὕτη ἐπιδεικνύῃ πάντοτε τὴν ἰδίαν γόνιμον δρᾶσιν.

ΙΩΑΝ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ο κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐδίδαξα ἐπὶ ἔτη εἰς τὴν Πάντειον Σχολήν. Ἀνήκω εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἐγκαινιάσουν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς. Ἐπέρασαν ἀπὸ τότε εἰκοσιπέντε χρόνια. Ἡ πολιτικὴ μὲ ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὴν καθηγητικὴν ἀποστολήν. Δὲν μὲ ἀπεξένωσεν ὅμως ψυχικῶς ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχα συνυφανθῆ. Παρακολουθῶ μέχρι σήμερον μὲ στοργὴν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ Πάντειος Σχολή. Παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις, ἐσημείωσεν οὐσιώδη βήματα ἐξελίξεως. Εἶχα τὴν τιμὴν καὶ τὴν καλὴν τύχην νὰ εἶμαι ταὐτοχρόνως καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Παντείου. Ἔτσι, εἶχα τὴν εὐκαιρίαν καὶ δυνατότητα νὰ διαπιστώσω, ὅτι ἡ Πάντειος ὑπηρετεῖ ἀνάγκας, τῶν ὁποίων τὴν ἱκανοποίησιν δὲν ἐξαντλεῖ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἡ παράλληλος πορεία τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς, ὡς καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, εἶναι ἐν πολλοῖς ἐπιβεβλημένη. Ἕκαστον ἵδρυμα ἔχει τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν παράδοσίν του, ἔχει τοὺς εἰδικωτέρους κοινωνικοὺς καὶ πνευματικοὺς σκοπούς, τοὺς ὁποίους ἐξυπηρετεῖ. Ἡ Πάντειος Σχολή, συμπληροῦσα εἰκοσιπενταετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, ἤρχισε νὰ δημιουργῇ ἐπίσης παράδοσιν, καὶ πιστεύω ὅτι δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος δι' αὐτήν.

Εὔχομαι, ὅπως προχωρήσῃ ἡ Πάντειος μὲ βήματα σταθερὰ πρὸς τὸ μέλλον, προκαλοῦσα πάντοτε τὴν ἀγάπην τῶν νέων καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους.

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Δ. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Κύριε Πρύτανι,

Παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε καὶ τὰ ἰδικά μου συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πλήρους 25ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἧς ὡς Πρύτανις προΐστασθε.

Εἶναι εἰς ἔπαινον τῶν διευθυνόντων τὴν Σχολήν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὅλου διδακτικοῦ αὐτῆς προσωπικοῦ, ὅτι, ἂν καὶ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον, ἐκ λόγων ἀνωτέρας ἀνάγκης, δὲν ἠδυνήθη ἡ Σχολὴ νὰ περιλάβῃ εἰς τὸ πρόγραμμά της καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ ὅλους τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐνεπνεύσθησαν οἱ πρῶτοι ἱδρυταὶ καὶ οἱ διαθέσαντες τὰ ἀρχικὰ πρὸς τοῦτο οἰκονομικὰ μέσα δωρηταὶ αὐτῆς, πάντως, εἶναι βέβαιον ὅτι, εἰς τὸν μικρὸν σχετικῶς ἕως σήμερον, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της διαδραμόντα χρόνον, ἐπέτυχε καὶ τὴν πολιτικὴν μόρφωσιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας αἰσθητῶς νὰ βελτιώσῃ καὶ τὸ ἐπίπεδον τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν νὰ ἐξυψώσῃ, διὰ τῆς ἀθρόας πλαισιώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων αὐτῶν ἐξ ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς.

Εὐχόμενος, ὅθεν, ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Σχολὴ διευθύνηται ἐξ ἴσου ἐπιτυχῶς, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, διὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε, Ὑμεῖς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς (διδακτικὸν καὶ διοικητικὸν) τὰς εὐχάς μου καὶ αὖθις τὰ συγχαρητήριά μου, διὰ τὸ ἑορταζόμενον εὐτυχὲς γεγονός.

Δ. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Ο κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Εἶμαι εὐτυχής, διότι, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰωβιλαίου, τὸ ὁποῖον ἑορτάζεται ἀπὸ τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, δύναμαι νὰ ἐκφράσω οὐχὶ ἁπλῶς ἕνα τυπικὸν χαιρετισμόν, ἀλλὰ τὴν πλήρη ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν συμμετοχήν μου. Πράγματι, βλέπων τὰς προόδους τοῦ πνευματικοῦ τούτου ἱδρύματος, δὲν δύναμαι νὰ μὴ αἰσθάνωμαι βαθυτάτην ἱκανοποίησιν, διότι ὑπῆρξα ἐκ τῶν ἱδρυτῶν αὐτοῦ, καὶ ὡς Ὑπουργὸς Παιδείας ἐν ἔτει 1930, ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου, εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ συμβάλω προσωπικῶς εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας, τὴν ὁποίαν ἐγκαινιάσαμεν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

Ἐστηρίζαμεν τότε εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς πολλὰς ἐλπίδας, ἀλλὰ διετηρούσαμεν καὶ πολλὰς ἀμφιβολίας διὰ τὴν τελικὴν ἐπιτυχίαν της.

Ἤδη, δυνάμεθα νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ἡ Σχολὴ διήνυσε μίαν εὐδόκιμον εἰκοσιπενταετῆ σταδιοδρομίαν καὶ σήμερον προσφέρει ἀφθόνους καρποὺς εἰς τὸν τομέα τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν στελεχῶν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς διακρίνονται ὁλονὲν περισσότερον.

Βεβαίως, πρέπει ἀκόμη νὰ γίνουν πολλά. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἔχει περιλάβει εἰς τὸ πρόγραμμά του καὶ τὸ σχέδιον ἐνισχύσεως τῆς Παντείου Σχολῆς εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῶν σκοπῶν της.

Ὅσα ὅμως μέχρι τοῦδε ἐπετέλεσεν ἡ Σχολὴ μαρτυροῦν ὄχι μόνον ὅτι οἱ ἱδρύσαντες αὐτὴν εἶχον μίαν πολὺ ὀρθὴν ἔμπνευσιν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ Σχολὴ ηὐτύχησε νὰ διοικηθῇ καλῶς, μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ μὲ τάξιν καὶ ὅτι δικαιολογεῖ τὰς καλυτέρας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο κ. Π. ΠΟΥΛΙΤΣΑΣ

'Αγαπητέ μοι κ. Πρύτανι,

Μοὶ εἶναι πολὺ εὐχάριστον, ὅτι, παρεχομένης εὐκαιρίας ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς ὑμετέρας Σχολῆς, δύναμαι νὰ ἐκφράσω καὶ ἐγὼ τὸν ὀφειλόμενον αὐτῇ δίκαιον ἔπαινον καὶ τὴν ἐκτίμησίν μου διὰ τὴν συντελουμένην ἐν αὐτῇ ἀθορύβως ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, ἧς τεκμήρια πρόκεινται καὶ οἱ ἐκδοθέντες ἐπιβλητικοὶ καὶ λιπαροὶ τόμοι τῆς « 'Επιστημονικῆς 'Επετηρίδος » αὐτῆς, ὡς καὶ διὰ τὴν σπουδαίαν συμβολὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ προπαρασκευὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς διοικήσεως. Εὔχομαι δέ, ἵνα μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ τῶν φιλοτίμων λειτουργῶν αὐτῆς, συνεχισθῇ ἡ ἐπιστημονικὴ δρᾶσις τῆς Σχολῆς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πατρίδος.

Π. ΠΟΥΛΙΤΣΑΣ

'Επίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας

Ο κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

'Απαντῶν εἰς τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν Ὑμῶν, ὅπως συμμετάσχω εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 25ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, αἰσθάνομαι τὸ εὐχάριστον καθῆκον καὶ ὡς δημόσιος ἀνὴρ καὶ ὡς ἁπλοῦς Ἕλλην πολίτης νὰ διακηρύξω, ὅτι τὸ ἵδρυμα τοῦτο, ὄχι μόνον συνέβαλε σπουδαίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῶν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν (ἀψευδεῖς μάρτυρες πρόκεινται αἱ 'Επιστημονικαὶ 'Επετηρίδες αὐτῆς) ἀλλά, ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἤσκησε βαθεῖαν παιδαγωγικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν τροφίμων αὐτῆς, διὰ τῆς καλλιεργείας τοῦ ἤθους καὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος.

Εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσω ὅτι, παραλλήλως πρὸς τὰ ἄλλα ἀρχαιότερα 'Ανώτατα 'Εκπαιδευτικὰ 'Ιδρύματα τῆς χώρας, ἡ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο λειτουργία τῆς Σχολῆς ἐπέτυχεν ἀπολύτως τὸν εἰδικὸν σκοπὸν αὐτῆς νὰ προαγάγῃ δηλαδὴ τὴν πολιτικὴν ὡριμότητα καὶ νὰ παρασκευάσῃ διὰ τὸν δημόσιον βίον ἀνώτατα στελέχη, σύμφωνα πρὸς τὴν θέλησιν τῶν ἀειμνήστων ἱδρυτῶν αὐτῆς Γ. Φραγκούδη καὶ 'Αλ. Πάντου.

Μὲ μεγάλην ἐπίσης ἱκανοποίησιν διεπίστωσα ὅτι ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας περιέβαλε καὶ περιβάλλει τὴν Σχολήν Σας μὲ στοργὴν καὶ ἐμπιστοσύνην, ἀπεκδεχόμενος ἐκ τῆς λειτουργίας αὐτῆς τὴν ἀνύψωσιν τῆς στάθμης τοῦ δημοσίου βίου καὶ τὴν πολιτικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ.

Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ὅμως συνδέεται καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὴν Σχολήν, διότι ὁ ἱδρυτὴς αὐτῆς ἀείμνηστος 'Αλ. Πάντος ἀνῆκεν εἰς ἀρχαίαν οἰκογένειαν τοῦ Πηλίου, πολιτευομένην πάντοτε ὑπὸ τὰς σημαίας αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν διαθήκην του, διὰ τῆς ὁποίας ἵδρυσε τὴν Σχολήν, ὁ ἀείμνηστος Πάντος, εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν καὶ διοργανωτικὴν 'Επιτροπήν, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ ἐπιμεληθῇ τὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ ὀργανώσεως αὐτῆς, ὡς πρῶτον μέλος αὐτῆς ὥρισε τὸν ἱδρυτὴν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος Δημ. Γούναρην, καὶ τοὺς ἀειμνήστους Ν. Δημητρακόπουλον καὶ Ν. Σαρίπολον.

Πλὴν τῆς πνευματικῆς μορφώσεως, κυρίαν ἀποστολὴν ἔχει ἡ Σχολή Σας τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν συγκρότησιν διοικητικῶν στελεχῶν, μὲ ἀνωτέρας ποιότητος φιλοδοξίαν, ἐχόντων δηλαδὴ ἐπίγνωσιν τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐν γένει τοῦ λαοῦ εὐημερίαν.

Ὁ λαὸς ἔχει σήμερον ηὐξημένας ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ὄργανα, ἀποτελεῖ δὲ κοινὴν συνείδησιν ὅτι χρειάζεται ταχύτερος ρυθμὸς εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων τῶν πολιτῶν, διὰ τῆς καθιερώσεως ταχυτέρας καὶ εὐθηνοτέρας διαδικασίας, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικωτέρα ἀντιμετώπισις τῶν ποικίλων ζητημάτων, ἅτινα ἡ συνεχῶς μεταβαλλομένη πραγματικότης προβάλλει πρὸς λύσιν.

Εἶναι ἐπίσης σήμερον ἀξίωμα τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, ὅτι ἡ εὐδοκίμησις τῶν θεσμῶν δὲν ἐξαρτᾶται τόσον ἐκ τῆς τεχνικῆς ἀρτιότητος αὐτῶν, ὅσον ἐκ τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπηρετούντων ὀργάνων, ἅτινα πρέπει εἰδικῶς πρὸς τοῦτο νὰ διαπαιδαγωγηθῶσιν : « ὄφελος γὰρ οὐδὲν καὶ τῶν ὠφελιμωτάτων νόμων καὶ συνδεδοξασμένων ὑπὸ πάντων τῶν πολιτῶν εἰμὴ ἔσονται εἰθισμένοι καὶ πεπαιδευμένοι οἱ ἐν τῇ Πολιτείᾳ », κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην.

Συγχαίρων ἐπὶ τούτοις τὴν Σχολήν, ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ 25 ὁλοκλήρων ἐτῶν γονίμου καὶ πλουσίας εἰς ἀπόδοσιν ἐργασίας, εὔχομαι ὅπως συνεχίσῃ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν τροφίμων της, καὶ δικαιώσῃ οὕτω τὰς τόσον ὑψηλὰς προσδοκίας, ἃς ἐπ' αὐτῆς στηρίζομεν.

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

ΕΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Ἀξιότιμε κ. Πρύτανι,

Εὐχαριστῶ πολὺ ποὺ μοῦ ὑπενθυμίσατε τὴν εἰκοσιπενταετίαν τῆς Παντείου. Ἐνθυμοῦμαι τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου, ὅτε ἡ ὑπὲρ αὐτῆς ἀποστολικὴ δραστηριότης τοῦ μακαρίτου Γ. Φραγκούδη προεκάλει δισταγμοὺς ἂν μὴ δυσφορίαν, ὅπως κάθε ἀπίθανον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του δημιούργημα, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου του.

Ἤμουν τότε εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔχω ἄμεσον ἐντύπωσιν τοῦ ἀγῶνος ποῦ κατεβάλλετο διὰ νὰ πάῃ ἐμπρὸς τὸ νέον Ἵδρυμα ἐν τῷ μέσῳ δυσχερειῶν ὄχι ἀσημάντων.

Καὶ ὅμως τὸ Ἵδρυμα ἠνδρώθη, ἔχει λαμπρὸν κτίριον καὶ ἐξαιρέτους διδασκάλους, ἔτυχε κρατικῆς ἀναγνωρίσεως ὡς Ἀνωτάτη Ἐπιστημονικὴ Σχολὴ καὶ ἑκατοντάδες νέων κατ' ἔτος ἐφωδιασμένοι μὲ τὸ δίπλωμά της, εἰσέρχονται εἰς τὸν στίβον τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς μὲ τὰ πρὸς τοῦτο ἐφόδια γνώσεων.

Ἡ Πάντειος Σχολή, σὺν τῷ χρόνῳ θὰ κατακτήσῃ ἀκόμη πλέον περίλαμπρον θέσιν εἰς τὸ σχῆμα τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς χώρας μας, πρὸς ὄφελος τῆς μορφώσεως τῶν νέων. Τὴν συγχαίρομεν καὶ τῆς τὸ εὐχόμεθα.

† *ΕΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ*

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ Ἑλλάς, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της, δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης τοῦ 19ου Αἰῶνος.

Ἐδημιουργήθη ὡς ἐκ τούτου ἕνα κενὸν παραδόσεως λίαν αἰσθητόν, ἰδίως εἰς τὰς δύο μεγάλας κρίσεις τοῦ 1909 καὶ τοῦ 1922 καὶ μετέπειτα.

Κύριος σκοπὸς τῆς Παντείου Σχολῆς πρέπει νὰ εἶναι ἡ διδαχὴ τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἰθύνουσα διανοητικῶς τάξις νὰ ἐμποτισθῇ μὲ τὸν σχετικισμὸν ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν αὐτοπεποίθησιν, τὴν ὁποίαν μόνον μία ὀρθὴ μεθοδολογία προσδίδει κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ πολιτικοῦ φαινομένου.

Εὔχομαι εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν αὐτόν, καὶ οὕτω πως νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν στελέχωσιν τῆς ἐλευθέρας σκέψεως.

Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΑΡΧΩΝ ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑ

Ἐπιθυμῶ, κ. Πρύτανι, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου Σχολῆς, νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν μου διὰ τοὺς καρποὺς, τοὺς ὁποίους ἀπέδωσε τὸ Ἀνώτατον αὐτὸ Ἐκπαιδευτικόν μας Ἵδρυμα.

Ἡ Πάντειος εἶναι ἀπὸ τὰς ὀλίγας περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐντὸς ὀλίγου σχετικῶς χρόνου, ἐσημειώθη τόση πανηγυρικὴ ἐπιβεβαίωσις τῆς ἐπληρώσεως τῶν σκοπῶν ἑνὸς Ἐθνικοῦ κληροδοτήματος ὡς ἐν προκειμένῳ τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου Πάντου.

Ἡ ἐπιτυχία ὀφείλεται ἀναμφισβητήτως καὶ εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐργασίαν τοῦ Ἀνωτάτου Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπλαισίωσε τὸ Ἵδρυμα καὶ τὸ ὁποῖον ἐμόχθησε νὰ τὸ καταστήσῃ ἰσάξιον καὶ ἰσότιμον πρὸς τὰ λοιπὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα τῆς χώρας.

Τὰ διαρρεύσαντα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου ἔτη ἦσαν ἐν πολλοῖς ἀνώμαλα καὶ ἐδημιούργησαν εἰς τὴν φυλὴν καὶ εἰς τὸ Κράτος μεγάλας ἀναστατώσεις, δοκιμασίας καὶ πληγάς.

Παρὰ ταῦτα, ἡ Πάντειος παρέμεινεν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της καὶ εἶναι τὸ παρήγορον Ἵδρυμα διὰ χιλιάδας νέων, ἰδίως τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ ὁποῖοι κατορθώνουν νὰ λαμβάνουν ἀνωτέραν μόρφωσιν χωρὶς νὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διαμένουν μονίμως εἰς Ἀθήνας καὶ ἄλλων νέων, οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν ἐργαζόμενοι τὴν ἡμέραν διὰ νὰ συντηρηθοῦν.

Καὶ ναὶ μὲν ἡ Πάντειος δὲν μορφώνει θεράποντας μιᾶς ἑκάστης εἰδικῆς Ἐπιστήμης, ἐφοδιάζει ὅμως τοὺς πτυχιούχους της μὲ τὴν βασικὴν ἐκείνην γενικὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, ἡ ὁποία τοὺς καθιστᾷ ἱκανοὺς καὶ ἀξίους νὰ ἐφαρμόσουν εἰς τὴν ζωὴν τὰς ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, εἴτε ἐργασθοῦν ἐλευθέρως καὶ αὐτοτελῶς, εἴτε τεθοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνωτέρων τραπεζιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν λειτουργιῶν, εἴτε γίνουν μέλη τῆς Κρατικῆς μηχανῆς, ἡ ὁποία ἐργάζεται διὰ τὸ ἔθνος καὶ τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Ἐάν, κ. Πρύτανι, οἱ Κυβερνῶντες ἐνστερνισθοῦν καὶ ἐφαρμόσουν τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας τὸ 1939 διεκήρυξεν ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Πάντειος πρέπει νὰ παρέχῃ τὴν πλειονότητα τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν Κρατικὴν μηχανήν, τότε θὰ ἔχωμεν τεραστίαν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἄνοδον τῆς Παντείου, ἀλλὰ συγχρόνως ἀνεκτίμητον προσφορὰν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν ζωήν, τὴν Διοίκησιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς χώρας.

Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, αἰσθάνομαι εἰλικρινῆ

χαρὰν ἐκφράζων τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὰ πλούσια ἐπιστημονικά, ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ἐπιτεύγματα τῆς Σχολῆς.

Ὁ θαυμασμὸς οὗτος εἶναι ἀποτέλεσμα βαθυτάτης πίστεώς μου παραχθείσης ἐξ ἀντικειμενικῆς παρατηρήσεως καὶ παρακολουθήσεως τῆς συμβολῆς τῆς Σχολῆς εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῇ χώρᾳ μας καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἔθνους.

Ὅταν ὁ κριτὴς ἀναλογισθῇ τὴν πτωχείαν τῶν μέσων τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ Κράτους, ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ πλοῦτος τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ὀφείλεται εἰς τὰς ἱκανότητας τῶν λειτουργῶν αὐτῆς καὶ τὴν βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς αὐτῶν ἀποστολῆς.

Πρέπει ὅμως ἰδιαιτέρως νὰ τονίσω καὶ νὰ ἐξάρω τὴν λαϊκότητα τοῦ πνευματικοῦ τούτου ἱδρύματος, ποὺ διὰ τὰ παιδιὰ τῶν λαϊκῶν τάξεων εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐλπὶς τῆς πνευματικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς των σταδιοδρομίας.

Πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Σχολῆς ἀπευθύνω θερμὰ συγχαρητήρια, πρὸς ὅλους δὲ τοὺς σπουδαστὰς εὔχομαι ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν.

Ἐλπίζω ὅτι τὸ Κράτος καὶ οἱ ὑπεύθυνοι ταγοὶ τῆς Πολιτείας θὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἀποστολὴν τῆς Σχολῆς καὶ θὰ βοηθήσουν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις.

Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, εὑρίσκει τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν πλήρει καὶ ἐπιτυχεῖ ἐκπληρώσει τῆς ὑψηλῆς της ἀποστολῆς ὡς τὴν ὡραματίσθη ὁ ἀείμνηστος ἱδρυτής της Ἀλέξανδρος Πάντος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς τὴν Σχολήν, ἡ ὁποία παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ τὰ ἐμπόδια, ἅτινα ἐμεσολάβησαν κατὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν κατοχὴν καὶ τὰς ἐν συνεχείᾳ ἀνωμαλίας, κατώρθωσε νὰ συνεχίσῃ ἀδιάβλητος τὴν ἀποστολήν της, συντελοῦσα εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος, καλλιεργοῦσα αὐτὴν εἰς τὴν Κοινωνικήν, τὴν Πολιτικὴν καὶ τὴν Δημοσιογραφικὴν Ἐπιστήμην.

Δικαίως δὲ καὶ ἐπαξίως κατέλαβεν ἡ Ἀνωτάτη αὕτη Σχολὴ ἰσαξίαν καὶ ἰσότιμον θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Ἐπιστημονικῶν Ἱδρυμάτων τοῦ Ἔθνους, διότι ἐκλεκτοὶ καὶ εὐσυνείδητοι καθηγηταί, διαπαιδαγωγοῦντες τὴν Νεολαίαν τοῦ Ἔθνους, παρέσχον εἰς τὴν Πολιτείαν χιλιάδας νέων ἐπιστημόνων, ἡ συμβολὴ τῶν ὁποίων ἀπέβη πολύτιμος διὰ τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Εὔχομαι εἰς τὴν Σχολὴν νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀποστολήν της μὲ τὴν αὐτὴν ὑπέροχον δημιουργικὴν πνοήν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος, τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Κ. ΡΕΝΤΗΣ

ΑΛ. ΣΒΩΛΟΣ

Ἡ Ἵδρυσις τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὑπῆρξε γεγονὸς εὐτυχὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς οἱονδήποτε ἀσχολεῖται μὲ τὰ δημόσια πράγματα γίνεται εὐκόλως ἀντιληπτὸν ὅτι αἱ Πολιτικαὶ Ἐπιστῆμαι, ἀκολουθοῦσαι τὸν ρυθμὸν τῶν ἠθικῶν, πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἐξελίξεων τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν, ἀπαρτίζουν ἤδη εὐρύν, πολυσχιδῆ καὶ ταυτοχρόνως ὁμοιογενῆ κατὰ τὰς βασικὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὴν μέθοδον κλάδον. Ὁ κλάδος οὗτος δικαίως ἀξιοῖ καὶ ἔχει ἐπιτύχει ἤδη εἰς τὸ πλεῖστον τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου αὐτοτελῆ, οὐσιαστικῶς καὶ ὀργανικῶς, καλλιέργειαν, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς κλάδους τοῦ Δικαίου, οἱ ὁποῖοι ἐκ παραδόσεως προσέφερον τὸν κύριον ὄγκον τῆς διδασκαλίας εἰς τὰς Νομικὰς Σχολάς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι εἰς ἄλλας κυρίως χώρας, μᾶλλον δὲ πενιχρῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἡ διδασκαλία τοῦ δικαίου εἰς τὰς ἐν λόγῳ Σχολὰς ἐνεπλουτίσθη κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας διὰ νέων μαθημάτων Δημοσίου Δικαίου ἢ Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ἀλλ' ἡ διεύρυνσις αὕτη τῆς διδασκαλίας δὲν μετέβαλεν οὐσιωδῶς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν Σχολῶν τοῦ Δικαίου, αἵτινες προετοιμάζουν κυρίως προσωπικὸν διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης. Ἀντιθέτως, ὁ κλάδος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀποβλέπει καὶ πρέπει ν' ἀποβλέπῃ κυρίως εἰς τὴν δημιουργίαν στελεχῶν καὶ μάλιστα ἡγετικῶν στελεχῶν, ὄχι μόνον διὰ τοὺς διοικητικοὺς τομεῖς τῆς Κρατικῆς δραστηριότητος, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς —βιομηχανικόν, ἐμπορικόν, πιστωτικὸν κλπ.

Ἐὰν δι' ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου εἶναι μεγάλη ἡ χρησιμότης τῆς διδασκαλίας τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μεγαλυτέρα εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ πάσχῃ—ὄχι μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη—ἀπὸ πραγματικὴν κρίσιν ἡγετικῶν στελεχῶν κατηρτισμένων εἰς τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας. Τὰ αἴτια αὐτῆς τῆς κρίσεως εἶναι βεβαίως βαθύτερα καὶ δὲν πρόκειται νὰ ἀναλυθοῦν ἐδῶ. Πάντως φυσικὸν εἶναι ἡ Πάντειος Σχολὴ νὰ ἔχῃ πλουτίσει τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας διὰ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ νέων στελεχῶν, τὰ ὁποῖα ἐξίσου φυσικὸν εἶναι νὰ ἔχουν συντελέσει καὶ νὰ συντελοῦν εἰς τὴν βαθμιαίαν βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Ὁπωσδήποτε ὅμως, διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἀποστολήν της, καὶ νὰ καταστῇ τὸ ἀληθινὸν Κέντρον τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι, ἡ Πάντειος Σχολὴ ὀφείλει νὰ τοποθετήσῃ ἡ ἰδία τὸ ἔργον της ὁλονὲν ὑψηλότερα καί, ἐπωφελουμένη τῆς συνταγματικῶς κατωχυρωμένης « αὐτονομίας » της, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πολύτιμον ἐγγύησιν ἐλευθερίας καὶ πρωτοβουλίας, νὰ προσαρμόσῃ τὴν ἐσωτερικήν της ὀργάνωσιν καὶ δραστηριότητα, ὡς καὶ τὰ προγράμματα τῆς ὑπ' αὐτῆς προσφερομένης διδασκαλίας εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον θέλει νὰ ὑπηρετήσῃ. Τοιαύτη ἀναπροσαρμογὴ δέον, κατὰ τὴν γνώμην μου, νὰ περιλάβῃ τὴν μετατροπὴν ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἑδρῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Σχολὴ νὰ παύσῃ νὰ ἔχῃ τὸν κάπως ὑπερβολικὰ « ἐγκυκλοπαιδικὸν » χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον προσδίδει εἰς αὐτὴν ἡ σημερινή της συγκρότησις καὶ νὰ προσλάβῃ τὸν χαρακτῆρα Σχολῆς, ἡ ὁποία θεραπεύει αὐστηρῶς τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας μὲ ὅλην, ἐννοεῖται, τὴν ἀπαιτουμένην εὐρύτητα. Εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν δὲν ὑφίσταται ἕδρα ἑλληνικοῦ καὶ συγκριτικοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου ὡς καὶ ἕδρα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ἱστορίας τῶν Πολιτικῶν ἰδεῶν καὶ θεωριῶν, ἐνῷ ὑφίστανται πολλαὶ ἕδραι ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἑδρῶν ποικίλου ἢ καὶ ἀκαθορίστου περιεχομένου, ἔμμεσον πάντως μόνον σχέσιν ἐχουσῶν πρὸς τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας. Μαζὶ μὲ τὴν ἀνασύνθεσιν τῶν ἑδρῶν, ἡ Σχολὴ θὰ ὤφειλε νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ τὴν προώθησιν νέων ἐπιστημόνων εἰς τὰς θέσεις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, τῆς προσφυγῆς εἰς καθηγητὰς ἑτέρων Σχολῶν ἀποτελούσης ἐξαίρεσιν, ἐν περιπτώσει ἀναποφεύκτου ἀνάγκης. Πρέπει τέλος νὰ περιληφθῇ μεταξὺ τῶν κυρίων μελημάτων τῆς Σχολῆς, ἡ θεωρητικὴ καλλιέργεια τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, κυρίως διὰ φροντιστηρίων, δημοσιευμάτων καὶ καταρτίσεως διδακτορικῶν διατριβῶν, αἱ ὁποῖαι διεθνῶς ἀποτελοῦν σήμερον τὴν φυσιολογικὴν ἀπόληξιν τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα θεωροῦνται πολυτέλεια, προπαρασκευαστικὴ μᾶλλον τῆς καθηγεσίας. Ἡ ἐπιστημονικὴ αὕτη προσπάθεια θὰ γίνεται βεβαίως παραλλήλως πρὸς τὴν στενῶς διδακτικὴν ἐργασίαν τῆς

Σχολῆς. Θὰ ἦτο ἐξ ἄλλου εὐκταῖον, ὅπως ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐπεκτείνῃ εἰδικώτερον τὴν δρᾶσιν της εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν στελεχῶν τῆς Διοικήσεως, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς παρὰ τῇ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων γνωστῆς « Ἐθνικῆς Σχολῆς Διοικήσεως ».

† *Α. ΣΒΩΛΟΣ*

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐκφράσω τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐπιτελούμενον ἔργον.

Τὸ μέχρι σήμερον συντελεσθὲν ἔργον ἀπέδειξεν ὅτι ἡ Σχολὴ δύναται νὰ συνεισφέρῃ πολλὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην, τὴν Διοίκησιν καὶ τὴν Κοινωνίαν. Ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ πεδίου, συνέβαλεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἰδιαιτέρως διὰ τῆς ἐμφυσήσεως ἑνὸς γενικωτέρου πολιτικοῦ πνεύματος πέραν τοῦ στενοῦ νομικοῦ τοιούτου. Ἐπὶ δὲ τοῦ μορφωτικοῦ πεδίου, ὑπεβοήθησε θετικώτατα τὴν δημιουργίαν ἱκανῶν διοικητικῶν στελεχῶν καὶ τὸν ἐμπλουτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας μὲ πολίτας ἔχοντας συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των.

Θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι εἰς τὴν γενικωτέραν προσπάθειαν τῆς μεταπολεμικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, πολύτιμος ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τῆς Παντείου Σχολῆς εἰς τὸν διοικητικὸν τομέα. Ἐπίσης θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι, χάρις εἰς αὐτήν, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη τείνει νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ὑπόβαθρον τοῦ Δημοσίου Δικαίου καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν της εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν. Ἐφ' ὅσον δὲ δεχθῶμεν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀποτελεῖ σημαντικὸν κλάδον τῆς Ἠθικῆς, θὰ πρέπει νὰ θεωρήσωμεν ὅτι τὸ ἔργον της ὡς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια μιᾶς ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς καὶ ἀνάγεται εἰς τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς ἐθνικῆς προσπαθείας. Διὰ τοῦτο, διάπυρος εἶναι ἡ εὐχή μας, ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως καὶ εὐοδώσεως τοῦ λαμπροῦ της ἔργου.

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ

Ἡ πάροδος 25ετίας, δι' ἀνώτατον ἐπιστημονικὸν ἵδρυμα δὲν ἀποτελεῖ χρόνον τόσῳ μακρόν, ὥστε αὕτη καὶ μόνη νὰ ἐπιβάλληται ὡς σταθμὸς ἱστορικῆς κρίσεως.

Ἐν τούτοις, ἡ εἰκοσιπενταετὴς λειτουργία τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, καὶ δὴ ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, παρέχει σοβαρὰ στοιχεῖα πρὸς κρίσιν καὶ συνιστᾷ γεγονὸς ἄξιον πανηγυρισμοῦ.

Ἤρκεσαν πράγματι τὰ ἔτη ταῦτα ἐργασίας συνεχοῦς καὶ κοπιώδους, ἵνα ἀνδρωθῇ εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν τὸ τέμενος τοῦτο τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης καὶ ἀποβῇ ἀξιόλογον κέντρον σπουδῆς καὶ ἀκτινοβολίας.

Οὕτως ἡ Πατρὶς ἡμῶν, ἥτις δικαίως δύναται ν' ἀποκληθῇ πατρὶς τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, συνεχίζει, εἰς τὸν τομέα τοῦτον, ἀρχαίαν ἀληθῶς παράδοσιν.

Ἄξιοι τιμῆς καὶ ἐπαίνου τυγχάνουσιν οἱ ἐργάται τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς προσπαθείας καὶ ἰδίᾳ οἱ ἐν τῇ Σχολῇ διδάσκοντες, οἵτινες σὺν τῷ μορφωτικῷ ἔργῳ αὐτῶν, δὲν παύουσιν ἀναπτύσσοντες ἐπιστήμην ἑλληνικήν, δυναμένην καὶ ἐκτὸς τῶν περιωρισμένων ὁρίων τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος νὰ ρίψῃ ἀκτίνας φωτοβόλους.

Ἡ πρώτη αὕτη 25ετία ἔθεσε τὸ στερεὸν καὶ εὐτυχὲς θεμέλιον καὶ ἐδημιούργησε τὸ πρῶτον οἰκοδόμημα.

Ἡ ἰδέα τῆς προόδου, ἣν ἐνέπνευσε, δέον νὰ μὴ συναντήσῃ ἀντιξόους καιρούς.

Ἐκφράζοντες τὴν χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν ἡμῶν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς 25ετίας ταύτης, διατυποῦμεν ἐκ βάθους ψυχῆς τὴν εὐχὴν τῆς ἀνταξίας συνεχίσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἔργου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἐν τοῖς κόλποις εὐημεροῦντος καὶ πνευματικῶς προαγομένου ἐθνικοῦ συνόλου.

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΤΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἅμα δὲ καὶ τὴν ἐγκάρδιον αὐτοῦ εὐχήν, ὅπως ἡ ὑμετέρα Σχολὴ ἑορτάσῃ καὶ ἄλλας πλείονας καὶ μεγαλυτέρας ἀμφιετηρίδας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε σπουδαζούσης ἑλληνικῆς νεολαίας, τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης.

Π. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον ἄσμενον ἀπευθύνει πρὸς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν χαιρετισμὸν ἐγκάρδιον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πέντε καὶ εἴκοσιν ἐνιαυτῶν ὠφελίμου δράσεως. Ἀναλογιζόμενον τῆς συμβολῆς, ἣν αὕτη προέκυψεν εἴς τε τὴν ἔρευναν τῶν πολιτικῶν θεσμῶν καὶ τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν ἀξίων τοῦ Κράτους λειτουργῶν, ἤθους ὑψηλοῦ καὶ βαθείας μαθήσεως, εὔχεται ὅπως εἰς χρόνον μακρὸν συνεχίζῃ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐλπιδοφόρον ἔργον ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ, ἔνθα ἀνέτειλεν ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη καὶ κατὰ πρῶτον ἐθεσπίσθησαν νόμοι πολιτείας χρηστῆς καὶ ἐλευθέρας. « Τῆς ἀθανάτου φύσεως καθορῶσα κόσμον ἀγήρω », ῥίπτει ἡ Ἐπιστήμη τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ εἰς τὴν ἔρευναν τῆς συλλογικῆς ζωῆς, εἰς δὲ τοὺς κόλπους τῶν κοινωνιῶν προάγει τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν γόνιμον καὶ οἰκοδόμον δρᾶσιν (ἐργασίαν).

'Επὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐκλήθη παρ' ἡμῖν ἡγέτις ἡ Πάντειος 'Ανωτάτη Σχολή, καὶ ἀφοῦ ἐδικαίωσεν ἤδη τὰς ἐλπίδας, ὅσαι ἐπ' αὐτὴν ἐστηρίχθησαν, ἐπὶ τοῦτο τὸ ἔργον στρέφει καὶ σήμερον πᾶσαν αὐτῆς ἀγαθοποιὸν μέριμναν.

Εὔνους ἂς εἶναι εἰς τὸν δρόμον αὐτῆς ἡ 'Υψίστη Πρόνοια.

Τοῦ 'Εθνικοῦ Μ. Πολυτεχνείου ὁ Πρύτανις
Δ. ΠΙΠΠΑΣ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τὸ 'Αριστοτέλειον Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῆς συμπληρώσει 25ετίας ἀπὸ τῆς πρώτης ἱδρύσεως τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν ἀπευθύνει θερμὸν χαιρετισμόν.

Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης παρακολουθεῖ μετὰ πολλῆς χαρᾶς τὰ ἐπιτελεσθέντα ὑπὸ τῆς Παντείου Σχολῆς κατὰ τὰ 25 αὐτὰ ἔτη τῆς ζωῆς της διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς παραγωγῆς της καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν.

Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Πάντειος Σχολή, διὰ τῆς 25ετοῦς ἐργασίας της, συνέβαλεν εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς ἐπιστημονικῆς παραγωγῆς τῆς χώρας μας καὶ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, τῆς ὁποίας ἡ σφραγὶς εἰκονίζει τὴν μορφὴν τοῦ μεγάλου Σταγειρίτου, ἱδρυτοῦ τῆς Πολιτικῆς 'Επιστήμης, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρει τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, εὐχόμεθα νὰ βαδίζῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸν καλὸν δρόμον τῆς προόδου, συνεχίζουσα τὴν ἐγκαινιασθεῖσαν κατὰ τὴν πρώτην 25ετίαν τῆς ζωῆς της λαμπρὰν σταδιοδρομίαν της.

Κ. Θ. ΚΑΒΒΑΣΙΑΔΗΣ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἓν τέταρτον αἰῶνος εἶναι ἐπαρκὲς δι' ἓν Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁριστικοποιήσῃ τὸ πλαίσιον τοῦ Ἐπιστημονικοῦ αὐτοῦ προγράμματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ καταδείξῃ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ του προορισμοῦ, διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς σταδιοδρομίας τῶν ἀποφοίτων αὐτοῦ.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐπέτυχεν ἀπολύτως εἰς ἀμφότερα τὰ βασικὰ ταῦτα σημεῖα.

Διὰ τοῦτο, μετὰ ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως χαιρετίζομεν τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς πρώτης ἱδρύσεως αὐτῆς, εὐχόμενοι εἰς τὸ Ἵδρυμα συνέχισιν τῆς ἐπιτυχοῦς δράσεώς του, διά τε τὴν πρόοδον τῆς Ἐπιστήμης καὶ διὰ τὸ καλὸν τοῦ Ἔθνους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΕΓΚΑΡΔΙΟΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, συγχαίρουσα Αὐτὴν διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἐξαιρετικὸν ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, ὡς καὶ διὰ τὴν γενικωτέραν συμβολὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῶν πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι,

ΕΥΧΕΤΑΙ

ὅπως ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συνεχίσῃ ὑπὸ τοὺς ἀρίστους οἰωνοὺς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐθνωφελῆ καὶ ἐπιστημονικὴν Αὐτῆς δρᾶσιν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Χώρας μας.

ΕΠΑΜ. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε Πρύτανι,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 641 ἐ.ἔ. ὑμετέρου ἐγγράφου, ἀνακοινωθέντος εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 7ης Μαρτίου ἐ. ἔ., μοὶ ἀνετέθη ὑπ' αὐτῆς, ὅπως, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 25ετίας ἀπὸ τῆς πρώτης ἱδρύσεως τῆς Παντείου Σχολῆς, ἐκφράσω ὑμῖν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ.

Ἐκπληρῶν τὴν εὐχάριστον ταύτην ἐντολὴν τῆς Νομικῆς Σχολῆς, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε, Κύριε Πρύτανι, καὶ τὰς προσωπικάς μου εὐχάς, ὁμοῦ μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως τῆς ἐξειδιασμένης μου πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς κ.κ. Καθηγητὰς τῆς ὑμετέρας Σχολῆς ὑπολήψεως.

ΜΙΧ. ΔΕΝΔΙΑΣ

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε Πρύτανι,

Ἡ Πάντειος Σχολὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας λειτουργοῦσα παραλλήλως πρὸς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὸ τμῆμα αὐτῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ κράτος καὶ τὴν κοινωνίαν γενικῶς. Διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τῶν καθηγητῶν της συνέβαλεν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν· διὰ δὲ τῆς παρεχομένης εὐρείας μορφώσεως ἕνεκα τοῦ καταλλήλου συνδυασμοῦ τῶν γνώσεων ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν μετὰ στοιχείων ἐκ τῆς Φιλοσοφίας, τῆς Κοινωνιολογίας καὶ τῆς Ἱστορίας, ἐξέθρεψε τροφίμους εὐδοκίμως ἀσχολουμένους εἰς πάντας τοὺς κλάδους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι διανεμημένη ἡ κοινωνικὴ δραστηριότης, καὶ ἰδίως εἰς τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους.

Ἀπευθύνων, Κύριε Πρύτανι, τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήριά μου, ὡς καὶ τὰ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, τῆς ὁποίας ἐπίλεκτα μέλη ἔχουσι τὴν τιμὴν

νὰ καταλέγωνται εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Παντείου Σχολῆς, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῆς ὑμετέρας Σχολῆς, εὔχομαι ὁλοψύχως πλήρη εὐδοκίμησιν καὶ εὐόδωσιν τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ι. ΣΤΑΜΑΤΑΚΟΣ

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κύριε Πρύτανι,

Ἀνταποκρίνομαι εὐχαρίστως εἰς τὴν εὐγενῆ ὑμῶν πρόσκλησιν, ὅπως συμμετάσχω τοῦ πανηγυρισμοῦ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Τὸ γεγονός, ὅτι ταχὺς ῥέων ὁ χρόνος ἀνεκύκλησεν ἤδη ἓν τέταρτον αἰῶνος, προσήκει νὰ χαιρετισθῇ μετὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐκείνου, μετὰ τοῦ ὁποίου ἑορτάζονται πάντοτε τοιαῦται ἀμφιετηρίδες παρὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς Χώρας. Εἶναι δὲ εὔλογος καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις καὶ τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ χαρά, ἡ ὁποία πληροῖ πάντας τοὺς ἐργάτας τῆς Ἐπιστήμης, ὅτι ἡ Πάντειος Σχολὴ κατώρθωσεν ἐντὸς τοῦ διαρρεύσαντος χρόνου νὰ ἐπιτελέσῃ, ἐν ζηλωτῇ προθυμίᾳ ἅμα δὲ ἐπαινετῇ ἐπιτυχίᾳ, τὸ ἔργον, δι' ὃ προωρίσθη, καὶ ὑπερνικῶσα παντοίας δυσχερείας, ν' ἀνδρωθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ἐπιβληθῇ ἅμα εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν.

Ἡ λειτουργία τῆς Παντείου Σχολῆς σὺν τῇ προόδῳ τῶν ἐπιστημονικῶν σπουδῶν καὶ τῇ αὐξήσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφιεμένων ἀνωτέρας μορφώσεως, ἀπέβη οὐχὶ ἁπλῶς ἀναγκαία ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως αὐτόχρημα πολύτιμος. Δὲν εἶναι μόνον εὐτυχές, ὅτι πολλαὶ ἑκατοντάδες νέων ἀπορροφῶνται ὑπὸ τῆς Παντείου Σχολῆς· ἀλλ' εἶναι ἅμα ἰδιαιτέρως σημαντικόν, ὅτι ἡ ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ διδασκαλία νομικῶν καὶ οἰκονομικῶν μαθημάτων ὑπῆρξε λαμπρὰ ἀφορμὴ εἰς τοὺς διδάσκοντας ἐν αὐτῇ ὅπως πλουτίσωσι τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστημονικὴν φιλολογίαν δι' ἀξιολόγων συγγραμμάτων.

Ἀληθῶς. Ἡ δρᾶσις τῆς Παντείου Σχολῆς δὲν περιωρίσθη μόνον

εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας μετάδοσιν ὡρισμένων γνώσεων πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ φοιτῶντας, ἀλλὰ καὶ ἐπεξετάθη πέραν τοῦ στενοῦ κύκλου αὐτῶν διὰ τῆς συγγραφικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς οὕτω πως εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον καλ λιεργείας τῆς ἐπιστήμης. Διὰ τοῦ διπλοῦ τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπε τέλεσε καὶ ἐπιτελεῖ ἡ Πάντειος Σχολή, κατέδειξε καὶ καταδεικνύει διὰ τῶν πραγμάτων, ὅτι ἐννοεῖ καλῶς, ἐν ἑνὶ λόγῳ, τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὴν ἀποστολήν, ὅπως ταύτην ἄλλως τε ἠθέλησε καὶ ὑπηγόρευσεν ὁ μεγάτιμος ἐκεῖνος ἱδρυτής της.

Ἐκ δὲ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν λειτουργίας καὶ ἀποδόσεως τῆς Παντείου Σχολῆς δύναταί τις θαρρούντως νὰ εἰκάσῃ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς. Οἱασδήποτε μεταβολὰς καὶ ἂν ἤθελεν ἐπιφέρει ὁ νομοθέτης εἰς τὸ ὅλον σύστημα τῆς παρ' ἡμῖν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ὁσαδήποτε νέα, χάριν αὐτῆς καὶ ἂν ἤθελον συσταθῇ πνευματικὰ κέντρα, ἡ Πάντειος Σχολὴ θὰ διατηρηθῇ ὡς ἓν τῶν σπουδαιοτέρων μέσων ἢ συστημάτων μορφώσεως τοῦ πολίτου τῆς αὔριον.

Ἀνωτάτου Διδακτηρίου, ἐν ᾧ συστηματικῶς νὰ διδάσκωνται καὶ θεραπεύωνται αἱ πολιτικαὶ ἐπιστῆμαι, ἔχει ἀνάγκην πᾶσα πολιτικῶς ὠργανωμένη κοινωνία, ἑκάστη εὐνομουμένη Πολιτεία, οἱονδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι τὸ πολίτευμα αὐτῆς, ἰδίᾳ δὲ ὅταν τοῦτο εἶναι Δημοκρατία. Ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι, τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἡ λειτουργία Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτηρίου προωρισμένου εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν, εἶναι νῦν ὑπέρ ποτε καὶ ἄλλοτε ἀπαραίτητος. Τούτου δ' ἕνεκα, διὰ τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἥτις κατὰ τὰ πρῶτα βήματα αὐτῆς, λαμπρὰ δείγματα ἔδωκε περὶ τοῦ τί δύναται νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν ἐν γένει πνευματικὴν τῆς Χώρας δραστηριότητα, ἐλπιδοφόρον καὶ εὐοίωνον διανοίγεται μέλλον.

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν γιορτάζει φέτος εἰκοσιπέντε χρόνια ζωῆς. Ὁ κάπως ἰδιότυπος χαρακτήρας της τὴν εὐκόλυνε νὰ καθορίσει ἕνα πρόγραμμα μαθημάτων πιὸ ἐλεύθερο, πιὸ

καθολικὸ καὶ πιὸ κατάλληλο γιὰ νὰ μορφώσει τοὺς νέους ποὺ ἀποβλέπουν νὰ διοριστοῦν δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπὸ ὅ,τι μιὰ πανεπιστημιακὴ Σχολή. Οἱ καθηγητές της ἐργάστηκαν μὲ ζῆλο καὶ ἐνθουσιασμό, κι' ἔτσι τώρα μποροῦν μὲ ἱκανοποίηση νὰ βλέπουν τοὺς καρποὺς τῶν κόπων τους. Τῆς εὐχόμαστε πολὺ ἐγκάρδια, κάθε προκοπὴ στὴν καινούργια περίοδο, ποὺ τόσο εὐοίωνα ἐγκαινιάζει σήμερα.

Ι. Θ. ΚΑΚΡΙΔΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

'Αξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν διαπιστώνω ὅτι ἡ Πάντειος 'Ανωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν συνεπλήρωσε εἰκοσιπέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της.

'Η πολιτιστικὴ ἀνάπτυξις ἑνὸς τόπου συνδέεται ἀμεσώτατα μὲ τὴν προαγωγὴν τῆς 'Εκπαιδεύσεως καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀνωτάτων πνευματικῶν ἱδρυμάτων. 'Η σύστασις καὶ ἡ λειτουργία τῶν πρώτων Πανεπιστημίων κατὰ τὸν μεσαίωνα, ὑπῆρξεν ἡ ἀναντίρρητος ἀπόδειξις τῆς εἰσόδου εἰς μίαν νέαν ἐποχήν. Πιστεύω ὅτι παραλλήλως πρὸς τὰ Πανεπιστήμια, καλλιεργοῦντα τὴν 'Επιστήμην μέσα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς δημιουργικῆς παραδόσεως, πρέπει νὰ λειτουργοῦν ἐλεύθερα ἀπὸ τοὺς κατ' ἀνάγκην « πανεπιστημιακοὺς » περιορισμοὺς 'Ιδρύματα τῆς ἀνωτέρας 'Εκπαιδεύσεως, ἐργαζόμενα μὲ γοργότερον ρυθμὸν καὶ ἀντανακλῶντα περισσότερον τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς διαθέσεις τῆς ἐποχῆς.

Τοιουτοτρόπως, ἡ πανεπιστημιακὴ παράδοσις καὶ ἡ ἐλευθέρα μόρφωσις, συμμέτρως ἀναπτυσσόμεναι καὶ ἀλληλοσυμπληρούμεναι, καθίστανται δυνάμεις δημιουργικαὶ ἑνὸς ἀνωτέρου πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ.

Χαίρω ὁμολογουμένως διότι, παρὰ τὸ « Τμῆμα Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν 'Επιστημῶν » τῆς σεβασμίας Νομικῆς μας Σχολῆς, μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ 'Ελευθερίου Βενιζέλου καὶ χάρις εἰς τὸ κληροδότημα τοῦ Πάντου καὶ τὸν συγκινητικὸν ζῆλον τοῦ ἱδρυτοῦ, συνεστήθη ἡ Σχολὴ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, κέντρον φωτεινὸν καὶ ἀξιόλογον πολιτιστικῆς δρά-

σεως, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἀναντίρρητον ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τοῦ λαμπροῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ της.

Πιστεύω, Κύριε Πρύτανι, ὅτι ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος, ὁ ἱστορικὸς τῆς κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξελίξεως τῆς Χώρας, θὰ σταθῇ μὲ προσοχὴν εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς Σας καὶ θὰ ἐξάρῃ μὲ δικαίαν ὑπερηφάνειαν καὶ χαρὰν τὸ ἐπιτελεσθὲν κατὰ τὴν πρώτην εἰκοσιπενταετίαν ἔργον της.

Ὡς Πρόεδρος τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε καὶ τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τόσον ἐμοῦ ὅσον καὶ τὰς εὐχὰς τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθὼς καὶ τῶν κ.κ. Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΟΜΟΤΙΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετοῦς λειτουργίας τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, παρακαλῶ Ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὰς θερμάς μου εὐχὰς ὑπὲρ συνεχοῦς εὐοδώσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ αὐτῆς ἔργου. Σχολαί, ὡς ἡ ὑμετέρα, ὧν κυρία ἐπιδίωξις εἶναι ἡ προσήκουσα παρασκευὴ δημοσίων λειτουργῶν, προώρισται νὰ προσφέρωσι μεγίστην εἰς τὸ Κράτος ὑπηρεσίαν. Ἰδίᾳ δὲ σήμερον, ὅτε ἡ ρυθμιστικὴ δρᾶσις τοῦ Κράτους ἐξελίσσεται ὁλοὲν ἐκτενεστέρα καὶ λεπτομερεστέρα, ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τῶν ἐν λόγῳ Σχολῶν ἀποβαίνει ἔτι μᾶλλον αἰσθητὴ καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν συντελεστικώτατον εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν πολιτῶν.

Θ. Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ο κ. Β. Π. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

(1939 — 1941)

Ὅπως ἡ Πάντειος μὲ ἐνεθυμήθη τιμητικώτατα διὰ τὴν πρὸ εἰκοσαετίας ἐν αὐτῇ ἐργασίαν μου, οὕτω καὶ ἐγὼ οὐδέποτε λησμονῶ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐποχήν, ὅταν εἶχα τὸ ζηλευτὸν προνόμιον νὰ ἔρχωμαι εἰς τακτικὴν καὶ πυκνὴν ἐπαφὴν μὲ τὴν ψυχὴν τῶν νέων, ποὺ ἔδειξαν τί ἤξιζεν ἡ ψυχὴ αὕτη κατὰ τὰς ἡρωϊκὰς ἡμέρας τοῦ 1940-41.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν πόλεμον μὲ ἱκανοποίησαν οἱ παλαιοί μου μαθηταί. Πολλάκις τοὺς συνήντησα μὲ ὑπερηφάνειαν εἰς τὰς διαφόρους δημοσίας ὑπηρεσίας, προθύμους, προσηνεῖς, εὐδοκιμοῦντας, ὅπως τοὺς εἴχαμεν ἐπιθυμήσει...

Δὲν ὑπάρχει δὲ μεγαλυτέρα εὐτυχία διὰ τὸν ἄνθρωπον, παρὰ νὰ βλέπῃ ὅτι οἱ κόποι του δὲν ἐπῆγαν χαμένοι.

Β. Π. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ο κ. Ν. Ι. ΛΟΥΒΑΡΙΣ

(1941 — 1943)

Αἱ ὑπηρεσίαι, ποὺ παρέχει ἀπὸ τῶν χρόνων ἤδη τῆς ἱδρύσεώς της ἡ Πάντειος Σχολὴ εἰς τοὺς ἐργαζομένους νέους, οἱ ὁποῖοι τείνουν πρὸς ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, εἶναι ἄξιαι ἀνεπιφυλάκτου ἀναγνωρίσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἄνευ συνδρομῆς τοῦ Κράτους διεύρυνσις καὶ ἐξόπλισις τοῦ διδακτηρίου της κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἐξαρκῇ πλήρως εἰς τὸ ἔργον της.

Ν. Ι. ΛΟΥΒΑΡΙΣ

Ο κ. ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

(1944 — 1946 καὶ 1950 — 1951)

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἔχει προορισμὸν τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ἐργαζομένων. Καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς φοιτοῦν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ προσόντα ἵνα βελτιώσουν τὴν θέσιν των, καὶ ἄλλοι διὰ νὰ εὕρουν ἐργασίαν. Καθότι εἰς ἕνα τόπον πτωχόν, ὅπως ὁ ἰδικός μας, ὀλίγοι εἶναι οἱ δυνάμενοι νὰ πληρώσουν τὴν « πολυτέλειαν » τῆς ἄνευ ὑλικοῦ κέρδους μορφώσεως.

Ἐξ ἄλλου, συνδυάζει τὴν μορφωτικήν, οἰκονομικὴν καὶ νομικὴν διδασκαλίαν, ἡ ὁποία ἀνοίγει τοὺς ὁρίζοντες τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς σκέψεως τῶν ὅσων φοιτοῦν εἰς αὐτήν. Ἐφ' ὅσον κρατήσῃ τὰ δύο αὐτὰ χαρακτηριστικὰ καὶ δὲν ὀλισθήσῃ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν μονομέρειαν τῆς διδασκαλίας, νομίζω ὅτι ἡ ὕπαρξίς της ἀποτελεῖ ἀνάγκην διὰ τὸν τόπον μας καὶ ἐπομένως θὰ τονώνεται ὁλοὲν περισσότερον. Τῆς τὸ εὔχομαι ὁλοψύχως.

ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ο κ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ Β. ΚΟΥΓΕΑΣ

(1946 — 1948)

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Τὸ διὰ τῆς ἐπιστολῆς σας ἀγγελλόμενον εἰκοσιπενταέτηρον ἰωβιλαῖον τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἑορτασθῇ προσεχῶς, μοῦ φέρει εἰς τὸν νοῦν τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν κατελεγόμην μεταξὺ τῶν ὀλίγων πρώτων ἐν αὐτῇ διδαξάντων, τοὺς ὁποίους ἐπεστράτευεν εἰς δωρεὰν διδασκαλίαν ὁ θερμὸς πατριωτικὸς ζῆλος τοῦ πρώτου αὐτῆς ἱδρυτοῦ μακαρίτου Γεωργίου Φραγκούδη. Ἡ Σχολὴ ἐστεγάζετο τότε εἰς πενιχρότατον ὑπόστεγον σκελετόν, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐκοσμεῖτο ἀπὸ παρατεταγμένα γύψινα ἐκμαγεῖα ἀρχαίων ἀγαλμάτων.

Παρακολουθήσας ἔκτοτε κατ' ἀρχὰς μὲν ἐνεργῶς καὶ ἐκ τοῦ πλησίον, ἔπειτα δὲ καὶ ἐκ τοῦ μακρὰν τὴν σὺν τῷ χρόνῳ ἀλματωδῶς

αὐξάνουσαν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Σχολῆς, χαίρω βλέπων αὐτὴν σήμερον ἐγκατεστημένην εἰς τὸ πολυδαίδαλον καὶ καλλιμάρμαρον Μέγαρον τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ, ἀνθοῦσαν καὶ ἀκμάζουσαν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν λαμπρὰν καὶ εὐδόκιμον πρυτανείαν.

Συγχαίρων, εὔχομαι ὁλοψύχως ὅπως ἡ Πάντειος Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν ἀνιούσῃ πάντοτε προόδῳ ἑορτάσῃ καὶ ἑκατονταέτηρον ἰωβιλαῖον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος, τὴν ὁποίαν κέκληται πολλαχῶς καὶ τελεσφόρως νὰ ἐξυπηρετήσῃ.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

ΣΩΚΡ. Β. ΚΟΥΓΕΑΣ
Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς
Ἀκαδημαϊκὸς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ « ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ »

(ΑΡΧΙΚΗΣ ΙΔΡΥΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ)

Ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν τῆς Παντείου Σχολῆς, ὅπως ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς Προέδρου τῆς Ἑταιρείας « Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως » μετάσχω εἰς τὸ ἀναμνηστικὸν τοῦτο τεῦχος, θὰ ἤθελα νὰ θίξω σημεῖά τινα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν πρώτην ἵδρυσιν τῆς Ἑταιρείας μας, καὶ πρὸς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ αὐτῆς Γεωργίου Φραγκούδη.

Ἐν ἔτει 1924, εἰς τὴν ἑλληνικὴν βουλὴν τῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρεκαθήμεθα διὰ πρώτην μὲν φορὰν ὁ ἀείμνηστος Γ. Φραγκούδης, ὡς βουλευτὴς Ἀθηνῶν, διὰ δευτέραν δὲ ἐγὼ ὡς βουλευτὴς Σερρῶν (ἀφοῦ εἶχα παρακαθήσει προηγουμένως εἰς τὴν Γ' Ἐθνοσυνέλευσιν ὡς βουλευτὴς Σαράντα Ἐκκλησιῶν).

Εἰς ὅλα τὰ μεγάλα ζητήματα, τόσον πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ νέου πολιτεύματος, τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας, ὅσον καὶ μετ' αὐτήν, ἐλάμβανεν ἐνεργὸν μέρος ὁ πάνοπλος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως Φραγκούδης, καὶ οἱ ἀγῶνες του (περὶ τὸν λατρευόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἀείμνηστον ἀρχηγόν του Ἀλ. Παπαναστασίου), ἐμπεριστατωμένοι καὶ εὐθαρσεῖς, ἐτύγχανον ἀμερίστου προσοχῆς καὶ κατανοήσεως ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ Κοινοβουλίου. Ἦτο ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιλέκτων μελῶν αὐτοῦ εἰς γνῶσιν, πεῖραν, ἦθος καὶ νομικὴν κατάρτισιν, οὐ τὴν τυχοῦσαν. Παρὰ ταῦτα, ἐνωρίτατα ᾐσθάνθη τὴν ἐκ τῶν ἀπεράντων συζητήσεων τῆς Βουλῆς ἀπογοήτευσιν, καὶ καθὼς ἦτο συνηθισμένος εἰς πράξεις καὶ ἀμέσους ἐκτελέσεις, ὅσον καὶ πρωθορμήτους συλλήψεις γενικωτέρων σκοπῶν, ἤλλαξεν ἀποτόμως κατευθύνσεις. Μίαν ἑσπέραν, ἀφήσας τὸ βουλευτικόν του ἐδώλιον (ἐκάθητο εἰς ἄλλην σειράν, τὴν σειρὰν τῶν λόγῳ ἡλικίας ἢ ἱστορίας σεβαστοτέρων), μὲ πλησιάζει, παρακολουθοῦντα μὲ ἐντεταμένην, φαίνεται, προσοχὴν τὸν ἀγορεύοντα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, καὶ μὲ κάποιαν ὑποβλητικότητα μοῦ λέγει : « Μὴ χάνωμεν καιρὸν εἰς ματαίας ἀγορεύσεις », καὶ μὲ ἀπάγει τρόπον τινά, πρὸς τὰ ἀκρότατα τῆς ὑψη-

λοτέρας σειρᾶς τῶν βουλευτικῶν ἐδωλίων, καὶ ἐκεῖ μοῦ ἀναπτύσσει ὁλόκληρον τὸ διάγραμμα τῶν σκέψεων καὶ σχεδίων του.

Ἰδοὺ ποῖον ἐν περιλήψει, ἦτο τὸ βαθύτερον νόημά των : « Ὅλη » ἡ κακοδαιμονία καὶ ἡ ἀκαταστασία τοῦ τόπου μας προέρχεται ἐκ τῆς » ἀκαταστασίας καὶ ἀσυναρτησίας τῶν ἐγκεφάλων τῆς ἰθυνούσης τά- » ξεως· ἐὰν δὲν μορφώσωμεν ἰθύνουσαν τάξιν πολιτικῶς, κτίζομεν » ἐπὶ ἄμμου· δὲν νοσεῖ ὁ λαός μας, ἔλεγε, νοσεῖ ἡ ἰθύνουσα τά- » ξις. Μὲ τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις δὲν λύεται τὸ πρόβλημα· » ἡ θεραπεία ἔγκειται ἀλλοῦ, πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν ἐκ- » παίδευσιν, διότι ἀπὸ ἐκεῖ πηγάζει ἡ πρωταρχικὴ αἰτία τῆς κακο- » δαιμονίας μας, τὴν ὁποίαν ἔρχεται κατόπιν νὰ συμπληρώσῃ ἡ ἔλλειψις » πολιτικῶν στελεχῶν καταλλήλως ἀγωγημένων καὶ προπεπαιδευμένων » διὰ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ λαοῦ ». Ἐν κατακλεῖδι, μοῦ εἶπεν : « Ἄκουσε, ἔχω ἕνα σχέδιον, σκέπτομαι νὰ ἱδρύσω μίαν Ἑταιρείαν ἀπὸ » ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους, μὲ τοὺς ὁποίους νὰ συνεργασθῶ μὲ ὅλην τὴν » ψυχήν μου διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ τόπου μας· τὴν ἔχω βαπτίσει ἤδη » «Ἐκπαιδευτικὴν Ἀναγέννησιν». Ἔλα μαζί μου. Θὰ περιοδεύσωμεν » ὅλην τὴν Ἑλλάδα, θὰ κάμωμεν διαλέξεις, θὰ προπαγανδίσωμεν, μὲ πᾶν » μέσον. Κατόπιν, καὶ συγχρόνως μὲ αὐτά, θὰ ἔλθωμεν εἰς τὸ δεύτε- » ρον θέμα. Θὰ ἱδρύσωμεν μίαν Ἐλευθέραν Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστη- » μῶν, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων [τῆς ὁποίας ὑπῆρξε » καὶ αὐτὸς ἀπόφοιτος], διὰ νὰ δημιουργήσωμεν ἀνθρώπους ἱκανοὺς ν' » ἀποτελέσουν τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου μας. Δός μου τὸν λόγον » σου ὅτι θὰ εἶσαι ὁ στενός μου συνεργάτης ». Τοῦ τὸν ἔδωσα πάραυτα καὶ ἄνευ δισταγμῶν, καθ' ὅσον ἐγνώριζα τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς μέχρι τότε ποι- κίλης δράσεώς του, καὶ πρὸ παντὸς ὡς ἀκραιφνῆ ἰδεολόγον καὶ μέγαν πατριώτην. Μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι καὶ κατηυθύνθη πρὸς ἄλλα ἐδώλια, ζητῶν νὰ ἀγρεύσῃ πιστοὺς ὀπαδούς, νέους κατὰ προτίμησιν· καὶ τὸ αἰσθητήριόν του δὲν τὸν ἐγέλασεν. Ἡ πλειονότης τῶν μυστῶν προήρχετο ἐκ τῆς Νέας Ἑλλάδος καὶ ἐκ τῶν τέως ὑποδούλων μερῶν. Ὁ Β. Ἀρτεμιάδης, ὁ ἀείμνηστος Β. Χατζηλίας, ὁ κρητικὸς Εὐστρ. Φωτάκης, βουλευταί, καί τινες ἄλλοι ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ὡς οἱ Στ. Πρωτονοτάριος, Γ. Κιλίμης, Π. Σκουριώτης, Π. Ροζάκης, ὁ νεαρὸς Μεν. Μπακατσούλας ἀργότερον, καὶ ἄλλοι πιστοὶ μετέπειτα συνεργάται καὶ ἀφωσιωμένοι τῆς ἰδέας του ὀπαδοί.

Τὰ κατόπιν ἐπακολουθήσαντα εἶναι γνωστὰ εἰς τὰς μεγάλας γραμμάς των, καὶ ἐκτίθενται ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος τεύχους. Ὀφείλω μόνον νὰ ἐξάρω ἐδῶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ τότε Προέδρου τῆς ἐπὶ τῆς Παι-

δείας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἶτα Ὑπουργοῦ Παιδείας Γ. Παπανδρέου, ἐξόχως ἐπικουρήσαντος εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς.

Ὁ Γ. Φραγκούδης ἐφιλοδόξησε νὰ καταστῇ ἡ Σχολὴ αὕτη τὸ κέντρον πρωτοποριακῆς κινήσεως, μὲ ἀντανάκλασιν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς χώρας· συμπλήρωμα δὲ τῆς εὐγενοῦς ταύτης φιλοδοξίας του θὰ ἦτο βραδύτερον ἡ παράπλευρος ἵδρυσις καὶ λειτουργία Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου, εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ὁποίου προώριζεν ἐπιεικῶς τὸν γράφοντα. Ὠνειρεύετο μίαν Σχολήν, ἀληθοῦς πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ τόπου.

Ἡ Σχολή, παρακάμψασα ἔκτοτε τὰ ἀναρίθμητα προσκόμματα ποὺ συνήντησε κατὰ τὴν ἱστορικήν της διαδρομήν, ὥσπου νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὄντως ἐπίζηλον θέσιν, τὴν ὁποίαν κατέχει σήμερον ἰσοτίμως μεταξὺ τῶν Ἀνωτάτων Ἱδρυμάτων τῆς χώρας μας, ὑπερέβη καὶ τὰς τολμηροτέρας ἴσως προσδοκίας τοῦ ἱδρυτοῦ της. Ἤδη, ἔχει ἐπέλθει ἡ πλήρης προγραμματικὴ καὶ νομοθετικὴ ἀνακαίνισις, τὴν ὁποίαν ἐπέστεψεν ἡ εἴσοδος νέου διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ διανοήσεως, ἐργατῶν προόδου καὶ ἀρετῆς. Ἡ δὲ πρὸς μάθησιν ὀργῶσα νεολαία τῆς Ἑλλάδος εὗρεν εἰς τὸ ὑπὸ νέον πνεῦμα ἐμφανισθὲν τοῦτο Ἵδρυμα νέαν πηγὴν ἱκανοποιήσεως τῶν ἱερωτέρων καὶ πνευματικωτέρων ψυχικῶν της ἀναγκῶν.

Τώρα, ἐκ τῶν Ἠλυσίων τῆς αἰωνιότητος, ἡ μακαρία ψυχὴ τοῦ Γεωργίου Φραγκούδη, ἀπαθὴς καὶ ἤρεμος, μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας προσατενίζουσα τὸ περίλαμπρον τοῦτο ἔργον, θὰ δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἀθάνατον στίχον τοῦ Λατίνου ποιητοῦ Ὁρατίου :

Execi monumentum aere perennius
...non omnis moriar

(ἐπετέλεσα μνημεῖον διαρκέστερον χαλκοῦ· δὲν θ' ἀποθάνω ἐξ ὁλοκλήρου).

Καὶ πράγματι, τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου Φραγκούδη δὲν πρόκειται ν' ἀποθάνῃ ἐξ ὁλοκλήρου· θὰ ἐπιζήσῃ ἐπὶ μακρόν, εἴμεθα βέβαιοι, εἰς τὴν καθαρὰν μνήμην τῶν ἐπερχομένων ἑλληνικῶν γενεῶν.

Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Ἀθηνῶν (ἐκ Θράκης)

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἑορτάζει τὴν πρώτην εἰκοσιπενταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, παρὰ τὸν μεσολαβήσαντα πόλεμον καὶ τὰς ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας, κατώρθωσε νὰ διατηρηθῇ ἀνέπαφος καὶ ἔτι νὰ ἀναδιοργανωθῇ. Ἐξῆλθον ταύτης κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῆς λειτουργίας της χιλιάδες νέοι, μορφωθέντες καὶ λαβόντες τὰ πτυχία των. Διὰ τούτων ἐγένετο ἀνάπτυξις τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς πολιτικῆς μορφώσεως τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας γενικῶς καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἐπιπέδου τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν διοικητικῶν, εἰς ἃς ὑπηρετοῦσιν ἑκατοντάδες ἀποφοίτων τῆς Παντείου Σχολῆς.

Ἡ Σχολὴ αὕτη, ἱδρυθεῖσα διὰ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ κατόπιν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἀναγνωρισθεῖσα ὡς Ἀνωτάτη Σχολή, ἀποτελεῖ χάρις εἰς τὸ ἄριστον καὶ πολυάριθμον διδακτικὸν προσωπικόν, τὸν τηλαυγῆ φάρον τῆς κοινωνίας, ἀμιλλωμένη πρὸς τὰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολὰς εἰς τὴν δημιουργίαν ἐπιστημόνων καὶ γενικῶς μορφωμένων μελῶν τῆς κοινωνίας.

Ὑπὸ τοιούτους οἰωνοὺς ἐργαζομένη ἡ Πάντειος Σχολὴ θὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ θὰ ὑπερβάλῃ τὰς προσδοκίας τῶν ἱδρυτῶν της καὶ θὰ ἀποτελῇ ἐσαεὶ πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς μορφώσεως τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας.

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Φίλε κ. Πρύτανι,

Ἔλαβον καὶ μὲ εὐχαρίστησίν μου ἀνέγνωσα τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας μοὶ γνωρίζετε, ὅτι ἑτοιμάζετε τὴν ἔκδοσιν ἀναμνηστικοῦ τεύχους ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Σχολῆς σας.

Ἐν πρώτοις, ἡ ἐπιστολή σας αὕτη μὲ ἔκαμε νὰ ἀναπολήσω, ὅτι διετέλεσα καὶ ἐγὼ μέλος τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ὅταν αὕτη τὸ πρῶτον ἀνεγνωρίσθη ὡς δημοσία τοιαύτη (ἐπὶ προεδρίας Δ. Λάμψα, ἐν ἔτει 1937).

Καί, ὡς εἰκός, ἔκτοτε ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνημερωθῶ περὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἱδρύσεως τῆς Σχολῆς καὶ τῆς σπουδαίας ἀποστολῆς της.

Ἤδη δέ, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὢν ἐπιφορτισμένος παραλλήλως πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν δικαστικῶν μου καθηκόντων καὶ μὲ τὴν ἄμεσον διοίκησιν προσωπικοῦ διοικητικοῦ πολυαρίθμου, ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ σημειώσω, ὅτι μεταξὺ αὐτοῦ καταλέγεται καὶ ἀξιόλογος ἀριθμὸς πτυχιούχων τῆς ὑμετέρας Σχολῆς.

Οὕτω ἐπὶ συνολικοῦ ἀριθμοῦ ὑπηρετούντων ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ διοικητικῶν ὑπαλλήλων 207 (Α' Κατηγορίας) οἱ 60 κέκτηνται πτυχίον τῆς Παντείου, ἔναντι 85 διπλωματούχων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ 42 τοιούτων τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καταδεικνύεται πόσον ἐξέχουσαν θέσιν κατέχει μεταξὺ τῶν ὁμοτίμων αὐτῇ καὶ ἡ Πάντειος Σχολή, ὅσον ἀφορᾶ τὴν συμβολὴν αὐτῆς εἰς τὴν μόρφωσιν δημοσιοϋπαλληλικῶν στελεχῶν τοῦ Κράτους.

Ἐξ ἄλλου, συνέπεσε νὰ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου καὶ δύο τεύχη ἐπετηρίδων τῆς Σχολῆς, τῶν ἐτῶν 1948-49 καὶ 1955-56.

Καὶ ἠδυνήθην μὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω νὰ σχηματίσω γνώμην ἀσφαλῆ περὶ τῆς ὄντως ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς καὶ τῶν τεταγμένων αὐτῇ ἐξόχως εὐγενῶν καὶ πατριωτικῶν σκοπῶν, πλὴν διὰ τὴν ἄσκησιν κριτικῆς ἐπὶ τοῦ συντελουμένου ἐν αὐτῇ ἔργου δὲν ἔχω εἰς τὴν διάθεσίν μου τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦντα πληρέστερα στοιχεῖα.

Πάντως, Σᾶς ἀπευθύνω τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς ὑπὲρ εὐδοκιμήσεως τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς καὶ πλήρους ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν οὓς αὕτη κέκληται νὰ ἐπιτελέσῃ, καθὼς ὡραματίσθησαν αὐτοὺς οἱ ἀείμνηστοι ἱδρυταί της Α. Πάντος καὶ Γ. Φραγκούδης.

Πέραν τούτων, θὰ εἶχον νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἑξῆς :

'Αναγνώσας τὸ περιεχόμενον τοῦ τεύχους τῆς 'Επετηρίδος τοῦ ἔτους 1955-56, μετ' εὐχαριστήσεως ἐσημείωσα, ὅτι ἔνθεν μὲν ἐπελύθη κατ' εὐχὴν τὸ ζήτημα τῆς περατώσεως ἀνέτων κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς, ἔνθεν δὲ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἐπάρκεια οἰκονομικῶν πόρων διὰ τὰς δαπάνας συντηρήσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς.

'Εξ ἄλλου, ἔχω ὑπ' ὄψιν μου, ὅτι τὸ Κράτος παρέσχεν, ὡς προσῆκεν, ἀμέριστον τὴν συνδρομήν του, ἠθικὴν (Ν. 886/1937) καὶ ὑλικὴν (Ν. Δ. 932/1942 κλπ.)

Καὶ διαλογίζομαι : μετὰ τὰ ἀνωτέρω, πάντα τὰ λοιπὰ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπὴν καὶ τὴν ἐν γένει εὐτυχῆ ἐξέλιξιν τοῦ μέλλοντος αὐτῆς, ἐξαρτῶνται πλέον ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου τῶν κ.κ. Καθηγητῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων διὰ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, ὡς Πρυτάνεως κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951.

'Ανέγνωσα ἀκόμη εἰς τὸ τεῦχος τῆς 'Επετηρίδος τοῦ ἔτους 1948-1949 ὑμετέραν ἐμπνευσμένην προσλαλιὰν πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς. Πέποιθα ὅτι ὁλόκληρος ὁ Σύλλογος τῶν κ.κ. Καθηγητῶν, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰ αὐτὰ μὲ ὑμᾶς συναισθήματα, ἐργάζεται μὲ τὸν φλογερὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πίστιν ποὺ ἀπαιτοῦνται, ἵνα πραγματοποιῶνται τὰ διὰ τῆς προσλαλιᾶς σας ἐπαγγελθέντα.

Πέποιθα ἐπίσης ὅτι πάντες οἱ κ.κ. Καθηγηταί, συναγωνιζόμενοι τὸν Πρύτανιν αὐτῶν εἰς τὸν ζῆλον ἐπὶ τὸ ἔργον, ἐξοικονομοῦσι τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ὅπως ἀνταποκρίνωνται καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδακτικῶν των ὑποχρεώσεων, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀπασχόλησίν των εἰς τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἔργα.

'Υπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Πρυτανεία καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Σχολῆς ἀγρυπνοῦσι πάντοτε, ὅπως ἡ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλία καὶ πολιτικὴ διαπαιδαγώγησις τῶν σπουδαστῶν μὴ παρεκκλίνῃ τῶν διὰ τῆς προσλαλιᾶς σας διαγραφομένων ἐθνικῶν πλαισίων, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἐπιτυχία καὶ τὸ λαμπρὸν μέλλον τῆς Σχολῆς θὰ εἶναι ἐξησφαλισμένα. 'Η φιλτάτη ἡμῶν πατρὶς θὰ σᾶς εὐγνωμονῇ, ἀγαλλίασιν δὲ καὶ εὐφροσύνην θὰ δοκιμάζουν αἱ εὐγενεῖς ψυχαὶ τῶν ἀειμνήστων 'Ιδρυτῶν της.

Εὔχομαι καὶ πάλιν, Κύριε Πρύτανι, ἵνα ὁ Πανάγαθος Θεὸς χαρίζῃ ὑγείαν εἰς 'Υμᾶς καὶ τοὺς κ.κ. Καθηγητάς, σᾶς φωτίζῃ δὲ καὶ σᾶς καθοδηγῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς σας.

Θ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΕΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Κύριε Πρύτανι,

Ἡ καθ' ὑμᾶς Πάντειος Σχολή, φιλοτίμως λειτουργοῦσα, ἐπετέλεσε κατὰ τὴν πρώτην εἰκοσιπενταετίαν ὠφελιμώτατον ἔργον, συμβαλοῦσα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς μορφώσεως τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ προσενεγκοῦσα εἰς τὴν Διοίκησιν ἱκανὸν ἀριθμὸν ὑπαλλήλων.

Συγχαίρων τῇ Σχολῇ ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι, εὔχομαι αὐτῇ ἀρίστην σταδιοδρομίαν κατὰ τὴν ἐπ' αἰσίοις ἀνατέλλουσαν εἰκοσιπενταετίαν.

Ν. Δ. ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπιλαμβανόμενος τῆς εὐκαιρίας τῆς συμπληρώσεως 25ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν πεφωτισμένην ἡγεσίαν Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, θεωρῶ καθῆκον μου νὰ συγχαρῶ ὑμᾶς διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐν αὐτῇ ἐπετελέσθη, ἰδίᾳ εἰς τοὺς τομεῖς τῆς ἀναπτύξεως τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ μορφώσεως στελεχῶν καταλλήλων διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὀφειλόμενον εἰς τὴν φωτεινὴν διδασκαλίαν, τὸν ἔνθερμον ζῆλον καὶ τὴν ἄοκνον προσπάθειαν τῶν ἐν αὐτῇ διακονούντων.

Εὔχομαι καὶ πιστεύω ὅτι ἡ ὡς ἄνω χρονολογία, ἀποτελοῦσα σταθμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Σχολῆς, θὰ ἀποδειχθῇ ἀφετηρία δι' ἔτι καρποφόρον προσπάθειαν καὶ ἀπόδοσιν εἰς τὸ μέλλον.

Χ. ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Ὁ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἀγγλικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Reading Wil. de Burgh εἰς τὸ περίφημον ἔργον του ἡ «Κληροδοσία τοῦ Ἀρχαίου Κόσμου», ἐν τῷ κεφαλαίῳ, ἐν ᾧ ὑπογραμμίζει τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν καὶ νῦν εἰσέτι, διὰ τὸν νεώτερον πολιτισμόν, αἱ κλασσικαὶ σπουδαί, γράφει: «Μία κλασσικὴ παιδεία, εὑρισκομένη ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τῶν ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν, δυσφημεῖται ὡς μὴ πρακτική. Ἡ λέξις «πρακτικὴ» εἰς τὴν καθημερινὴν σκέψιν καὶ ὁμιλίαν, εἶναι σχεδὸν ταυτόσημος μὲ τὴν λέξιν «ἐπαγγελματική». Οἱ ἄνθρωποι ἐννοοῦν μὲ αὐτὴν κάτι ποὺ συμβάλλει εὐθέως εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα, εἰς τὸ κερδαίνειν ὑλικὰ ἀγαθά. Λησμονοῦν ὅτι χωρὶς φιλίαν, ἠθικήν, θρησκείαν καὶ καλὰς τέχνας, ὁ βίος δὲν θὰ ἦτο οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἄξιος νὰ τὸν ζῇ κανείς. Οἱ Ἕλληνες τῶν ἀρχαίων χρόνων ἦσαν σοφώτεροι. Εἶδαν σαφῶς ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις, διὰ νὰ εἶναι πρακτική, πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει της τὰ ὑψηλότερα ἀνθρωπιστικὰ θέματα. Ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἁπλῶς τὸ ζῆν, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν, διέκριναν μεταξὺ τῆς γνώσεως, ἡ ὁποία εἶναι τὸ μέσον δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ὁ βιοπορισμός, καὶ τῆς γνώσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἕνα ὁλοκληρωτικὸν παράγοντα διὰ μίαν καλὴν ζωήν».

Οἱ Ἕλληνες, δηλαδή, κατὰ τὸ ὀρθὸν συμπέρασμα τοῦ φιλοσόφου καθηγητοῦ, κατώρθωσαν νὰ συλλάβουν ἐκεῖνο ποὺ μόλις τώρα ἀρχίζομεν νὰ ἐννοοῦμεν, ὅτι καὶ ὁ οἰκονομικὸς βίος ἀκόμη δὲν δύναται νὰ ρυθμίζηται ἐπιτυχῶς ἂν δὲν ἐδράζηται ἐπὶ θεμελίων ἐπιστημονικῆς γνώσεως. Ἡ ἀντίληψις αὕτη περὶ ἐλευθερίου ἀγωγῆς, ἐγκλειούσης εἰς τοὺς κόλπους της φιλολογίαν καὶ καλὰς τέχνας, ἐπιστήμην καὶ φιλοσοφίαν, ἠθικὴν καὶ θρησκείαν, εἶναι τόσον ἰσχυρὰ ὅσον καὶ τότε.

Ὁ διδάσκαλος τῆς σήμερον ἔχει περισσότερα νὰ μάθῃ ἀπὸ τὰς σελίδας τῆς Πολιτείας τοῦ Πλάτωνος παρὰ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ὁμοῦ λαμβανόμενα νεώτερα βιβλία παιδαγωγικῆς, εἴτε εἶναι Ἀγγλικά, Γερμανικὰ ἢ Ἀμερικανικά.

Τοιαύτην τινὰ ὁλοκληρωμένην μορφὴν παιδείας φιλοδοξεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ἡ Πάντειος Σχολή, ὅταν, διατηροῦσα πάντοτε τοὺς κατὰ τὴν ἵδρυσίν της ταχθέντας αὐτῇ πρακτικοὺς σκοπούς, ἀνέπτυξε πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν τὸ πεδίον τῆς θεωρητικῆς ἐν αὐτῇ διδασκαλίας εἰς τὴν εὐρύτητα τὴν ὁποίαν παρουσιάζει

ἡ σύγχρονος μορφὴ λειτουργίας της, ὡς Ἀνωτάτης Σχολῆς πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Εἷς τῶν κυριωτέρων ἐπὶ μέρους πρακτικῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν σπουδαστῶν διὰ γενικῶν στοιχείων μορφώσεως σχετικῶς μὲ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπηρεσιακῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους καὶ εἰδικώτερον τῆς Οἰκονομικῆς. Ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ σημειοῦμεν, ὡς ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὸν τῆς ἀνωτέρας ἀντιλήψεως τῆς ἐπιστημονικῆς εὐθύνης τῆς Σχολῆς, ὅτι πρώτη αὕτη εἰσήγαγε τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὡς ἰδίου κλάδου τοῦ Δημοσιονομικοῦ Δικαίου δι' εἰδικῆς παρ' αὐτῇ ἕδρας.

Ἀποτελεῖ οὕτως ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐξαίρετον πηγὴν ἱκανῶν στελεχῶν διὰ τὴν Κρατικὴν Διοίκησιν καὶ προσφέρει σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς μορφωτικῆς στάθμης τῶν λειτουργιῶν αὐτῆς, ὅπως μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν διαπιστοῦμεν τοῦτο ἑκάστοτε, ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ παρατηρητηρίου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Εὐχόμενος ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 25ετηρίδος τῆς Σχολῆς, μακρὸν καὶ ἐπιτυχὲς τὸ ἀκαδημαϊκόν της ἔργον, ἐκφράζω τὴν εἰδικωτέραν εὐχὴν ὅπως, διὰ ἐντονωτέρας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην διαμορφώσεώς της, ἀναπτύξῃ ἔτι περαιτέρω τὴν εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσιακῆς Διοικήσεως πολύτιμον εἰσφοράν αὐτῆς.

ΓΡ. ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνῃ θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τὴν πνευματικὴν ταύτην ἑστίαν ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ μορφώσεως, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της.

Συγχαίρει τὸ σέμνωμα τοῦτο τῆς Ἀνωτάτης παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὴν Διοίκησιν καὶ τοὺς Καθηγητὰς αὐτοῦ, διὰ τὴν ἣν οἱ Δικηγόροι ἀμεσώτερον ἀντιλαμβάνονται καὶ ἰδιαιτέρως ἐκτιμῶσι, γόνιμον συμβολήν του εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν δημοσίων λειτουργῶν.

Εὔχεται ὁλοψύχως, ὅπως ἡ τόσον ἐπιτυχὴς καὶ καρποφόρος αὕτη δρᾶσις συνεχισθῇ αὔξουσα καὶ ἐμπνέουσα ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς καὶ κατευθύνσεις εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Χώρας μας, πρὸς ἀνυπολόγιστον ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ Κοινωνίας.

Ὁ Πρόεδρος
Μ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΠΥΡ. ΠΑΛΛΗΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

'Επὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον ὑπῆρξε λίαν ἀξιόλογον διά τε τὴν νεολαίαν τῆς Πατρίδος μας καὶ τὴν 'Ελληνικὴν Πολιτείαν, κτησαμένην ἀνωτέρας μορφώσεως στελέχη, ἀπευθύνω ἐγκάρδιον πρὸς Ταύτην χαιρετισμόν, εὐχόμενος ἵνα τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀγαθοποιὸν δρᾶσιν Της συνεχίσῃ μὲ τὴν πίστιν ἐκείνην, ἥτις τὴν διέκρινεν ἄχρι τοῦδε καὶ ἡ ὁποία ὁμολογουμένως κοσμεῖ καὶ τιμᾷ 'Υμᾶς τε καὶ τοὺς κ.κ. Καθηγητάς Της, οὓς ἐγκαρδίως συγχαίρω.

Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ο κ. Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΝΟΒΑΣ

Χαιρετίζω μὲ εἰλικρινῆ ἀπόδοσιν τιμῆς τὴν εἰκοσιπενταετίαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἱδρύσεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Εὔχομαι ὅπως τὸ πρῶτον τέταρτον αἰῶνος τῆς ἐπιτυχοῦς καὶ γονίμου λειτουργίας της ἀποτελέσῃ τὸ ἀσάλευτον θεμέλιον πολλῶν αἰώνων δημιουργικῆς ἐποικοδομήσεως. Ἔχω παρακολουθήσει μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τὴν ἀνιοῦσαν ἐξέλιξιν τῆς Σχολῆς εὐθὺς ἀπὸ τὸν πρῶτον σχηματισμὸν τοῦ ἀρχικοῦ της πυρῆνος. Καὶ εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποὺ τὰ ἀποτελέσματα ἐπαλήθευσαν ὅλας τὰς ἐλπίδας τῶν φίλων της, καταστήσαντα καρποφόρον πραγματικότητα τὰ ἀνθηρὰ ὄνειρα τῶν ἱδρυτῶν της. Δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπω, ὅτι στὴ μεγάλη προσπάθεια ἀνανεώσεως τοῦ κρατικοῦ μας ὀργανισμοῦ μὲ τὴν μετάγγισιν νέου ὑγιοῦς αἵματος εἰς ἔμψυχον ὑλικόν, ἀνάλογα μεγάλη εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ θετικὴ συμβολὴ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΝΟΒΑΣ

Ο κ. ΑΧΙΛ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κύριε Πρύτανι

Μὲ ὅλως ἰδιαιτέραν χαρὰν χαιρετίζω τὴν συμπλήρωσιν τῆς πρώτης εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἡ περίοδος αὕτη θὰ παραμείνῃ ἀσφαλῶς ὡς ἡ πλέον σημαντικὴ εἰς τὴν ὅλην ἱστορίαν καὶ ζωὴν τῆς Σχολῆς.

Διότι κατ' αὐτήν, τὸ ἵδρυμα τοῦτο, δημιουργηθὲν χάρις εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ ἐκ Πηλίου πολιτευτοῦ Α. Πάντου καὶ τὰς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ ἐκ Κύπρου πατριώτου Γ. Φραγκούδη ὡς «Ἐλευθέρα Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», κατώρθωσε νὰ κατακτήσῃ θέσιν ἰσότιμον μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Χώρας καὶ νὰ τοποθετηθῇ στερεῶς εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας. Τὰς ὀλίγας δεκάδας τῶν ἀκροατῶν διεδέχθησαν ἔκτοτε χιλιάδες τακτικῶν σπουδαστῶν καὶ τοὺς πρώτους ἐλευθέρως διδάσκοντας εἰς τὴν Σχολὴν ἐκείνην, πλειὰς κατὰ πάντα ἀξίων ἀκαδημαϊκῶν διδασκάλων.

Διὰ τῆς συνεχοῦς, ἀποδοτικῆς καὶ ἐπιτυχοῦς λειτουργίας της, κατώρθωσεν ἡ Πάντειος Σχολὴ νὰ ἀποτελῇ σήμερον τὸ μοναδικὸν καὶ ἐξαίρετον Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα, ἔνθα καλλιεργοῦνται αἱ Πολιτικαὶ καὶ Κοινωνικαὶ Ἐπιστῆμαι καὶ καταρτίζονται τὰ διοικητικὰ στελέχη τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἤδη, εἶναι πλήρως ἐξωπλισμένη εἰς χώρους καὶ μέσα διδασκαλίας, χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν στοργὴν τῶν Καθηγητῶν της, καὶ τὴν θερμὴν πάντοτε συμπαράστασιν τῆς Πολιτείας, εὑρύταται δὲ τῆς διανοίγονται λεωφόροι ἐπιτυχοῦς καὶ ἐθνωφελοῦς λειτουργίας καὶ προόδου.

Ὡς μέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, ἀλλὰ καὶ ὡς διατελέσας Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν τοιαύτην εὐδοκίμησιν τῆς Σχολῆς.

Μετέχων δὲ μεθ' ὑμῶν καὶ τῶν κ.κ. Καθηγητῶν, ὡς καὶ τῶν σπουδαστῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος της, εὔχομαι ὁλοψύχως ὅπως παραμείνῃ αὕτη ἄσβεστος Ἑστία Πολιτικῆς καὶ Κοινωνικῆς Παιδείας, ἐξελισσομένη εἰς σημαντικὸν παράγοντα διαρκοῦς προόδου καὶ ἀγαθῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἔθνους.

ΑΧΙΛ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Φίλε Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ θερμά συγχαρητήριά μου καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως αὕτη, πολυτίμως συμβάλλουσα εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὸν φρονηματισμὸν τῶν νέων,

πλείστας δὲ προσενεγκοῦσα πρὸς τὸ Κράτος, τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Κοινωνίαν ὑπηρεσίας, συνεχίσῃ ἐπὶ μήκιστον τὸ εὐγενὲς πνευματικὸν Ἔργον της, μετ' αὐξούσης ἐπιτυχίας καὶ ἀποδοτικότητος.

Ηὐτύχησα ὡς Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, κατὰ τὸ 1937, νὰ προκαλέσω τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 886 ἀναγκαστικοῦ νόμου, δι' οὗ τὸ πρῶτον ἡ Πάντειος ἀνεγνωρίσθη ὡς Ἵδρυμα Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

Μεταξὺ τῶν σκοπῶν της ἐτάχθη διὰ τοῦ νόμου ἐκείνου καὶ ἡ παρασκευὴ νέων ἱκανῶν νὰ καταλάβουν δημοσιοϋπαλληλικὰς θέσεις, ἡ ἐκπαίδευσις δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἡ συμπληρωματικὴ κατάρτισις πτυχιούχων τῆς Νομικῆς, οἱ ὁποῖοι, δυνάμει εἰδικοῦ νόμου, θὰ διωρίζοντο εἰς τὰ Σχολεῖα Μ. Ἐκπαιδεύσεως ἵνα διδάσκουν τὴν « Ἀγωγὴν τοῦ πολίτου », ἤτοι στοιχεῖα δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ πολιτικῆς οἰκονομίας.

Ἡ ἱκανοποίησις τοῦ σκοποῦ τούτου εἰς τὴν Χώραν μας, ὅπου ἡ ὕπαρξις πολιτῶν γνωριζόντων τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ σώματος δημοσίων ὑπαλλήλων ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ ὑπαλληλικῆς ἀγωγῆς θὰ ἐξουδετέρωνεν εἰς ἀξιόλογον βαθμόν, ἐπιδράσεις τῶν ἀτυχῶς ταχύτατα ἐναλλασσομένων κυβερνήσεων ἐπὶ τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ θὰ ἐξησφάλιζε τὴν συνέχειαν κρατικῶν ἐπιδιώξεων, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ νοηθῇ Κράτος δημιουργίας καὶ προόδου, ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ γενικὴν ἐπιθυμίαν καὶ διάπυρον εὐχήν μου, τῆς ὁποίας ἡ ἐκπλήρωσις μόνον διὰ τῆς Παντείου Σχολῆς εἶναι δυνατή.

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Ι. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ βίος τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἀκόμη βραχύς, ἐν συγκρίσει μάλιστα πρὸς τὸν βίον τῶν ἄλλων ἀνωτάτων πνευματικῶν ἱδρυμάτων τῆς Πολιτείας. Ἡ δρᾶσις της δὲν καλύπτει οὔτε τὴν ζωὴν μιᾶς γενεᾶς. Ἡ ἀπόδοσις ὅμως τῆς Σχολῆς ταύτης εἶναι σημαντικὴ καὶ τοῦτο κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιάζουσαν σύνθεσιν τοῦ προγράμματός της, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται εἰς μίαν ἀνάγκην τῆς ζωῆς μας. Τὰ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ διδασκόμενα μαθήματα δὲν ἀποτελοῦν μονομερῆ κατηγορίαν, ἀλλὰ ἀπαρτίζουν μίαν

σύνθεσιν. Οἱ ἐκπρόσωποι ὡρισμένων λειτουργιῶν τῆς Πολιτείας ὡς ἔχουν αὗται διαμορφωθῆ σήμερον, ἔχουν ἀκριβῶς ἀνάγκην αὐτῆς τῆς συνθέτου μορφώσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς σπουδαστάς της ἡ Πάντειος Σχολή. Βεβαίως, ὅπως κάθε νεοπαγὲς ἵδρυμα, οὕτω καὶ ἡ Πάντειος Σχολὴ συνήντησε πολλὰς δυσχερείας εἰς τὰ πρῶτα της βήματα, τὰς ὁποίας ἔπρεπε διὰ τῶν πραγμάτων νὰ ὑπερνικήσῃ. Ἐὰν ὅμως κρίνῃ κανεὶς τὸ ἔργον της ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῶν μέχρι τοῦδε πτυχιούχων, πρέπει νὰ εἶναι αἰσιόδοξος διὰ τὸ μέλλον της.

Ι. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς πρώτης εἰκοσιπενταετίας, ἀπευθύνω πρὸς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν θερμότατον χαιρετισμόν.

Πρωτοβουλίᾳ φωτεινῇ δύο εὐγενῶν ἰδιωτῶν, τοῦ Φραγκούδη καὶ τοῦ Πάντου, ἱδρύθη ἡ Πάντειος εἰς ἐποχὴν μεγάλης ἀναπτύξεως τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἐξαιρετικῆς πρακτικῆς χρησιμότητος αὐτῶν.

Ἀναγνωρισθεῖσα ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὡς Ἀνωτάτη Σχολή, προσέφερε τῷ ὄντι ὑπηρεσίας εἰς δύο τομεῖς, ἰδίως τῆς γενικωτέρας μορφώσεως χιλιάδων Ἑλλήνων καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως δημοσίων ὑπαλλήλων.

Μὲ τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐπετέλεσε καθῆκον καὶ ἐπλήρωσε κενὸν καὶ μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Α΄ εἰκοσιπενταετίας της, εἰσέρχεται ἡ Πάντειος εἰς τὴν δευτέραν.

Πιστεύω ὅτι εἰς τὴν περίοδον αὐτὴν θὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν δημιουργικὴν ἀποστολήν της.

Ἐντὸς τῶν κόλπων της, δύο σχολαὶ ἢ τμήματα ἐκπαιδεύσεως καὶ μετεκπαιδεύσεως δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ δημοσιογράφων εἶναι ἀπαραίτητα. Εἰς τὴν πρώτην ἡ καλλιέργεια τοῦ μαθήματος τῆς δημοσίας διοικήσεως, τῆς διοικητικῆς πρωτοβουλίας θὰ εἶναι πρωταρχικῆς σημασίας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ λειτουργία ἀνωτάτου φροντιστηρίου πολιτικῆς ἐπιστήμης θὰ ἐκπληρώσῃ σκοποὺς ἐπιστημονικοὺς καὶ πρακτικούς.

Οἱ οἰωνοὶ εἶναι ἄριστοι. Αἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν. Προσβλέπομεν μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ μέλλον τῆς Παντείου καὶ τῆς εὐχόμεθα ἀλλεπαλλήλους πραγματικοὺς ἑορτασμούς, νέους ἑκάστοτε σταθμοὺς εἰς τὴν ἱστορίαν της.

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Ο κ. Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Φίλε κ. Πρύτανι,

Χαιρετίζω μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν τὴν 25ετίαν λειτουργίας τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἡ Σχολὴ δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν ἐξέλιξίν της καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της. Ἐγεννήθη χάρις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἠνδρώθη μὲ τὴν προστασίαν τῆς πολιτείας καὶ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Κράτους. Ἐμόρφωσε νέους καὶ ἐπλούτισε τὴν διοίκησιν μὲ καλοὺς λειτουργούς. Τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς δὲν ὑπῆρξεν εὔκολον. Ἐδέησε νὰ παλαίσῃ κατὰ πλειόνων ἀντιξοοτήτων, ἀλλὰ ἐπέπλευσεν. Ἀπομένει ὅμως πάντοτε βαρεῖα ἡ εὐθύνη της πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της, ἀκριβῶς διότι ἐβοηθήθη σταθερῶς καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν σημερινὴν περίβλεπτον θέσιν αὐτῆς.

Διὰ τὴν μελλοντικὴν δρᾶσιν της δύο τινὰ ἔχω νὰ σημειώσω.

Πρῶτον μὲν ἐκ πείρας, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησα ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ὑπουργείων εἰς ἃ ὑπηρέτησα, γνωρίζω ὅτι εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας δὲν ἔχομεν ἐπιτελικὸν προσωπικὸν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὴν δέουσαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν. Ἔργον τῆς Παντείου Σχολῆς εἶναι νὰ τοὺς δημιουργήσῃ.

Δεύτερον δέ, κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, μὲ τοὺς ἀλλεπαλλήλους πολέμους, τὴν ξένην κατοχὴν καὶ τὰς ἐσωτερικὰς στάσεις καὶ ἀναστατώσεις, ἡ γενικὴ ἀντίληψις περὶ ἠθικῶν ὑποχρεώσεων ἔχει δυστυχῶς ἀμβλυνθῆ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου, καὶ εἶναι ἀνάγκη πλήρους ἀποκαταστάσεως.

Καὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ Κοινωνία καὶ οἱ πολῖται, δὲν συντηροῦνται καὶ δὲν προάγονται μόνον καὶ μόνον μὲ τὴν μέριμναν τῆς τυπικῆς συμμορφώσεως πρὸς τὸν νόμον. Ἡ ἠθικὴ ἀντίληψις καὶ ὁ χαρακτὴρ εἶναι τὰ δεσπόζοντα στοιχεῖα διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ ἐπωφελῆ δρᾶσιν καὶ τοῦ ἀτόμου

καὶ τοῦ συνόλου. Κυρία ἀποστολὴ τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ ἔξαρσις μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ ὁρίου τῶν δύο αὐτῶν ἀρετῶν.

Εὔχομαι εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν πᾶσαν προκοπὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς.

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑμετέρας ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου ἐπιστολῆς, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ συγχαρῶ ὑμᾶς καὶ τὸν σύλλογον τῶν καθηγητῶν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Σχολῆς, καὶ νὰ εὐχηθῶ διαρκῆ πρόοδον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων τῆς πείρας.

Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

Ο κ. Α. ΜΥΛΩΝΑΣ

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον ἀναμένω τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀναγγελομένου, διὰ τῆς ἀπὸ 28 παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐπιστολῆς σας, ἀναμνηστικοῦ τεύχους τῆς ὑμετέρας Ἀνωτάτης Σχολῆς, ποὺ θὰ περιλαμβάνῃ στοιχεῖα καὶ πληροφορίας σχετικῶς πρὸς τὴν 25ετῆ δρᾶσιν της.

Ἡ ἵδρυσις τῆς Παντείου εἶχεν ἀναμφιβόλως ἕνα σημαντικὸν σκοπόν. Δὲν προσέθεσεν ἁπλῶς ἕνα Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὅπου διδάσκονται τινὰ τῶν αὐτῶν θεωρητικῶν μαθημάτων. Ἡ εἰδίκευσις τῆς Σχολῆς σας εἰς διδασκαλίαν ἰδίᾳ ἐφηρμοσμένης δημοσίας καὶ ἐθνικῆς οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῶν μαθημάτων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν μόρφωσιν δημοσίων λειτουργῶν, πληροῖ ἕνα κενόν.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς Παντείου, οὕτω δὲν θὰ παρουσιάζῃ διδασκαλίαν ὁμοίαν καθ' ὅλα πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν, ἀλλὰ διαφόρου περιεχομένου, ἐν πολλοῖς, καὶ λόγῳ τῆς ὡς ἄνω εἰδικεύσεως καὶ

λόγῳ θεωρητικῶν ἀντιλήψεων καὶ ἀπόψεων. Ἐπιφυλλασσόμενος νὰ κατατοπισθῶ καλλίτερα ἀπὸ τὸ ρηθὲν ἀναμνηστικὸν τεῦχος, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω εἰς ὑμᾶς, κ. Πρύτανι, καὶ τοὺς συναδέλφους σας καθηγητάς, τὰς θερμοτέρας εὐχάς μου διὰ τὴν πλήρη εὐδοκίμησιν τοῦ κοινωφελοῦς Ἐκπαιδευτικοῦ σας Ἱδρύματος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

Ο κ. Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Αἰσθάνομαι τὴν εὐχάριστον ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς, τὴν Σύγκλητον καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, τὰ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετοῦς ἐργώδους καὶ ἀποδοτικῆς προσπαθείας. Κατὰ τὸ 25-ετὲς αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ἡ Ὑμετέρα Σχολὴ ἀνταπεκρίθη πλήρως εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, συμβαλοῦσα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν χιλιάδων κατὰ πλεῖστον ἐργαζομένων νέων καὶ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς πνευματικῆς στάθμης τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Τραπεζιτικῶν Ὀργανισμῶν διὰ τῆς ἐπιμορφώσεως τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν. Διὰ τὴν εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἀποστολῆς, ἡ Σχολή σας δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος.

Εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συμβάλω προσωπικῶς κατὰ τὴν δημιουργικὴν περίοδον τῆς Κυβερνήσεως Ἰωάννου Μεταξᾶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἀναδείξεως αὐτῆς ὡς ἰσοτίμου μεταξὺ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Χώρας καὶ παρηκολούθησα ἔκτοτε μετὰ συγκινήσεως τὴν ἀνιοῦσαν ἐξέλιξιν αὐτῆς καὶ τὴν δημιουργικὴν αὐτῆς πνοήν.

Εὔχομαι εἰς τὴν Σχολήν, ὅπως συνεχίσῃ μὲ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἡ Πολιτεία τῆς ἐνεπιστεύθη, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς σπουδαζούσης ἑλληνικῆς νεολαίας.

Ν. Ι. ΣΠΕΝΤΖΑΣ

Ο κ. Χ. ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ

Αἱ 'Ανώταται Σχολαὶ δὲν εἶναι μόνον θησαυροφυλάκια τῆς ἐπιστήμης τῆς ἐποχῆς των ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐργαστήρια ἐπιστημονικῆς δημιουργίας καὶ προόδου. Πᾶσα 'Ανωτάτη Σχολὴ εἶναι ἱερὰ κιβωτός, εἰς τὴν ὁποίαν ὄχι μόνον φυλάσσεται, ἀλλὰ καὶ προάγεται ἡ ἐπιστήμη.

'Αφ' ἑτέρου, αἱ 'Ανώταται Σχολαὶ ἔχουν τὴν μεγάλην ἀποστολὴν νὰ μεταλαμπαδεύσουν εἰς τοὺς νέους τὰ νάματα τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ διαπαιδαγωγήσουν αὐτοὺς εἰς τὰ ἐθνικά, τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ἰδεώδη.

'Η Πάντειος Σχολή, κατὰ τὸν εἰκοσιπενταετῆ βίον της ἀνταπεκρίθη πλήρως εἰς τὸν προορισμόν της. Παρέσχεν ἐπιστημονικὴν στέγην εἰς λαμπροὺς νέους ἐπιστήμονας, συνέβαλεν οὐσιωδῶς εἰς τὴν παρ' ἡμῖν προαγωγὴν τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν καὶ παρεσκεύασε μορφωμένα στελέχη διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις.

'Επὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς εἰκοσιπενταετίας της, ἀπευθύνω εἰς αὐτὴν θερμότατα συγχαρητήρια καὶ εὔχομαι ἐκ βαθέων, ὅπως αὕτη ἐπὶ μήκιστα ἔτη καὶ μετὰ συνεχῶς αὐξανούσης ἐπιτυχίας συνεχίζῃ τὸ ἔργον της ἐπ' ἀγαθῷ τῆς 'Επιστήμης καὶ τοῦ Ἔθνους μας.

Χ. Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ

Ο κ. Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Κύριε Πρύτανι,

'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως εἰκοσιπενταετίας τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν συγχαίρω ὁλοψύχως τοὺς ἀναλώσαντας πάσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τόσον πολυτίμου διὰ τὴν 'Ελληνικὴν νεολαίαν ἔργου.

Εἶναι πασίγνωστος πλέον ἡ ραγδαία προοδευτικὴ ἐξέλιξις ἥτις ἐπετεύχθη, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν τοῦ 'Ιδρύματος εἶναι ζωντανὴ ἀπόδειξις τῆς ἐξασφαλισθείσης ἤδη ἐπιτυχίας του καὶ τῆς πολυτίμου συμβολῆς του εἰς τὴν βελτίωσιν πολυπλεύρου μορφώσεως τῶν

νέων καὶ δημιουργίαν ἀρίστων στελεχῶν διὰ τὰς δημοσίας καὶ ἄλλας ὑπηρεσίας.

Εἶναι πράγματι ἄξιον θαυμασμοῦ τὸ ἔργον σας καὶ εὔχομαι ὁλοψύχως εὐδοκίμησιν καί πρόοδον διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος.

Μετὰ τιμῆς

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Ο κ. Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀπευθύνω ἐγκάρδια συγχαρητήρια εἰς τὴν Σύγκλητον καὶ ἅπαντας τοὺς ἀξιοτίμους κ.κ. Καθηγητὰς τῆς Σχολῆς διὰ τὸ μέχρι σήμερον συντελεσθὲν ἐπίμοχθον αὐτῶν ἔργον.

Ἡ θαυμασία ἐξέλιξις καὶ δρᾶσις τῆς Σχολῆς καὶ ἡ συμβολή της εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἐκτιμᾶται βαθύτατα παρ' ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Εὔχομαι ὁλοψύχως ὅπως, ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς πολιτικῆς μορφώσεως τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, συμβάλῃ ἡ Σχολὴ διὰ τῶν διακεκριμένων καθηγητῶν της καὶ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῶν πολιτικῶν μας ἠθῶν, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς εἰς τὴν Πατρίδα μας εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τόσον χαμηλὸν ἐπίπεδον.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ

Ο ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΥΠΑΓΕΤΑΙ Η ΣΧΟΛΗ

Κύριε Πρύτανι,

Ἡ Διοίκησις ὀργανώνει τὴν Πολιτείαν, θέτει τὰς βάσεις τοῦ ὑγιοῦς ὁμαδικοῦ βίου, ἠθικοποιεῖ τὴν κοινωνικὴν ζωὴν καὶ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ ὄνειρον τῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας.

Οἱ Διοικητικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι τὰ νεῦρα τῆς Πολιτείας καὶ δι' αὐτῶν διοχετεύονται οἱ σκοποί, αἱ ἐπιδιώξεις καὶ αἱ κατευθύνσεις τοῦ Κράτους. Ὑγιὲς νευρικὸν σύστημα εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐπιτυγχάνει τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ ὁλοκληρώνει τὴν ἀνθρωπίνην εὐεξίαν.

Οὕτω, Διοικητικοὶ ὑπάλληλοι μὲ τεχνικὰς δεξιότητας καὶ ἀνωτέραν ἠθικὴν πνοήν, ὑπόσχονται καὶ ἐπιτυγχάνουν τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Κρατικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς Πολιτείας.

Τὸ κενὸν τοῦτο ἦλθε νὰ πληρώσῃ ἡ ἵδρυσις τῆς Παντείου Σχολῆς, τῆς ὁποίας τὴν 25ετῆ ἐπιτυχῆ λειτουργίαν ἑορτάζομεν.

Διὰ τῶν ἀποφοίτων της ἐπροίκισε τὴν διοίκησιν μὲ στελέχη κεκτημένα πολυτίμους τεχνικὰς διοικητικὰς ἱκανότητας, καὶ ἀνωτέραν ἠθικὴν ἀντίληψιν τῆς ἀποστολῆς των, ἱκανὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συγχρόνου πολυδαιδάλου Κρατικοῦ Ὀργανισμοῦ.

Εὔχομαι ὁλοψύχως, ἡ Πάντειος Σχολή, μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν της λειτουργίαν καὶ τὴν παρεχομένην συστηματικὴν ἐπιστημονικὴν γνῶσιν, νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ δίδῃ τὰ εἰδικευμένα ἐκεῖνα στελέχη τῆς Διοικήσεως καὶ τοὺς σκαπανεῖς τῆς Ἐπιστήμης, οἱ ὁποῖοι, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ προγονικὸν μεγαλεῖον, διδασκόμενοι καὶ κατευθυνόμενοι ἀπὸ τὴν σκληρὰν πραγματικότητα τοῦ παρόντος, καὶ ὁραματιζόμενοι τὸ μέλλον, θὰ ὑπηρετήσουν εὐόρκως τὴν αἰωνίαν Ἰδέαν τῆς Ἑλλάδος.

Ν. Η. ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ

Π Ι Ν Α Κ Ε Σ

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

ΠΡΥΤΑΝΙΣ
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ
Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ

ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΙ
ΣΠ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ
Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
ΑΡ. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ
Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Δ. ΛΑΜΨΑΣ (1937 - 1939)
Β. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ (1939 - 1941)
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ (1941 - 1943)
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ (1944 - 1946)
Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ (1946 - 1948)
Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ (1948 - 1950)
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ (1950 - 1951)
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (1951 - 1957)

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Γ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ (1930 - 1936)
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ (1937)
Δ. ΣΤΑΥΡΟΥ (1937 - 1943)

ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ
Δ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΕΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ:

ΣΠ. ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ (1943)
Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ (1950)
Ν. ΒΛΑΧΟΣ (1956)

ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1937

Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
Κ. ΑΜΑΝΤΟΣ
Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
Β. ΑΡΤΕΜΙΑΔΗΣ
Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ
Φ. ΒΕΓΛΕΡΗΣ
Μ. ΒΟΛΟΝΑΚΗΣ
Β. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
Κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ
Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Δ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ
ΣΠ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΚΙΛΙΜΗΣ
Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ
Θ. ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ
Ε. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ
Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ
Ε. ΛΕΜΠΕΣΗΣ
Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ
Κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
Ν. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
Μ. ΜΠΑΚΑΤΣΟΥΛΑΣ
Α. ΜΥΡΑΤ
Σ. ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
Κ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σ. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ
Π. ΡΟΖΑΚΗΣ
Τ. ΣΑΒΑΝΗΣ
ΧΡ. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ
Σ. ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΣ
Α. ΣΙΔΕΡΗΣ
Π. ΣΚΟΥΡΙΩΤΗΣ
Α. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ
Ι. ΣΥΚΟΥΤΡΗΣ
Β. ΣΥΜΩΝΙΔΗΣ
Α. ΤΖΑΡΤΖΑΝΟΣ
Θ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ
Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ
Γ. ΤΣΟΡΜΠΑΤΖΗΣ
Γ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ
Π. ΦΩΤΗΛΑΣ
Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ 1937-1941

Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΤΡ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ
Π. ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ
Δ. ΒΕΖΑΝΗΣ
Ν. ΒΛΑΧΟΣ
Α. ΓΑΖΗΣ
Η. ΓΑΦΟΣ
Δ. ΔΕΛΗΒΑΝΗΣ
Π. ΔΕΡΤΙΛΗΣ
Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
Κ. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ
Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ
Α. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ
Α. ΚΑΜΠΑΝΗΣ
Κ. ΚΑΡΑΒΑΣ
ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΣΠ. ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ
Α. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΚΟΥΜΑΡΟΣ
Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ
Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ
Γ. ΜΑΝΤΖΟΥΦΑΣ
Β. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ
Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ι. ΠΙΝΤΟΣ
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ
Ν. ΦΩΚΑΣ

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ 1942 *καὶ ἐφεξῆς*

Α' ΤΑΚΤΙΚΟΙ

Π. ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ
Δ. ΒΕΖΑΝΗΣ
Ν. ΒΛΑΧΟΣ
Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ
Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
Δ. ΔΕΛΗΒΑΝΗΣ
Π. ΔΕΡΤΙΛΗΣ
Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
Κ. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ
Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ
Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ
Α. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ
ΣΠ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ
ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΣΠ. ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ
Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ
Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ
Ι. ΛΟΥΒΑΡΙΣ
Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ
Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ
Ι. ΠΙΝΤΟΣ
Ι. ΣΟΝΤΗΣ
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Β' ΕΚΤΑΚΤΟΙ

Ι. ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Γ. ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ

ΔΙΑΤΕΛΟΥΝΤΕΣ ΝΥΝ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΒΕΖΑΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1904. Τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Ἀθήναις. Ἐνεγράφη καὶ ἐφοίτησεν ἐπὶ διετίαν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου. Μετεγράφη εἰς τὴν Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου ἀνακηρυχθεὶς Διδάκτωρ αὐτῆς ἐν ἔτει 1925. Ἐξελέγη Ὑφηγητὴς τοῦ μαθήματος τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐν ἔτει 1932. Ἐξελέγη καὶ διετέλεσεν ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὰ ἔτη 1948-1951 καὶ 1953-1956. Καθηγητὴς τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1937. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἕδρας. Διετέλεσε Νομάρχης Ἄρτης ἀπὸ τοῦ 1930 - 1931 καὶ διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀπὸ τοῦ 1937 - 1950.

Κυριώτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα ἐκ τῶν αὐτοτελῶν ἐκδοθέντων: Θεωρία τοῦ Κράτους 1932, Πολιτικὴ καὶ Οἰκονομία 1933, Ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων 1936, Μαθήματα Συνταγματικοῦ Δικαίου, 1938-1939. Γενικὴ Πολιτειολογία Α' καὶ Γ' Μέρος, ἐκδίδεται ἀπὸ τοῦ 1947.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Λευκάδι τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1916. Πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν (1935). Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας (1938). Ὑφηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας (1939). Καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1942. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἕδρας. Διετέλεσε Διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ Ἀντιβασιλέως (1944).

Ὑπουργὸς - Γενικὸς Διοικητὴς Ἰονίων νήσων (1945). Γενικὸς Διοικητὴς Δωδεκανήσου (1952).

Κυριώτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα :

Erfolgsabwendung und Pflichtverletzung im Strafrecht, Leipzig (1938)

Die Geistes Geschichtlichen Grundlagen der Kriminalpolitik und Dogmatik, Franz V. Listzts, Leipzig, 1939.

Πνευματικοὶ καὶ Πολιτικοὶ ὁρίζοντες τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου, Ἀθῆναι 1950.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ Δ. Δ Α Σ Κ Α Λ Α Κ Η Σ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1912. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν (1936). Ὑφηγητὴς τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου (1938). Καθηγητὴς τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1942. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας.

Διατελεῖ Συνταγματικὸς Σύμβουλος τῆς Βουλῆς (1954). Διετέλεσε Νομικὸς Σύμβουλος ΟΥΝΡΑ - ΟΥΝΟ (1945-1947) καὶ Νομικὸς Σύμβουλος Ἀποστολῶν Βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα (1947-1953).

Κυριώτερα Ἐπιστημονικὰ Ἔργα : Ἰδέες γιὰ τὴν πολιτικὴ κατανόηση τῆς Ἐποχῆς μας (1944). Ἡ Ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ Νόημα τοῦ Συντακτικοῦ Ἔργου (1950). Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις (1952).

Δ Η Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ Ε. Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Δ Η Σ

Ἐγεννήθη εἰς Ἀνατολικὴν Θράκην ἐν ἔτει 1885. Πτυχιοῦχος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του ἐν Γερμανίᾳ. Διετέλεσε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, τοῦ ὁποίου διετέλεσε καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ Κυβερνήσεως Δεμερτζῆ. Καθηγητὴς τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1937. Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας ἀπὸ τοῦ 1943 - 1956.

Κυριώτερα ἔργα : Μαθήματα Κοινωνικῆς Βιολογίας, Πλάναι καὶ Πηγαὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, Δημογραφία κ.λ.π.

Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Δ. Ε Υ Ε Λ Π Ι Δ Η Σ

Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1896. Μηχανικὸς - Γεωπόνος τοῦ Πανεπιστημίου Μομπελλιέ, Πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς καὶ Διδάκτωρ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Καθηγητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1939. Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἀνωτέρω ἕδρας

ὡς καὶ τῆς Στατιστικῆς ἀπὸ τοῦ 1943 - 1952. Ἐδίδαξεν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ κατὰ τὸ 1935 - 36.

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν (ἀπὸ τοῦ 1955). Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Γεωργίας (1945-46) καὶ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν (1952 - 53).

Κυριώτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα : Les États Balkaniques, Paris 1930. Θεωρία καὶ πρᾶξις Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομίας 1939. Εἰσαγωγὴ εἰς τὰς Κοινωνικὰς Ἐπιστήμας, 1949.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ληξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας τὴν 15 Δεκεμβρίου τοῦ 1905. Πτυχιοῦχος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῷ 1927. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας - κρατικὸν δίπλωμα - τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων τῷ 1932. Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἱδρύματος τῆς ἐν Παρισίοις Πανεπιστημιακῆς Πόλεως 1932-1935. Διευθυντὴς τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους 1937-1946. Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1939. Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν ἀπὸ Ἀπριλίου μέχρις Αὐγούστου 1945. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τῆς 14 Μαΐου 1951.

Κυριώτερα δημοσιεύματα : Le Despotat Grec de Morée, τόμος πρῶτος, ἐν Παρισίοις, 1932, τόμος δεύτερος, ἐν Ἀθήναις, 1953. Οἱ Σλάβοι ἐν Ἑλλάδι. Συμβολαὶ εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐν Ἀθήναις, 1945. Crise Monétaire et Crise Économique à Byzance du XIIIe au XVe siècle, ἐν Ἀθήναις, 1948. Βυζάντιον. Κράτος καὶ Κοινωνία. Ἱστορικὴ Ἐπισκόπησις, ἐν Ἀθήναις, 1951.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βασσαρᾷ Σπάρτης ἐν ἔτει 1900 Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελβέργης. Ὑφηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1930). Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1933) Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1939). Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (1950)

Διατελεῖ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας (1945).

Κυριώτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα : Εἰσαγωγὴ στὸν Πλάτωνα, ἔκδ. 2α, 1941. Πλάτωνος Φαῖδρος, 1948. Σύστημα Φιλοσοφικῆς Ἠθικῆς, 1952. Χριστιανικὰ καὶ Φιλοσοφικὰ μελετήματα, 1949. Ἱστορία Φιλοσοφίας τῶν Ἑλλήνων, 1952. Μαθήματα Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, 1955. Φάουστ, αἰσθητικὴ καὶ φιλοσοφικὴ ἑρμηνεία, 1956.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Χανίοις Κρήτης, ἐν ἔτει 1888. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1909) καὶ σπουδαὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἐν Γερμανίᾳ (1914-1919). Ὑφηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν (1921), τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν (1923). Καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1941. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας (μέχρι τοῦ 1945). Ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ ἐφεξῆς Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας τῆς Ἐφηρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας. Ἐδίδαξεν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ κατὰ τὸ διάστημα 1930 - 1936.

Διετέλεσεν Ὑπουργός (1932). Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ἑταιρίας (1948-1955), καὶ διατελεῖ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος (1954) κ.λ.π.

Κυριώτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα : Τὸ Ἐργατικὸν Ζήτημα, δύο τόμοι (1919-20). Οἰκονομικὴ Πρόγνωσις (1930). Ἐφηρμοσμένη Πολιτικὴ Οἰκονομία (1943) κ.λ.π.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Γ. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1889 εἰς τὸ χωρίον Βασσαρᾶ τῆς Ἐπαρχίας Λακεδαίμονος καὶ ἐτελείωσε τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα τῷ 1907. Ἐνεγράφη τὸ ἴδιον ἔτος εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1912 κατόπιν ἐξετάσεων ἐγένετο πτυχιοῦχος αὐτοῦ. Συμμετέσχε τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων 1912-13. Τὸ 1914 ἐνεγράφη εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, ἀνηγορεύθη τῷ 1918 κατόπιν ἐξετάσεων Διδάκτωρ αὐτοῦ. Κατὰ τὰ ἔτη 1919-1921 ὑπηρέτησε μὲ βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τὴν Ὑπάτην Ἀρμοστίαν Σμύρνης.

Κατὰ τὰ ἔτη 1927-1939 διετέλεσεν Ὑφηγητὴς τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Σπουδῶν. Καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Πολιτικῆς Γεωγραφίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1937. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας.

Κυριώτερα ἔργα : 1) Οἰκονομικὴ καὶ Πολιτικὴ Γεωγραφία, 1951. 2) Δημοσιονομικὴ Ἱστορία ἀπὸ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων, 1952.

ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ ἐν ἔτει 1905.

Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων (1931) Διπλωματοῦχος τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Παρισίων (1927) καὶ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τῆς Χάγης (1930).

Ὑφηγητὴς (1933), ἔκτακτος Καθηγητὴς (1938), τακτικὸς Καθηγητὴς ('942) τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Πρύτανις τῆς Σχολῆς (1954-1955). Καθηγητὴς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου καὶ τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1942. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἕδρας. Ἐδίδαξεν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ κατὰ τὸ διάστημα 1931 - 1936.

Ἐντεταλμένος Καθηγητὴς ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀνωτάτων Διεθνῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου.

Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν (1956).

Ἐδίδαξεν ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ Σχολῇ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἐν τῇ Σχολῇ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐν τῇ Σχολῇ Λιμενικῶν Δοκίμων, ἐν τῇ Σχολῇ Χωροφυλακῆς.

Κυριώτερα ἔργα : Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (1946), Τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον Jus ad Bellum (1950), Le droit des peuples à disposer d'eux-mêmes (1956), ὡς καὶ Παραδόσεις Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ Β. Κ Ο Υ Γ Ε Α Σ

Ἐγεννήθη εἰς Δολοὺς Λακωνικῆς ἐν ἔτει 1877.

Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἐπίτιμος Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γοτίγγης. Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς. Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν 1915-1947. Ἀκαδημαϊκὸς ἀπὸ τοῦ 1929. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας Πολιτισμοῦ εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1943-1950. Ἐδίδαξεν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ κατὰ τὸ διάστημα 1930 - 1934.

Κυριώτερα ἔργα : Ὁ Καισαρείας Ἀρέθας καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ (1913). Ἡ ἰδέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι. Ἔκδοσις τοῦ Ἀρχείου Σταύρου (Τ. Η' Ἠπειρωτικῶν Χρονικῶν). Ἐδημοσίευσε πλείστας μελέτας ἱστορικάς, φιλολογικάς, ἐπιγραφικάς, παλαιογραφικάς εἰς ξένα καὶ ἑλληνικὰ περιοδικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΛΟΥΒΑΡΙΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τήνῳ ἐν ἔτει 1887.

Διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Εἰσαγωγῆς καὶ Ἑρμηνείας τῆς αὐτῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ 1925. Καθηγητὴς τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1937. Κατὰ δὲ τὸ 1943 - 1944 καὶ 1951 - 1955 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἀνωτέρω ἕδρας καὶ τῆς Φιλοσοφίας Πολιτισμοῦ. ἐδίδαξεν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ κατὰ τὸ διάστημα 1930 - 1936. Δὶς Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ δὶς Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

Κυριώτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα : Εἰσαγωγὴ εἰς τὰς περὶ Παύλου σπουδάς. Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας. Μεταξὺ δύο κόσμων.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Βραΐλᾳ τῆς Ρουμανίας ἐν ἔτει 1905.

Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1932). Ὑφηγητὴς τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ (1940). Καθηγητὴς τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ Ἐγκληματολογίας μετὰ στοιχείων Ἰατροδικαστικῆς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1942. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας.

Κατὰ τὰ ἔτη 1951-1955 διετέλεσεν Ἀντιπρύτανις τῆς Σχολῆς. Ἀπὸ τοῦ 1940 ἐπανειλημμένως προσεκλήθη νὰ διδάξῃ κατὰ τὰς διαφόρους ἐκπαιδευτικὰς περιόδους εἰς τὰς Σχολὰς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, Ἀρχιφυλάκων Ἀστυνομίας Πόλεων, Παιδονομικῶν Ἀστυνομικῶν Ὁμάδων καὶ Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας.

Εἶναι μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συντονιστικοῦ Συμβουλίου Προστασίας τῆς Νεότητος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης (ἐθελοντικὴ ἐργασία). Κοσμήτωρ καὶ Καθηγητὴς τοῦ Ἀνωτάτου Φροντιστηρίου Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἐπιμελητῶν τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης (ἐθελοντικὴ ἐργασία). Κατὰ τὸ ἔτος 1941 ἵδρυσε τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστημονικὴν Ἑταιρείαν Προστασίας καὶ ἀναπτύξεως τῆς νεότητος, τὴν παιδικὴν Πόλιν Νέας Σμύρνης, ἐπενόησε καὶ ἐφήρμοσε τὸν πρωτότυπον ἐν τῷ κόσμῳ θεσμὸν τοῦ συγκροτήματος τῶν τεχνητῶν παιδικῶν οἰκογενειῶν. Τυγχάνει μέλος τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου.

Ἐπιστημονικαὶ Ἐργασίαι : 1) Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν καὶ ἀλλαχοῦ (ἐτῶν 1932-1934). 2) Μεταχείρισις τῶν ἀνηλίκων περὶ τοῖς ἀντιστοίχοις διὰ αὐτοὺς καταστήμασι (1938). 3) Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν νομικῶν ἐννοιῶν ἀπὸ ἀπόψεως βιολογικοῦ καὶ κοινωνικοῦ διαφέροντος, ἰδίᾳ δ' ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν Ποινικῶν ἐπιστημῶν (1945). 4) Γενικὴ Ἐγκληματολογία (Τεῦχος Α' 1950). 5) Συμβολὴ εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς

κοινωνίας εἰς τὸ ἔργον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων (1955). 6) Διεύρυνσις τῆς ἐπιστήμης τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς Ἐπιστήμην τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας (1956) κ.λ.π.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Χαλκίδι τῷ 1905. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1932). Ὑφηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ (1935). Καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1939. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας.

Διατελεῖ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας (ἀπὸ τοῦ 1949) καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Διοικητικῶν Μελετῶν. Διετέλεσε νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἀντιβασιλείας (1945), Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Δωδεκανήσου (1947) καὶ Πρόεδρος τοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Ῥώμης διοικητικοῦ δικαστηρίου κατανομῆς ἀποζημιώσεων ὑπὲρ πολεμοπαθῶν Ἑλλήνων ἐν Ἰταλίᾳ (1954).

Κυριώτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα : Σύστημα τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Διοικητικοῦ Δικαίου, ἔκδ. 2α (1952). Μελέται ἐπὶ τοῦ Δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν, ἔκδ. 3η (1955). Μαθήματα Ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ (1945). Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Θεωρίαν τοῦ πολιτισμοῦ (1947).

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Οἰκονομολόγος.

Ἐγεννήθη ἐν Λάβδᾳ Ὀλυμπίας τῷ 1900. Μετὰ φοίτησιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, μετέβη καὶ ἐσπούδασε νομικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐπιστήμας εἰς τὰ Πανεπιστήμια Μονάχου, Ἰένας, Λειψίας καὶ Λονδίνου. Τῷ 1936 ἐξελέγη Ὑφηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῷ 1938 Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῷ 1939 Ἐπικουρικὸς Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1942. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας. Εἰσελθὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῷ 1931 διετέλεσε Προϊστάμενος τῶν Ὑπηρεσιῶν Μελετῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ Χρηματοδοσιῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἐξελέγη Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως μέχρι τοῦ 1954, ὁπότε ἐξελέγη Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης ταύτης. Παραλλήλως διετέλεσε Πρόεδρος, Μέλος ἢ Διευθυντὴς πολλῶν καὶ διαφόρων ἐπιστημονικῶν Ἐπιτροπῶν, Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Συμβουλίων, Ὀργανώσεων, Ὀργανισμῶν, Εὐαγῶν Ἱδρυμάτων κ.λ.π. ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς

τὸ 'Εξωτερικόν. Μετέσχε κατ' ἐπανάληψιν 'Υπηρεσιακῶν Κυβερνήσεων: ὡς ὑπουργὸς 'Εφοδιασμοῦ καὶ κατόπιν 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (1945) καὶ ὡς ὑπουργὸς 'Εμπορίου, Βιομηχανίας, 'Εργασίας (1952). 'Εδημοσίευσε βιβλία, μελέτας καὶ πραγματείας: εἰς τὴν Γερμανικὴν « Die Geldverfassung Griechenlands », εἰς τὴν 'Ελληνικήν, « 'Η Οἰκονομικὴ Πίστις », « "Εννοια καὶ Πολιτικὴ τῆς Ρευστότητος τῶν Τραπεζῶν », « Πρὸς νομισματικὴν ἐξυγίανσιν », « Τὸ πρόβλημα τῆς βιομηχανικῆς πίστεως ἐν 'Ελλάδι » κ.λ.π.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Λ. ΠΕΡΔΙΚΑΣ

'Εγεννήθη ἐν 'Αθήναις τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 1905, ἐξ οἰκογενείας Νομικῶν.

Διήκουσεν ἐν 'Αθήναις τὰ ἐγκύκλια μαθήματα καὶ ἐφοίτησεν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 'Αθηνῶν παρὰ τῇ Νομικῇ αὐτοῦ Σχολῇ. 'Επεράτωσε τὰς πανεπιστημιακάς του σπουδὰς ἐν Βερολίνῳ καὶ Λειψίᾳ ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ Juris Utriusque ἐν Λειψίᾳ τῷ 1927.

'Εν ἔτει 1929 (15 - 1) διωρίσθη 'Υφηγητὴς τοῦ 'Εμπορικοῦ Δικαίου παρὰ τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν.

'Εν ἔτει 1931 (31.1) ἀνέλαβεν ὡς ἔκτακτος ἐπικουρικὸς Καθηγητὴς τὴν διδασκαλίαν τοῦ 'Εμπορικοῦ Δικαίου παρὰ τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Καθηγητὴς τοῦ 'Εμπορικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον 'Ανωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1937. 'Απὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας.

Διετέλεσε μέλος τοῦ Comité Maritime International καὶ τῆς 'Επιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τῶν Γαλλικῶν Κωδίκων, πρὸ τοῦ 1939, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς International Law Association.

Συγγραφεὺς πολλῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων, ἐξ ὧν τὰ κυριώτερα: περὶ πτωχεύσεως ἀνωνύμου ἑταιρείας, ἐργασίαι περὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς φύσεως τῶν ναυτικῶν ἀγοραπωλησιῶν, δημοσιευθεῖσαι εἰς τὸ Γαλλικὸν περιοδικὸν Revue Dor de Droit Maritime Comparé, καὶ τὰς Zeitschrift für Rechtsvergleichendes und Internationales Privatrecht, καὶ Hanseatische Rechts- und Gerichts - Zeitschrift (ἀπὸ 1935 - 1941). Τέλος ἐδημοσίευσε τὸ ἔργον του 'Εγχειρίδιον 'Εμπορικοῦ Δικαίου, τῷ 1952.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΣΟΝΤΗΣ

'Εγεννήθη ἐν Μοναστηρίῳ τῆς Μακεδονίας τῇ 15ῃ 'Ιουλίου 1907. Πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς (1930) καὶ τῶν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν (1931) τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς "Αϊδελβέργης (1936). 'Επεδόθη εἰς τὴν δικηγορίαν, ἣν ἤσκησεν ἐνεργῶς μέχρι τοῦ ἔτους 1953. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Παντείου 'Ανω-

τάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν (1937-1939). 'Υφηγητὴς τοῦ 'Αστικοῦ Δικαίου παρὰ τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (1937-1939). Καθηγητὴς τοῦ 'Αστικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον 'Ανωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1942. 'Από δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἕδρας. Μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου 'Αθηνῶν (1951-1954). "Εκτακτος Καθηγητὴς εἰς τὴν δευτέραν ἕδραν τοῦ 'Αστικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 'Αθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1953.

Κυριώτερα δημοσιεύματα:

Pater anjuncta filiae persona habet actionem rei uxoriae (1936).

Die digestensummae des anonymos, Heidelberg, 1937.

Περὶ τοῦ Νομικοῦ Συνταγματίου τοῦ 'Υφηλάντη, 1938.

'Ο θάνατος τοῦ κληρονομουμένου ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ κληρονόμου ὡς λόγος ἀναξιότητος, 1945.

Περὶ ἀρραβῶνος καὶ ποινικῆς ρήτρας κατὰ τὸν 'Αστικὸν Κώδικα (1945 ἐν 'ΕρμΑΚ).

Τὸ πρόβλημα τῆς γενέσεως τῶν 'Ιουστινιανείων Εἰσηγήσεων καὶ ἡ παράφρασις τοῦ Θεοφίλου (1952).

Περὶ τῶν φυσικῶν προσώπων κατὰ τὸν 'Αστικὸν Κώδικα (1952 ἐν 'ΕρμΑΚ).

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

'Εγενήθη ἐν 'Αθήναις ἐν ἔτει 1909.

Τυγχάνει Διδάκτωρ τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ 'Εμπορικῶν 'Επιστημῶν 'Αθηνῶν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης. Διετέλεσεν ἀρχικῶς βοηθὸς καὶ μετέπειτα ἐπιμελητὴς τῆς ἕδρας τῆς Λογιστικῆς ἐν τῇ 'Ανωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ 'Εμπορικῶν 'Επιστημῶν. Κατέχει τὴν ἕδραν τῆς Λογιστικῆς ἀπὸ τοῦ 1942 εἰς τὴν Πάντειον 'Ανωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν.

Διατελεῖ σύμβουλος τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς 'Ασφαλίσεως καὶ 'Εποπτικοῦ Συμβουλίου παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ 'Εργασίας.

Κυριώτεραι τούτου ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

1. « Σύστημα Λογιστικῆς » δύο τόμοι.

2. 'Εργασίαι καὶ Λογιστικὴ Τραπεζῶν.

3. Les comptes d'ordre et les comptes sous condition.

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καλάμαις τῷ 1903. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1934). Ὑφηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1938). Καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1939. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1943 κατέστη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἕδρας. Πρύτανις τῆς Σχολῆς (1951-1957).

Διατελεῖ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας (ἀπὸ τοῦ 1943). Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς (ἀπὸ τοῦ 1953).

Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ὑπουργὸς Ἐργασίας καὶ προσωρινῶς Συγκοινωνιῶν (1952), Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Διοικητικῶν Μελετῶν (1935), Πολιτικὸς Σύμβουλος τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Δωδηκανήσου (1947), Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις συνέταξε τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα (1946-51). Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας (1951-1953).

Κυριώτερα ἔργα: Δίκαιον τῶν Διοικητικῶν Πράξεων (1950), Traité des actes administratifs (1954), Ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ Κράτους (1950), Δίκαιον τῶν Διοικητικῶν Διαφορῶν (1953). Διοικητικὸν Δίκαιον (1954), Μαθήματα Δημοσιονομικοῦ Δικαίου καὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ (1956). Ἐδημοσίευσε καὶ σειρὰν λογοτεχνικῶν ἔργων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐγεννήθη εἰς Κλημέντι Κορινθίας ἐν ἔτει 1884. Ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ζυρίχης, Βέρνης καὶ Βερολίνου.

Ἐχρημάτισε Νομάρχης Κοζάνης καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐδίδαξε δὲ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Θεσσαλονίκης.

Διετέλεσε Διευθυντὴς τῆς Παντείου Σχολῆς ἀπὸ 1937-1943 καὶ καθηγητὴς αὐτῆς μέχρι τοῦ ἔτους 1955.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ Κ. Τ Ε Ν Ε Κ Ι Δ Η Σ

Ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ ἐν ἔτει 1910.

Διδάκτωρ καὶ ἀριστοῦχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων. Ὑφηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1938). Ἐντεταλμένος Ὑφηγητὴς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1941). Ἔκτακτος Καθηγητὴς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1944-1946). Ἔκτακτος Καθηγητὴς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (1951).

Ἐδίδαξεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Διεθνοῦς Δικαίου τῆς Χάγης (1956).

Κυριώτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα :

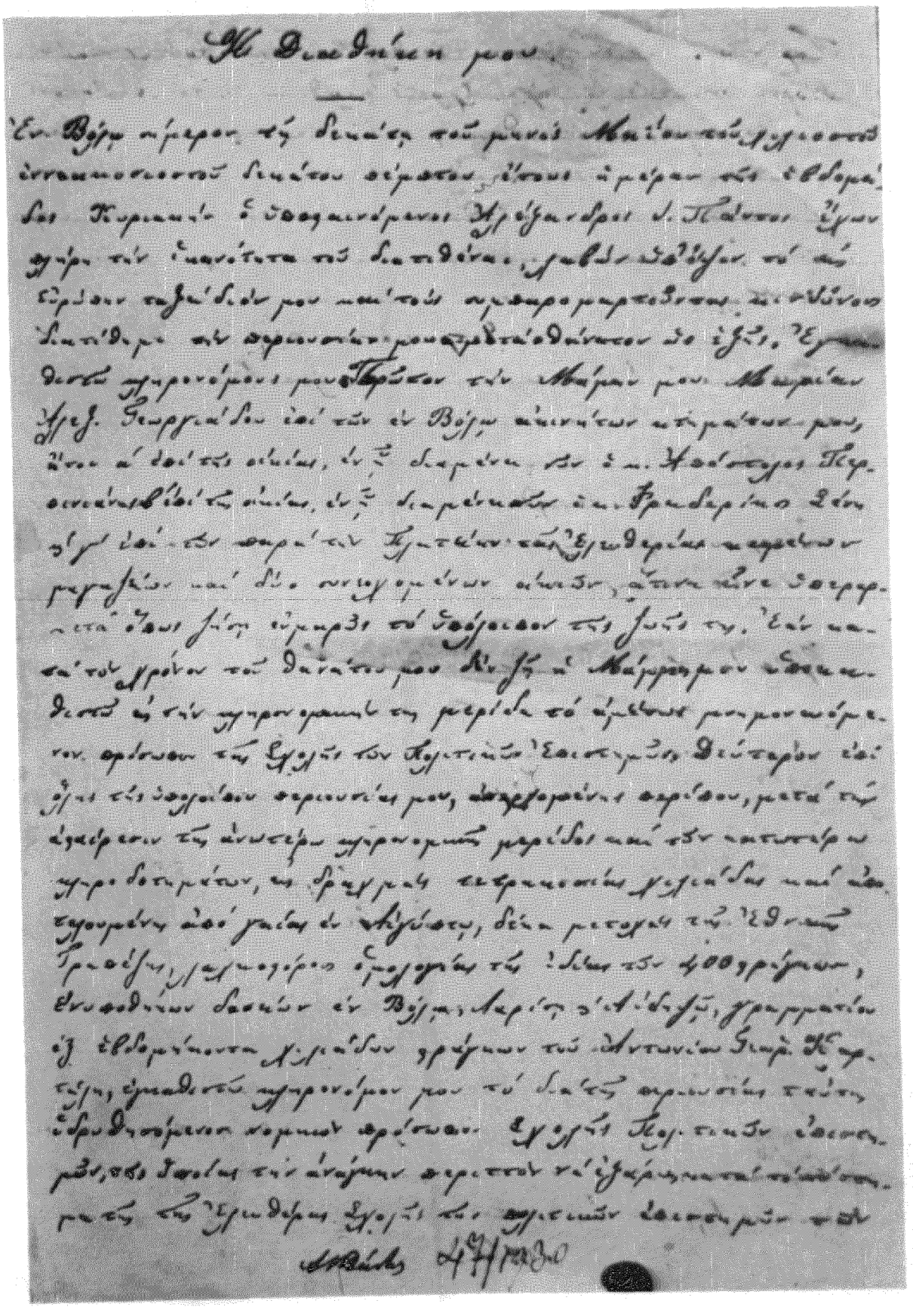
La Notion Juridique d'Independance et la Tradition Hellenique. Autonomie et Federalisme aux Ve et IVe Siècles avant J. - C. (1954). Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον, Α', 1957

Droit International et Communau des Federales dans la Grèce des Cites, ἐν τῇ Συλλογῇ Παραδόσεων τῆς Ἀκαδημίας Διεθνοῦς Δικαίου τῆς Χάγης (1956).

Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον, Α', 1957.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ι. ΠΑΝΤΟΣ
1888-1930

Η ΙΔΙΟΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΝΤΟΥ

Παρατίθεται ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Δημοσθένους τούτου πρὸς τὸν Ἀθηναῖον καὶ ἡ πρώτη ἔξοδος αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκστρατευτικὸν στρατὸν τῆς Σικελίας, ὅπου ὁ Δημοσθένης διοικεῖ τὸ ἓν τῶν τριῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα διῃρέθη ὁ ἐκστρατευτικὸς στρατός. Ἐκεῖ ἐπιτυγχάνει ἐπιτυχίας τινὰς ἐπὶ τῶν Συρακουσίων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Γυλίππου καὶ τῶν ἐνισχύσεων τῶν Συρακουσίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν ἡ κατάστασις τῶν Ἀθηναίων ἐπιδεινοῦται ταχέως καὶ ἡ ἧττα καθίσταται ἀναπόφευκτος. Ὁ Δημοσθένης ἐπιχειρεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν ἐκ τῆς νίκης ἀναστάτωσιν τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τὴν νύκτα εἰς τὸ ὀχυρὸν τῶν Συρακουσίων, ἀλλὰ ἀποκρούεται μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἐπιβιβασθῇ μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὰ πλοῖα καὶ νὰ ἀποπλεύσῃ πρὸς τὴν ξηράν. Ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἀπέτυχε διότι ὁ Νικίας, ὁ ἄλλος στρατηγός, ἐδίστασε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ὀχυρὸν καὶ ἐπέτρεψε τὴν ἀνασύνταξιν τῶν ἐχθρῶν. Ἡ ἀποτυχία αὕτη ἐπιφέρει τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Δημοσθένους καὶ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀττικήν, ὅπου ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στόλου καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Πελοποννήσου. Ἡ ἐπιχείρησις ὅμως ἀποτυγχάνει καὶ ὁ Δημοσθένης ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ἀθήνας, ὅπου ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκτελέσθη.

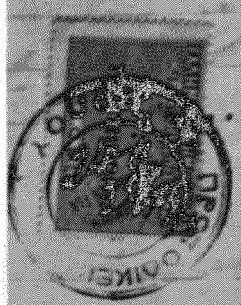
καθὼς ἐμφανίζεται τοῦτο ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπι-
δόσεως ἀκινήτων, ἐκεῖ ὅπου ἀναγράφεται ἡ τοῦτο τοῦτο
τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Ἀγία Ἄννα» ἐξοχικὸν μέγαρον τῆς
ἐπιδόσεως τῆς ἐκεῖ ἐν λόγῳ περιουσίας μου. Τὴν
ἐπιμέλειαν τῆς ἐκτελέσεως μου ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς
διαθήκης μου ἀναθέτω εἰς τὸν ἐκ τῶν ἐμπιστευτικῶν μου
φίλων κ. Ἀλέξανδρον Ἀθ. Ζαφειρόπουλον, τὸν ὁποῖον
παρακαλῶ νὰ δεχθῇ τὴν ἀνάθεσιν ταύτην ὡς ἐκτελεστὴν
τῆς διαθήκης μου. Ἐπὶ τῇ ἀμοιβῇ τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς
διαθήκης μου ἀφίνω εἰς τὸν ἐν λόγῳ φίλον μου
Ἀλέξανδρον Ἀθ. Ζαφειρόπουλον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Ἀκαδημίας ἀριθμ. 14 ἐν Ἀθήναις ἰδιόκτητον
μου οἴκημα, ἐν τῷ ὁποίῳ κατοικεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἡ ἐξάδελφός μου δεσποινὶς Ἑλένη Ἀθ. Ζαφειροπούλου.
Ἡ κατοίκησις τοῦ οἰκήματος τούτου ἐκ μέρους τῆς
ἐν λόγῳ δεσποινίδος θὰ διαρκέσῃ μέχρι τοῦ θανάτου
αὐτῆς, ἐὰν δὲ πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς ἐκλείψῃ ὁ
ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης μου, τὸ ἐν λόγῳ οἴκημα
θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἐξάδελφόν μου ἀπολύτως
ἐλεύθερον παντὸς βάρους καὶ ἐπιβαρύνσεως.
Ἐπὶ τῇ ἀμοιβῇ τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης μου
ἀφίνω εἰς τὸν ἐν λόγῳ φίλον μου Ἀλέξανδρον
Ἀθ. Ζαφειρόπουλον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας
ἀριθμ. 14 ἐν Ἀθήναις ἰδιόκτητον μου οἴκημα,
ἐν τῷ ὁποίῳ κατοικεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἡ ἐξάδελφός μου δεσποινὶς Ἑλένη Ἀθ. Ζαφειροπούλου.
Ἡ κατοίκησις τοῦ οἰκήματος τούτου ἐκ μέρους τῆς
ἐν λόγῳ δεσποινίδος θὰ διαρκέσῃ μέχρι τοῦ θανάτου
αὐτῆς, ἐὰν δὲ πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς ἐκλείψῃ ὁ
ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης μου, τὸ ἐν λόγῳ οἴκημα
θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἐξάδελφόν μου ἀπολύτως
ἐλεύθερον παντὸς βάρους καὶ ἐπιβαρύνσεως.

Ὁ Διαθέτης

Ἀθῆναι.

Υ.Γ. Το σημείον δέχεται παρακαλώ η Υμετέρα να
κάμη ευαρεστήση τον Μακαρ. μου Πάτερα

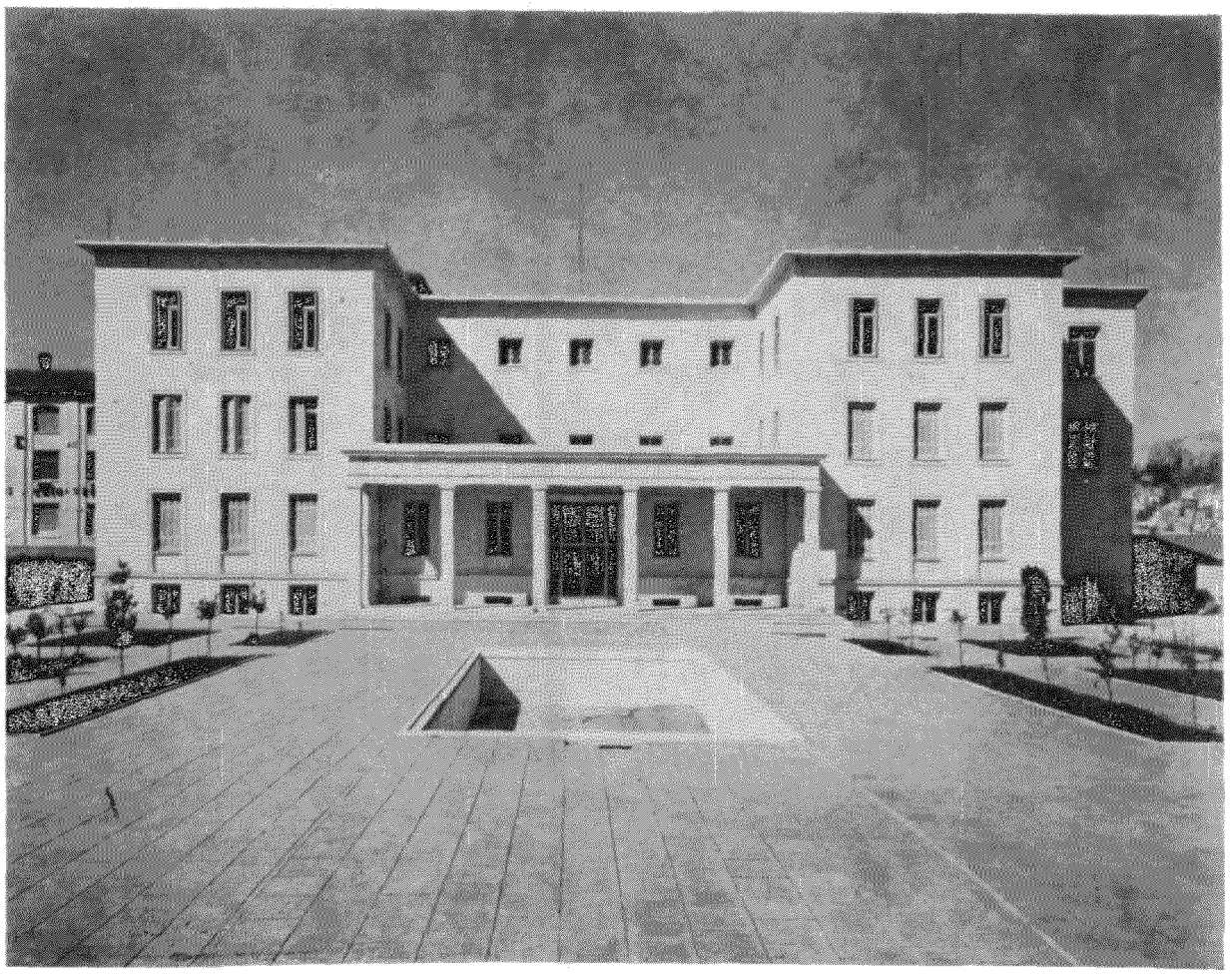
Ο Υιός
Μιχαήλ

Ελευσώνα
τη 24 Ιανουαρ 1930.
Ο Προεδρεύων του Πρωτοδικείου
Γρέμπας

Τ Ο Μ Ε Γ Α Ρ Ο Ν Τ Η Σ Σ Χ Ο Λ Η Σ

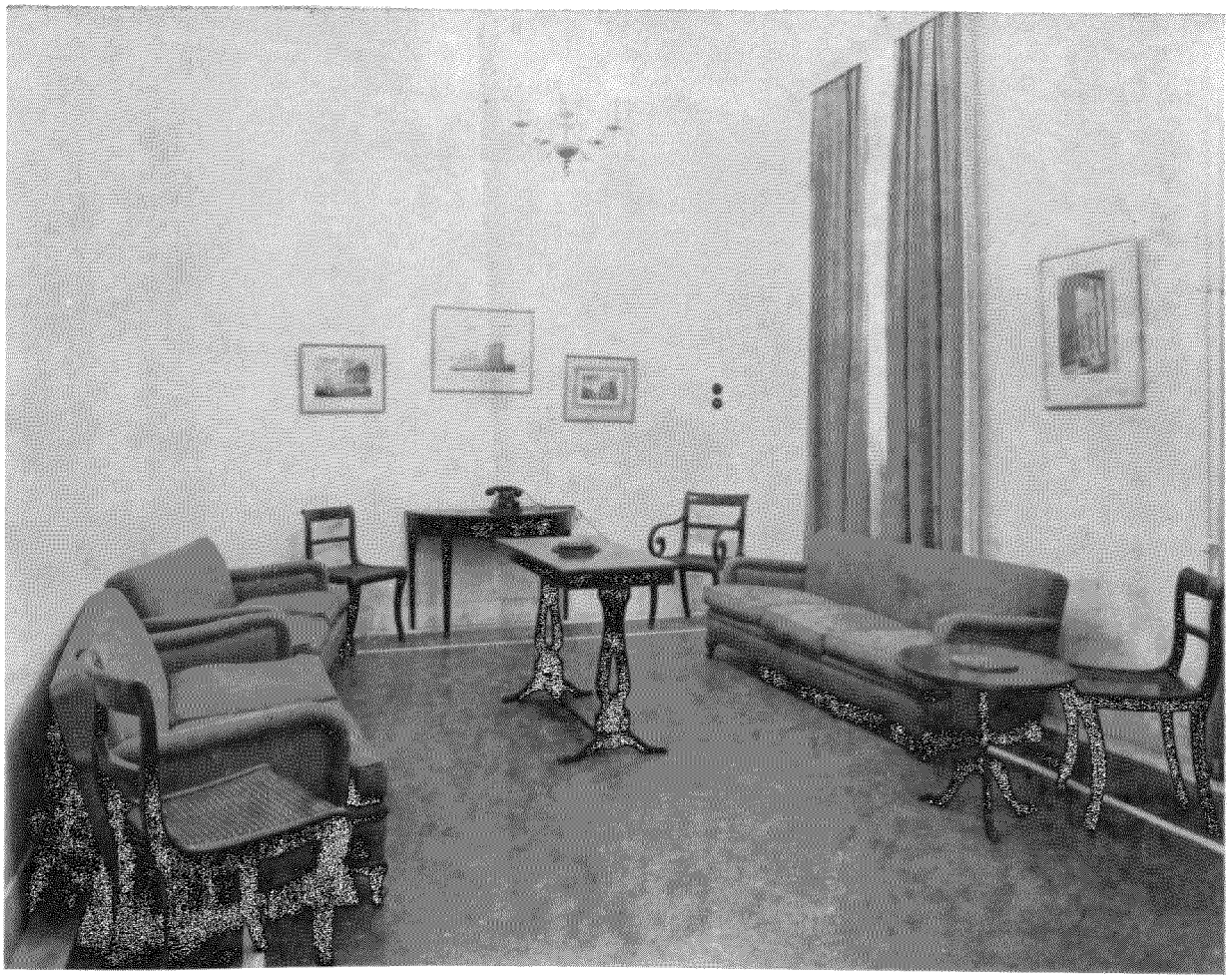
ΠΡΟΣΟΨΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

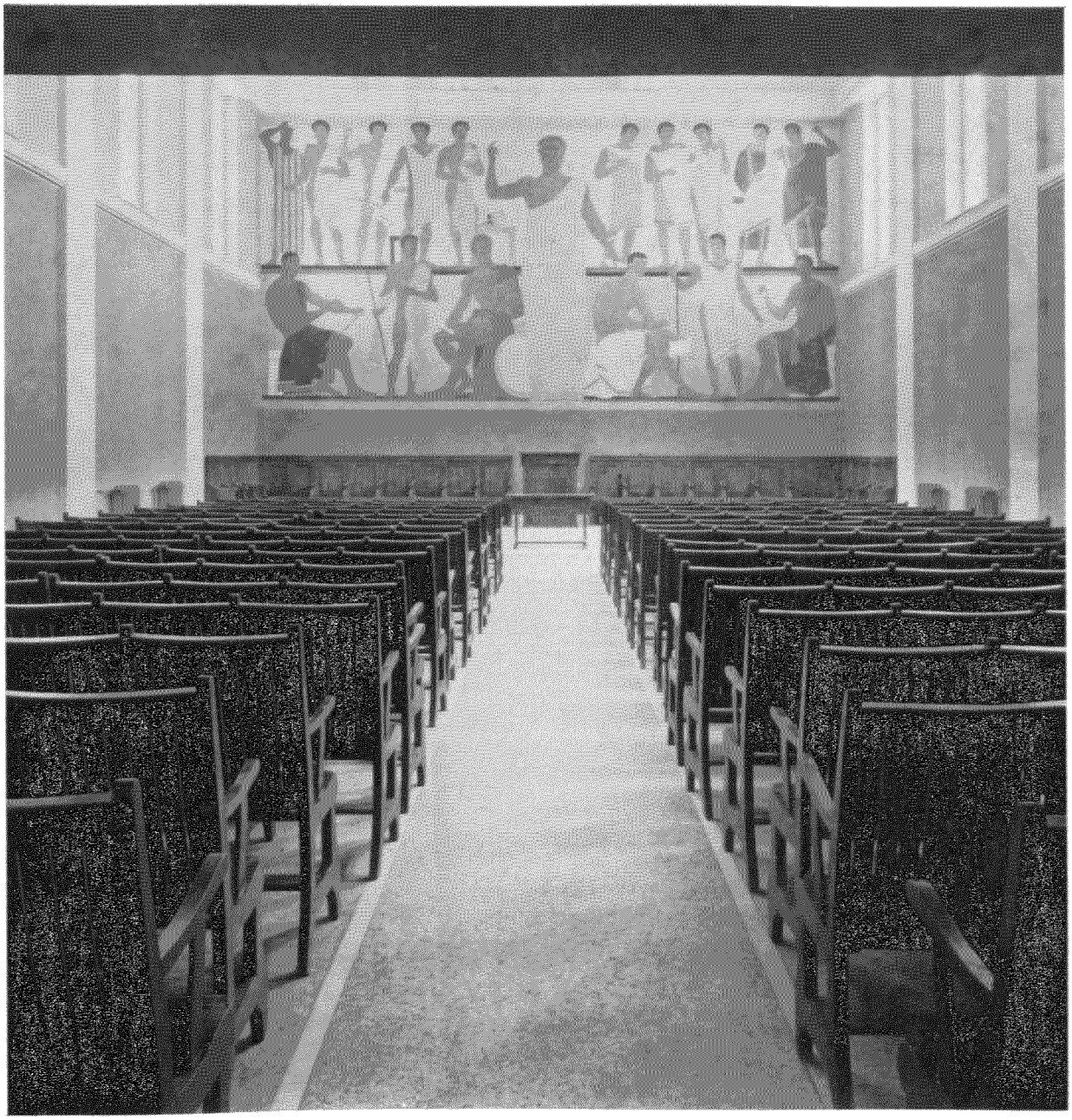

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ω Σ

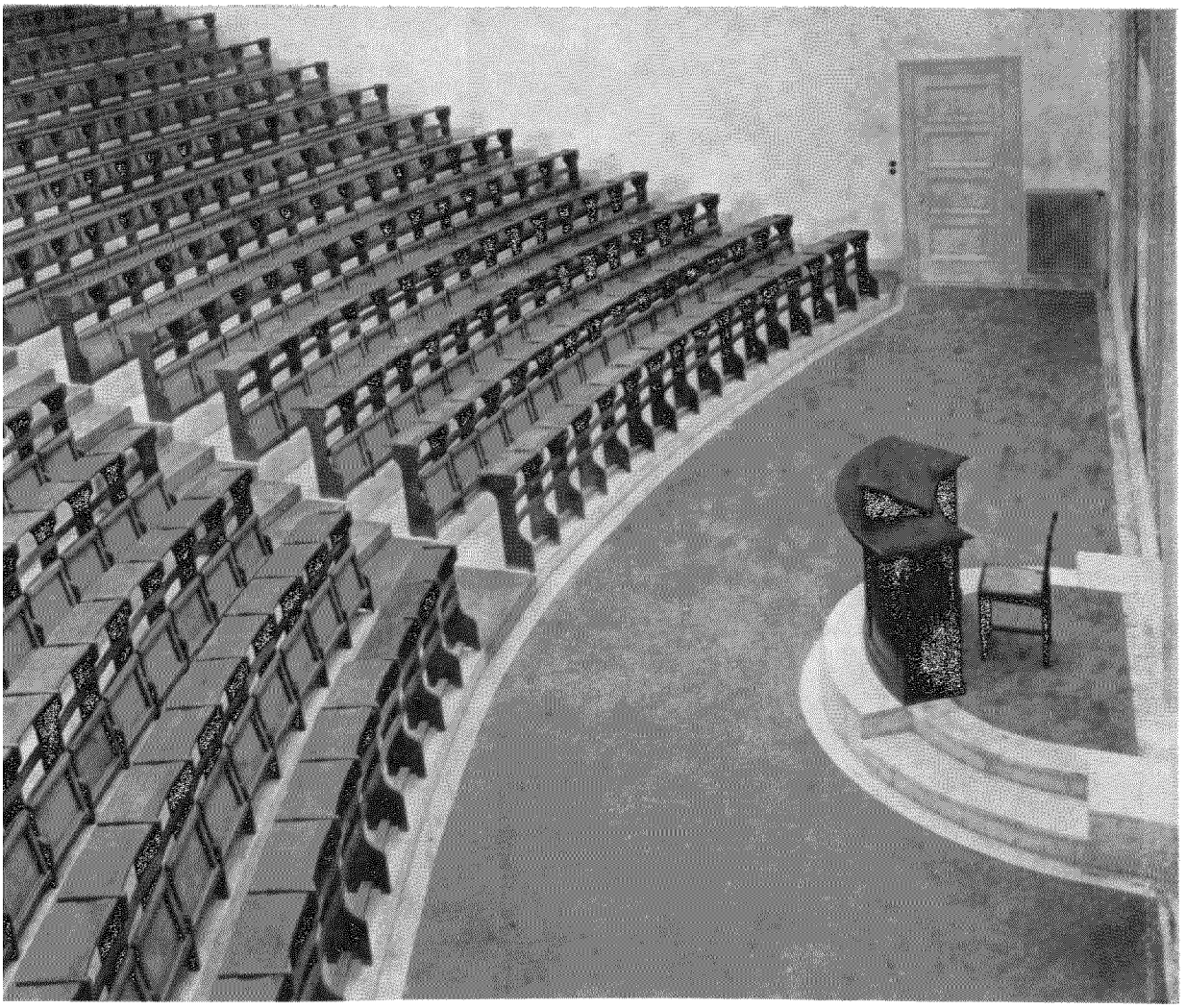

Α Ι Θ Ο Υ Σ Α Σ Υ Ν Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ω Σ Κ Α Θ Η Γ Η Τ Ω Ν

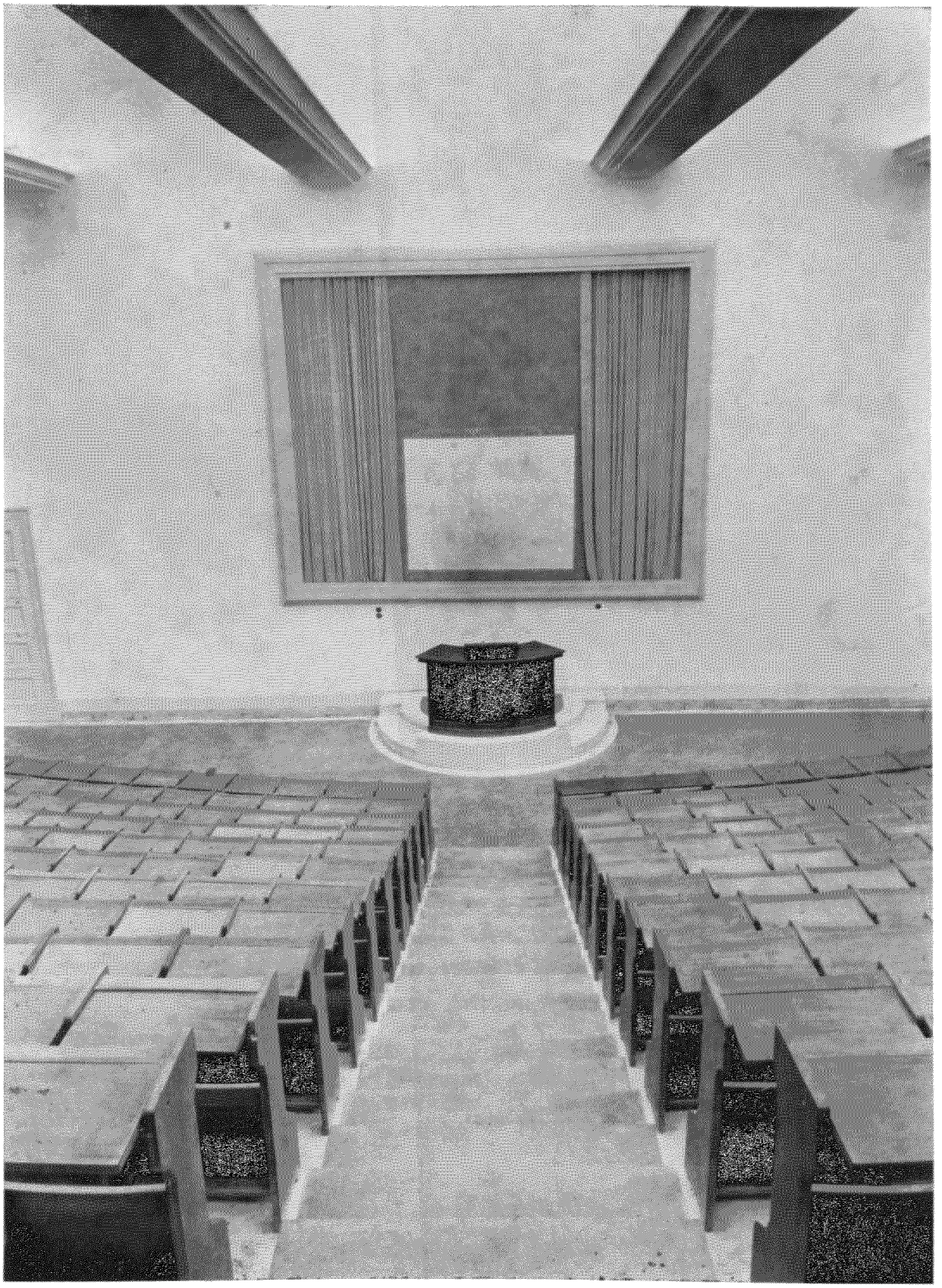

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ

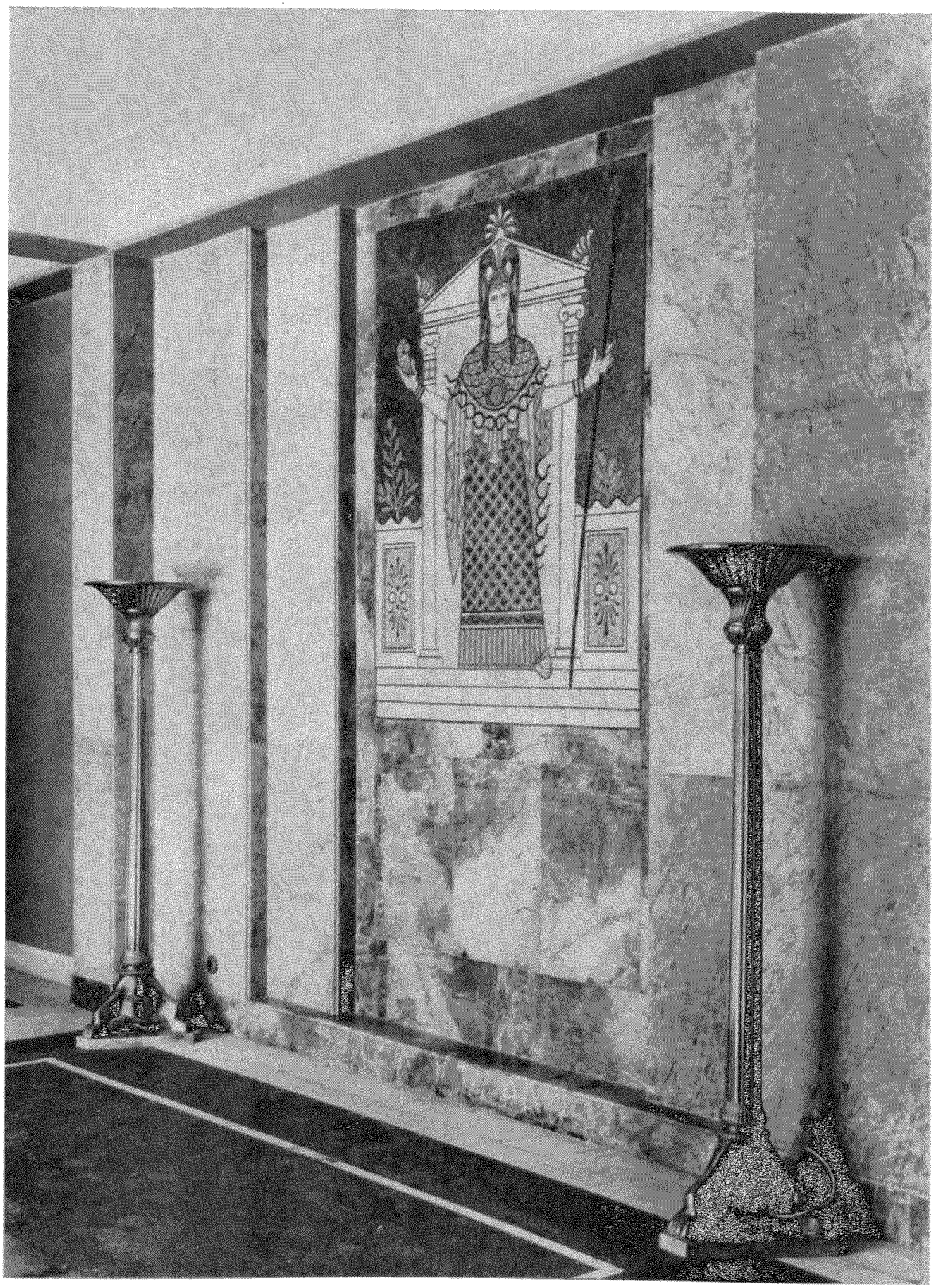
Α Μ Φ Ι Θ Ε Α Τ Ρ Ο Ν Τ Η Σ Σ Χ Ο Λ Η Σ

Α Π Ο Ψ Ι Σ Α Μ Φ Ι Θ Ε Α Τ Ρ Ο Υ

Λ Ε Σ Χ Η Τ Ω Ν Σ Π Ο Υ Δ Α Σ Τ Ω Ν

ΨΗΦΙΔΩΤΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Δ Ι Α Δ Ρ Ο Μ Ο Σ Τ Ο Υ Α΄ Ο Ρ Ο Φ Ο Υ